

SERXWEBÜN

JI SERXWEBÜN Û AZADIYÊ BI RÛMETTIR TIŞTEK NÎNE

Yıl 8 / Sayı 89 / Mayıs 1989 / 3.-DM

PKK Genel Sekreteri Abdullah ÖCALAN yoldaş değerlendirdi: REEL SOSYALİZM, ENTERNASYONALİZM VE PKK GERÇEKLİĞİ

Uluslararası durumun bazı gelişme yönlerini ve özellikle günümüzde ortaya çıkan son durumları anlayışımız doğrultusunda değerlendirmek önem taşır. Bilindiği üzere çağımızda birçok çıkışların temelinde —ezen-ezilen, sömüren-sömürülen çatışması yatmaktadır ve günümüzde bu gelişmelerin odağında esas olarak kapitalizm-sosyalizm, yani devrim ve karşı-devrim ikilemi yer almaktadır. Bu ikilemde ezilen ve sömürülen bir halk olarak çıkış noktamız sosyalizmdir. Dolayısıyla bu kavramların dile getirmek istedikleri sorunlar ve her türlü gelişme bizi de yakından ilgilendiriyor. Günümüzde sosyalizm adına olup bitenler, yine ezen-ezilen, sömüren-sömürülen dünyasındaki sorunların sosyalizmde kendini gündemleştirdiği ve sosyalist devrimin de kendini çözümü götürmek istediği bilinmektedir. Partimiz de bunu esas aldı ve çıkış yaptı. Bu anlamda PKK'nın uluslararası sosyalizm ve kapitalizm tartışmasında gücü oranında görüş belirtmesi yerinde bir çıkıştır. Hiç şüphesiz ki, Partimiz esas olarak ülkenin somutunda bu kavramlara bir gerçeklik kazandırmak istiyor ve tabii ki, Partimiz bu kavramlara bir gerçeklik kazandırmak istersen; çağın bu temel gerçeklerini görmemezlikten gelemez; bunu yapmadığı gibi sadece kendi so-

mutu üzerinde düşünenin de sonuç getiremeyeceğini ve yine kendini sadece uluslararası sorunların basit bir tartışması, ajandası gibi görmenin de fazla sonuç getiremeyeceğini bilir. Partimiz esas ağırlığını ülkedeki mücadeleye vermekle birlikte, uluslararası etki-leşimi de dikkate alır ve uygun dengeyi tutturmaya çalışır. Bu temel yaklaşım ışığında uluslararası siyasal durumu, özellikle de sosyalizmin durumuna açıklık getirmeyi görev bilir.

Gerçekten PKK'nın çıkışında; sosyalizmin gerek teorik-ideolojik gelişiminin ve gerekse reel sosyalizm içtut bulmasının payı büyüktür. Sosyalist dünya görüşü ve uygulaması olmasaydı, herhalde PKK gerçeğini ortaya çıkarmak aklımıza gelmezdi. Biz sosyalizmin dünya görüşünü özümsemişiz; de; sosyalizmi tarihsel olarak ezilen ve sömürülenlerin günümüzdeki mücadelesine verdikleri ideolojik bayrak olarak değerlendirdik. Aynı zamanda onun bilimsel ifadesini güncel bilim eğitisi olarak da değerlendirdik. Ve biz bu bayrak altında, bu öğretiyi ve ideolojinin kılavuzluğunda kendi ezilme sorunumuz, kurtuluş problemimizi halledeceğimize hem inandık, hem de onu bir bilim olarak değerlendirdik bilincineyle çalıştık. Ve giderek PKK'lılaşma, ulusal kurtu-

Devamı orta sayfada

Mayıs Şehitlerimizin kızıl kan denizinin ufkundan bağımsız ve özgür bir Kürdistan doğacaktır

Yazı ve fotoğraflar sayfa 4-5'te

YENİ DÖNEM BAHAİR ATILIMI VE ORTAYA ÇIKARDIĞI GERÇEKLER

Partimiz PKK önderliğinde faşist Türk sömürgeciliğine karşı verdiğimiz ulusal kurtuluş savaşımız, yeni dönem bahaİR atılımıyla büyük bir gelişmeyi yaşıyor. 5 yıllık silahlı direniş mücadelemizin yoğun birikimlerinin pratikte en güçlü bir şekilde yansıması bulunduğu bu bahaİR dönemi, halk ve mücadeale tarihimize yeni bir belgini olan bu derece önemli, kader tayin edici bir aşamayı da teşkil ediyor. 1989 yılı baharının ulusal kurtuluş savaşımız açısından son derece büyük bir öneme sahip olması, sadece bu yılın özelliklerinden kaynaklanmıyor. Mücadelemizin bu dönemde büyük bir atılıma da hazırlanmış olması bu yılın önemini daha da artırıyor.

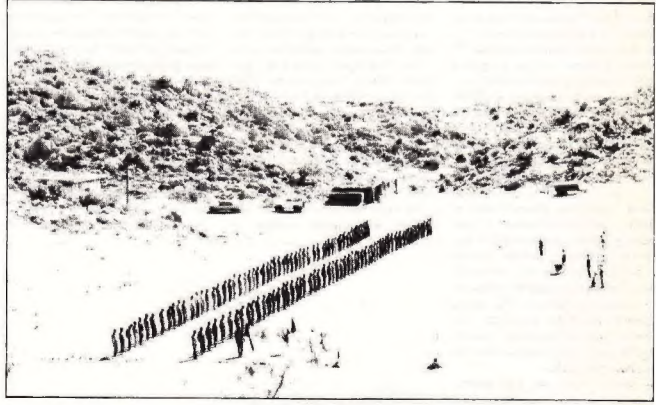
1989 yılı baharına hangi koşullarda ulaştığımızı irdeleyecek olursak, bu dönem mücadelemizdeki son derece önemli yerli daha da açık bir şekilde görülecektir. Her dönemden farklı olarak, 1989 yılı ulusal kurtuluş savaşımızın yayış-yapamaması açısından kader tayin edici bir öneme sahiptir. Bu, özel savas yönetiminin dağıtıldığı bütün karşı-devrimci kompoların bu dönemde harekete geçirecek sonuç almak istemesinden kaynaklanıyor. Özel savas yönetimi 1988 yılı Partimiz için taşıyıcı yılı olarak ilan etti.

Bu bakımdan 1988 yılı ve daha 1989 baharına özel yönetim açısından da kader tayin edici bir dönem haline geldi. Özel savas uygulamaları faşist Türk sömürgecilerinin arzularını bir sonuca ulaşıp kaçmadı mı? Ya da başka bir deyişle, tüm gücünü yüklenildiği özel savas kendine beklediği sonucu verecek midir? Gelişimin bu yönüyle de, üzerinde durduğumuz yıl ayı aylar değerlendirildiğinde bu dönem artan önemi kendidilginde görülecektir.

Özel savas yönetimi, 1989 yılında büyük iddialarla girişti. Mücadelemizin, bu yıl içerisinde kendine beklediği sonucu verecek midir? Gelişimin bu yönüyle de, üzerinde durduğumuz yıl ayı aylar değerlendirildiğinde bu dönem artan önemi kendidilginde görülecektir.

Devamı 15. sayfada

Şırnak şehir merkezine baskın

● ARGK gerilla müfrezesi aynı gece Şırnak şehir merkezini ve kömür ocaklarını bastı. Baskında 20 asker öldürüldü, 35'i ağır yaralandı. Ayrıca 28 genç ARGK saflarına katıldı.

Yeni dönem Bahar Atılımımız yaygın eylemlilikle sürüyor. Ulusal kurtuluş mücadelemiz, faşist Türk sömürgecilerinin aldıkları olağanüstü tedbirleri rağmen büyük gelişme kaydediyor. Özel yönetim 1989 yılına girenken yaptığı açıklamalarda "PKK'nın bir daha büyük eylem koymayacağı, gücünü önemli oranda kaybettiğini" söyledi. Bu açıklamalarla birlikte 1989 yılına da ulusal kurtuluş mücadelemiz için bitiş yılı olarak ilan eden özel yönetim, yeni yıla girişle birlikte saldırmaları artırdı. Operasyonları yoğunlaştırılarak, binlerce yurtsever gözaltına alınıp, en alçakça işkencelerden geçirildi. Ulusal kurtuluş mücadelemizin kitleleşmesini engellemeye çalışarak, taşıyıcı gerçekleştirmek için azgın bir saldırıya girişen faşist Türk sömürgecileri bahaİR girmeden mü-

cadelemizin önüne asılmazı handikaplar dikmeye çalıştılar.

Tüm bu girişimleri rağmen, ulusal kurtuluş eylemliliğimiz büyük bir gelişme göstererek, kitlelerin daha büyük güvenini kazandı. Sılopi baskını ile hızlanan bahar eylemliliğimiz, Şırnak baskınıyla birlikte büyük bir atılım kazandı.

Şırnak şehir merkezine ve kömür ocakları işletmelerinin basılması, bahar eylemliliğimizin ulaştığı düzeye somut bir örnek. Yaygın eylemlilik içerisinde ulusal kurtuluş güçlerimizin yok deneyece düzeye

bir kayıp vermesi, mücadelemizin ulaştığı aşamanın diğer bir göstergesidir.

16 Mayıs akşamı saat 22.00 sıralarında Şırnak kömür ocaklarını basan ARGK birliği, burada çalışan işçileri toplandı. Kömür ocaklarına 3 ayı koldan giren gerilla birliği, mühendisleri ve kömür ocasına ait araçları da tahrip etti. İşçiler arasında bulunan 20 genci de saflarına katan ARGK birliği, yaklaşık bir saat sonrasında Şırnak şehir merkezini bastı.

Devamı 2. sayfada

ALMANYA CEZAEVLERİNDE AÇLIK GREVİ DEVAM EDİYOR

● Hasan Hayri Güler ve Selahattin Erdem açlık grevinin 40. gününde fenalaşarak hastahaneye kaldırıldılar. Durumlarının ciddi olduğu bildiriliyor. Yurtsever emekçilerin dayanışması eylemleri sürüyor.

3. sayfada

PKK Genel Sekreteri Abdullah ÖCALAN yoldaşın Mahsum Korkmaz Akademisi'nde yaptığı Nisan Çözümleri'nden alınmıştır.

ALMAN EMPERYALİZMİNİN AÇTIĞI PKK DAVASI VE ARDINDAKİ NEDENLER

Almanya'da PKK davası açılmak isteniyor. Almanya ve PKK davası Palme ve PKK davası levec ve PKK davası Kuzey kutubunda PKK davası Nedir bu davaların ve özellikle Almanya-PKK davasının esas? Bu davaların esas içeriğini, neden geliştirilmek istendiğini, bugüne kadarki gelişimine ve tavrımızın ne olduğuna bazı yönleriyle değinmek istiyoruz. "Suçlarımız"; Alman emperyalizminin suç saydığı sözümüne bazı karışık işlemlerimiz varmış! Sözde Almanya'da, ülkemizde ve hatta Ortadoğu'da suçlarımızı varmış ve Almanlar da kendilerini göre bir yargılamayı geliştirmeyi düşünüyorlar. Federal Başsavcı böyle bir girişimde bulunuyor, hükümet de uygun görüyor; ve de Alman devleti kendinde böyle bir yaklaşım göçüyor!

Biz bu değerlendirmemizde daha çok Alman devletinin bu mahkemeyi başlatmasının siyasi

anlamını vermeye çalışacağız. Bu nu kısa bir tarihi değerlendirmeyle birlikte güncel somut ilişkiler çerçevesinde ele alacağız.

PKK olayının Avrupa ile ilişkili nedir diye sorulursa, bunu Türk gerçeği içinde arayıp cevaplandırmak gerekir. Türk gerçeği tarih içinde günümüzde kader önemli oranda Avrupa sisteminin —şimdi de özellikle Batı Avrupa sisteminin— ajanı durumunda olan bir görünüm kendidir. Türkiye ilgili olup bilecek her şey NATO ve AET bünyesindeki ülkeleri ilgilendirir. Onlar Türk gerçeğini kendi çıkarlarına göre ayarlamışlardır. Ankara'da da Osmanlılar döneminde inşa edilen Türkiye, süreci içinde bağımlılık altına alınmış ve bu bağımlılık Türkiye Cumhuriyeti'nde de sürdürülmüştür. 12 Eylül faşizminde ise en ileri bir aşamaya dönüştürülmüştür.

Devamı 8. sayfada

Bayrampaşa Cezaevi'ne faşist saldırı

16 Mayıs 1989 günü, Bayrampaşa Cezaevi'nde bulunan tutuklu ve hükümlülere karşı, senaryosu daha önce hazırlanan bir saldırı düzenlendi. Devrimci tutukluların intikam almak amacıyla, barınca yapılan bu saldırıya gerekçe olarak, "bir tünelin bulunması" ve "isyan" gösterildi. Adalet Bakanı

Devamı 3. sayfada

NAZİLLİ CEZAEVİNDE AÇLIK GREVİ SÜRÜYOR

Bir ayı aşkın süre önce başlatılan açlık grevi sürüyor. Nazilli E-Tipi Cezaevi'nde, içinde PKK'lı savaş esirlerinin de bulunduğu 32 hükümlü ve tutuklunun başlatıldığı

Devamı 3. sayfada

İlendirilmeye çalışılan köy koruculuğuna yönelik gerçekleştirilen eylemler, köy koruculuğu sisteminin de büyük oranda darbe almasını birlikte getirdi. 1987 ve '88 yıllarında köy koruculuğuna karşı geliştirilen eylemler, bu sistemin çöküşünü hızlandırdı. Özel yönetim, gönüllü korucu bulamazken, ancak zorla köylülere silah vererek bu sistemi ayakta tutmaya çalıştı.

1989 bahar atılımıyla birlikte köy koruculuğuna karşı geliştirilen eylemler, var olan çöküşü daha da hızlandırarak, bu sistemi tamamen işleme bir noktaya getirdi. Yaygın olarak gerçekleştirilen eylemler ve propaganda çalışmaları sonucu köy korucuları büyük sayılarda silah bırakmaya başladı.

Uludere'nin Uzunçeçit köyünde kendilerine zorla silah verilmiş 50 korucu Nisan ayı sonunda toplu olarak silah bıraktılar. 50 korucunun silah bırakması, özel yönetimin "Kürdü Kürde kıldırma" politikasının da iflasına hız kazandırdı.

Bunun dışında Başkale ve Hakkarî yöresinde de geçtiğimiz günlerde 70'e yakın köy korucusu toplu olarak silah bıraktı. Hakkarî ve Başkale'de kalabalık sayıda bir korucu grubunun silah bırakması, köy korucu sisteminin karşı verilmiş mücahedelelerin başarılı olduğunu göstermektedir. Özel savaşın son derece

baskın eylemi gerçekleşti. Baskında 7 sömürgeci asker öldürülürken, 10'u da ağır yaralandı.

Uludere'de mayın patladı

Uludere'nin Ortaabağ köyü yoluna düşen mayına sömürgeci ordunun bir kolu çarptı. Mayının patlaması sonucu düşman araçlarında büyük hasar meydana gelirken, çok sayıda asker de öldü veya yaralandı.

Kürdistan gençleri ARGK saflarına akın ediyor

Nisan ayı sonlarında ve Mayıs ayının ilk üç haftasında Silopi, Şırnak, Uludere, Pervari ve Cizre bölgelerinden 75 genç ARGK saflarına katıldı. Ülkemizin diğer alanlarında da gençlerin ulusal kurtuluş saflarına katılımı devam ediyor.

Nisan sonu ve Mayıs ayının ilk günlerinde Silopi mekezinde 3, Uludere-İnciler'den 3, Bağdibir'den 5, Ball'den 2, merkezden 6, Şırnak Güneyce'den 2, Dereler'den 3 ve Cizre-Serap'tan 7 savaşçı ARGK saflarına katıldı.

Daha sonraki günlerde de katılımı devam etti. Şırnak merkezden 10, Sandallı köyündense 1 genç

BAYRAMPAŞA CEZAEVİ'NE FAŞİST SALDIRI

Tutuklu anaları cezaevi parmaklıklarına hücum ederek içeri girmeye çalışırken...

Baştafak 1. sayfa

Oltan Sungurlu ve Cezaevi idaresi bu yönüldü demeciler vererek saldırıyı mesru göstermeye çalıştılar.

Sözkonuşma saldırı panzer ve itfayenin desteğinde, yüzlerce Çek kuvvet ve gardiyanlarla gerçekleştirildi. Bir kısım Çek Kuvvet elemanı dışarda cezaevinin kordan altına alırken, diğer bir kesim tarafından ise, B-3, B-4, C-2, C-3 ve C-18 koğuşlarına kesici ve öldürücü maddeler atıldı, ardından da itfayeciler tarafından devrimci tutuklulara tazyikli su sıkılarak saldırı başlatılmıştır. Devrimci tutuklular ise, koğuş kapılarını kilitleyip ranzaları yıgarak barikatlar kurmuşlardır. Ve bu faşist-komplexo saldırıya karşı direnişçilerimizdir.

Bayrampaşa'daki saldırı olayında 150'ye yakın devrimci tutuklu ve 50'nin üzerinde de faşist asker ve gardiyanın yaralandığı belirtiliyor. İstanbul'dan aldığımız bir habere göre, PKK Davası tutuklularından Mehmet Eksen, Yalçın Demirkaya

ve adı henüz bilinmeyen başka bir devrimci tutuklu ağır yaralanarak Bayrampaşa Devlet Hastahanesi'ne kaldırılmışlardır. Ayrıca saldırı olayında çeşitli yerlerinden yaralanan diğer tutuklu ve hükümlülerin adları ise şunlar olduğu açıklanmıştır:

Namik Kemal Cibaroglu, Hüseyin Kurt, Ersin Tezcanli, Kazım Şeftalioğlu, Muzaffer Kökalan, Mehmet Kılıç, Cemal Yalvaç, Bedri Yağan, Polat Yıldız, İsmail Yaman, İsmail Doğruel, Cemal Rakip, Muhammed Aydın, Ahmet Efeçil, Erdal Ketener, Timur, Abdullah Demir, Sinan Kukul, Kadir Efeçil, Erdal Ketener, Mustafa Selçuk, Mustafa Kamil Uzunzer, Mehmet Onal, Harun Kartal ve Fikret Gülbahar.

Bayrampaşa Cezaevindeki 300 devrimci tutuklu, bu vahşet saldırısını ve gaspedilen haklarını almak için süresiz açlık grevine girmek tüm devrimci, ilerici kamuoyunu ve direnişçilerimizi direnişlerini desteklemeye çağırıyor.

ALMANYA CEZAEVLERİNDE AÇLIK GREVİ DEVAM EDİYOR

Baştafak 1. sayfa

Alman emperyalizminin anti-demokratik ve hukuk dışı uygulamalarına karşı devrimci politikacıların başlatılan açlık grevi eylemleri sürüyor. 40 gündür açlık grevinde bulunan devrimcilerin durumlarının ağırlaştığı bildiriliyor.

Gazetemize ulaşan haberlerde, durumları ağırlaşan Hasan Hayri Güler ve Selahattin Erdem'in Hastahaneye kaldırıldıkları bildiriliyor. Açlık grevinde bulunan diğer devrimci politikacıların da durumlarının ağırlaştığı söyleniyor. Hastahaneye kaldırılan Hasan Hayri Güler'in Selahattin Erdem'in tıbbi müdahaleyi kabul etmedikleri ve istekleri kabul edilene kadar eylemlerini sürdürmedikçe kararlı olduklarını açıkladıkları da gelen haberler arasında.

Haklarında toplu dava açılmasına rağmen, ortak savunma hazırlamaları için bir araya gelmeleri, hatta gerekli kitap ve maddelerden yararlanmaları bile yasaklanan PKK Davası tutukluları, bu insanlık dışı uygulamaları baskı ve hukuk dışı ortamı kabul etmedikleri haykırıyor. Her seferinde söz verilen ama gerçekleştirilmediği söylenen hukuk adına sergiledikleri komediyle içerisine düştüklerini acıtlığı kapatmaya çalışıyor.

Hukuk kuralları çerçevesinde bir yargılamayı bile göze almayan Alman emperyalizminin yargılama konumunda bulunduğu çok iyi görüyor. Bunun verdiği korku ve panikle de davayı anti-demokratik ve hukuk dışı uygulamaları oldu-bittiyi getirip, PKK'yi "terörist" ilan etmeyi amaçlıyor.

PKK Davası tutukluları olan devrimci politikacıların, Alman emperyalizmini yargılama konumunu her koşul altında uygulamaları gerektiği, Alman hükümetinin onaylamak istediği bu oyunu da boşa çıkaracakları. Şimdiden, Alman emperyalizmi sanık kürsüsüne oturtulmuş, yargı kürsüsünde de halkımızın gürlüyen sesi vardır.

Kürt politikacıları üzerinde savunma haklarını engellemek için onaylamak istenen oyunlar da boşa çıkıyor mahkumiyet. PKK Davası tutuklularının açlık grevi eylemleri yargılama hakkını kullanma gücünü de gösteriyor.

Bütün yurtsavercileri, devrimcileri ve demokratları, PKK Davası tutuklularının açlık grevi eylemleri dayanışmayı yükseltmeye çağırıyor. Kürdistanlı emekçilerin yönü bir eylemlilikle destekledikleri, açlık grevini dayanışmayı daha da yükseltmek, hukuka saygılı olmanın da bir gereğidir.

KAMUOYUNA

Bayrampaşa Cezaevi'ndeki olaylar hakkında basında çıkan haberler gerçekten uzaktır.

Bayrampaşa Cezaevi'nde bulunan siyasi tutuklular tünelle bahaneyle yukan cezaevine nakledilmek istendi. Nakil sırasında on kişilik arabalara kırık kırık doldurularak, on iki saat süreyle aç-susuz ve havasız bekletildi. Cezaevine gönderildiğimizde tek tek hücrelere konuldu ve tüm haklarından yoksun bırakıldı. Temsilci arkadaşlarımızın idare ile görüşme talebine karşılık cezaevi müdürü Hayat ve diğerleri sorumsuz Binbaş Ferudun tarafından üzerimize askerler saldırdı. Bu saldırı sırasında tazyikli su ile birlikte tahta kales, coplarla tüm siyasi tutuklular ağır şekilde yaralandı.

Biz B-4 Bloğunda bulunan tutuklular, yapılan bu saldırıya karşı kamuoyunu destek olmaya çağırıyor ve haklarımızı elde edinceye kadar süresiz açlık grevine başkaldırımızı duyuruyoruz.

18.5.1989

PKK-TKP(B)-SVP-AÇIL-Davaları tutuklularına adına Seyfettin Rüzgar-Mehmet Çiftçi-Ziya Büyük-Zeynel Abidin Eren-Cemal Yalvaç

Tutuklu ve hükümlü yakınları, Bayrampaşa Cezaevi önüne giderek, olay hakkında bilgi verilememesi protesto ettiler. TAYAD ve İHD ise yaptıkları bir açıklamayla saldırıyı kınadılar.

Devrimci tutuklulara karşı gerçekleştirilen bu saldırının nedeni ne tünellerin ortaya çıkarılmasını ve ne de isyandır. Bu saldırıdaki amaç, faşist rejimin kendi çabasıyla cezaevi politikasının devrimci tutuklular tarafından boşa çıkarılmasını önlemek amaçlı idi. Tüneller, isyan vb. gerekçeler ileri sürülerek, devrimci tutuklular zor koşullarda tutulmuş ve ölüme terk edilmiş isteniliyor. Zaten tehlikeli "suçlular" için özel tip bir cezaevinin işi edilmesi projese başlanmıştır. İşte bu tür saldırı ve komplolar ile, tutuklular üzerindeki çeşitli uygulamaları birlikte sürgünlerle meşgul kazardırılmak ve dolayısıyla devrimci tutukluların bu şekilde intikam alınmak istenmektedir.

Nazilli Cezaevi'nde açlık grevi sürüyor

Baştafak 1. sayfa

açlık grevi eyleminin istekleri kabul edilene kadar sürdürüleceği açıklanıldı.

Cezaevi yönetimi, açlık grevindeki devrimci tutuklulara sekerile tuzlu su vermediği gibi, çeşitli baskı uygulamalarına da başvurarak açlık grevini sonuçlandırmaya çalışıyor. Ayrıca direnişçi tutuklular tek tek hücrelere konmak isteniyor. Ancak, devrimci tutuklular kapıları kilitleyerek bu girişimi engellemeye çalışıyorlar. Diğer taraftan iş cezaevi yönetimi, bunu "isyan" olarak yanlış tutuklular üzerinde baskı gerekçesi yapıyor.

İnsan Hakları Derneği Ankara Şubesi ve Ankara Tabip Odası, Nazilli'deki açlık grevi ile ilgili açıklamalarda bulunarak, tutuklular üzerindeki baskılara dikkat çektiler.

Tüm devrimci, demokratları Nazilli'deki açlık grevine destek vermemeye, faşist Tür devletin açlığı cezaevi politikasını kamuoyuna duyurarak teşhir etmeye çağırıyoruz.

Batman-Kozluk arasında 1988 yılında gerçekleştirilen yol kesme eylemi

güvendiği bu karşı-devrimci silahın işleme hale gelmesi, ulusal kurtuluş mücadelemizin gösterdiği gelişiminin açık bir sonucudur.

Dersim-Çiçekli'de 1 Mayıs kutlaması

1 Mayıs'ta eylemliğin yükseldiği diğer bir alan da Dersim'dir. Yaygın kutlamaların yanı sıra, sömürgeci ordu birliğine karşı bir saldırı eylemi de gerçekleştirildi. 1 Mayıs'ta düşmanın aldığı tüm tedbirlere rağmen eylemliğin gerçekleştirilmesi, ulusal kurtuluş güçlerinin büyük bir ahlâm gösterdiğinin kanıtı olmaktadır.

Dersim'de faşist düşmanın, özel savaşçı köy yolu geliştirme büyük bir çaba harcadığı ödenen bilinen bir durum. Özellikle de yörenin kendine özgü koşullarına dayanarak, sonuç almak isteyen özel savaş yönetimi, bu alanda saldırılarını da yoğunlaştırdı. Daha çok ajan yapısı örgütleyerek sonuca ulaşan özel savaş yönetimi, bunlar vasıtasıyla ARGK birliklerinin hareketliliğini de engellemeye yendi.

Düşmanın bütün yoğun saldırılarının işleme 1 Mayıs günü alınan olağanüstü tedbirler karşın ARGK birliği, Çiçekli karakoluna yönelik

daha ARGK saflarına katılın, Pervari-Erkenet'den 3 genç ARGK saflarına yer aldı.

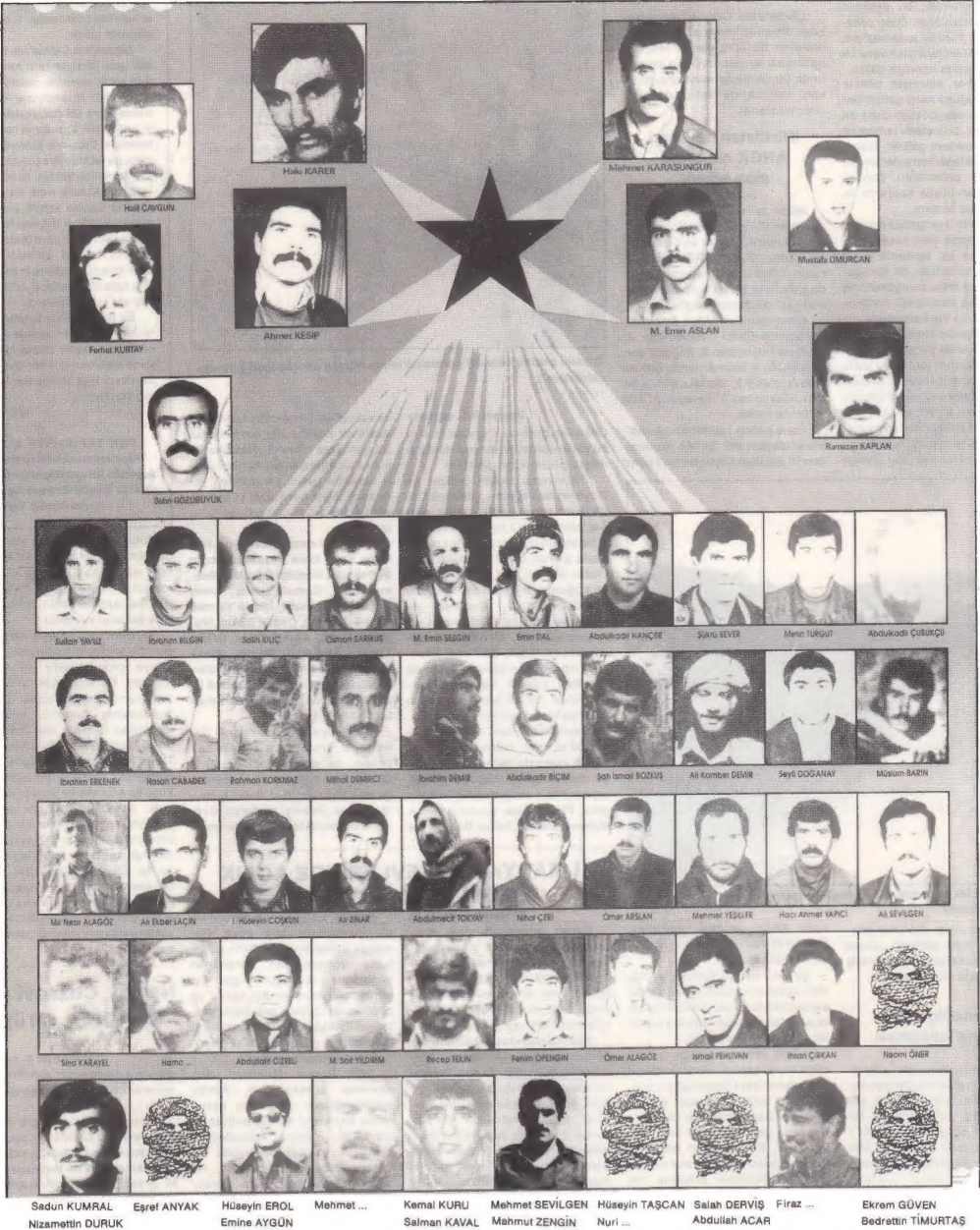
Şırnak merkez baskını ve kömür ocaklarına düzenlenen saldırı esnasında da 28 genç ARGK saflarına katılarak, ulusal kurtuluş askerliği görevini yükümlendi.

ARGK saflarına yaygın bir şekilde süren katılım, ulusal kurtuluş mücadelemizin kitleselleştğini göstermekle birlikte, savaşçı yönünden sayı olarak büyüyen birliklerimizin de geliştiğinin bir kanıtı olmaktadır. Kürt gençleri mücadelemizin gelişmesine paralel olarak, gerilla birliklerinin saflarına her gün artan sayıda katılmaktadırlar. Bu katılım ulusal kurtuluş mücadelemizin sayısal olarak büyüdüğü geliştiğinin de göstergesidir.

Özel savaş yönetiminin halk kurtuluş ordumuzun kitleselleşmesini engellemek için yürüttüğü bütün vahşet ve işçene uygulamalarına rağmen kitlenin desteği azalmamış, daha da artmıştır. Bunun yanı sıra Kürt gençlerinin ARGK saflarına katılımı da önemli bir sayısal artış göstermiştir. Bu, halk ordumuzun kitlesel karaktere daha fazla büründüğünün de bir işaretidir. Birliklerimizin sayısal artışı faşist düşmana karşı yürütülen savaşın daha da yaygınlaşacağını bir işaretidir.

MAYIS ŞEHİTLERİMİZİN KIZIL KAN DENİZİNİN UFKUNDAN

İşyane çağırdı
bir gün
toprak.
Haykır: dağlar altınlarini.
Gök dile getirdi
Okasini.
Onlar da utanç duymuş
bizden.

Toprak
yainızlığına ağlarmış
tucaklanmayışına
İşyane çağırdı
bir gün
toprak.
Ayaklandı mezar taşları.
Dihendi kuşlar,

söylediler
en güzel türkülerini.
Ellerimiz
umaklı konuştuk.
birbirine.
Çarpı yürekler,
cavap verdi
çağınma toprağın.
Bile yüreğini
bir hançer gibi.
Sık yumruğunu
bir balıoz gibi.
Yur ayaklarını
hesetain toprak.
Sar kollarını
giderin hasretini.

Aç
pari parî aşım
bir güneş gibi.
Biz de
bitiriz sevgiyi.
Biz de
taştız umudu.
Biz de
yarattık en güzel.
Kimiğin
sinde şimdi.
Simsecek namlılar,
ölümü öldürüyor
silahlarımız.
Sadece
bebelerle değil,

şu mezar taşlarına da
gerek bir kimlik.
Kır önce,
kır ölümü simgeleyen
har payi.
Yık önce,
yık acayı
ve ağıdı antıptıran
şu taşlaşmış tarih.
Sevgiler yarat
umudu büyük
yepserin toprak,
filizlenin hayat.
Sözünü din etme
kanın.
Varın aksın

derelerden kurusun,
çağlasın yeter.
Kapatma şimdi
gözlerini ölümler bile,
doymadılar hantız
yeşilliğine
çünkü toprağın.
Söyleyin kuşlar
söyleyin
en güzel türkülerinizi.
Esin rüzgarlar
esin
götdürün,
yayın dünyalara
müjdemizi.
Bir halk uyandı

Sadun KUMRAL
Nizamettin DURUK

Esref ANYAK

Hüseyin EROL
Emine AYGÜN

Mehmet ...

Kemal KURU
Salman KAVAL

Mehmet SEVİLGİN
Mahmut ZENGİN

Hüseyin TAŞCAN
Nuri ...

Salah DERSİŞ
Abdullah ACAR

Firaz ...

Ekrem GÜVEN
Bedrettin TIMURTAŞ

BAĞIMSIZ VE ÖZGÜR BİR KÜRDİSTAN DOĞACAKTIR

Mayıs ayı, dünya proletaryasının ve dünya halklarının bağımsızlık ve sosyalizm mücadelesinde özel öneme sahip olan bir aydır. Onun bu özelliği, işçi sınıfı ve halklar arası dayanışmanın gelecekleşmesinde gelmektedir. Açık bel, Mayıs ayına tekabül eden tarihsel olayların sonucu geleceksel olarak enternasyonalizmin derinliklerinde kan ve mücadele yatmaktadır.

1800'ü yılların sonlarında Şikago'da Amerikalı işçiler, "8 saatlik işgünü"larıyla başlattıkları büyük ve yaygın grevler ve eylemleri Amerikan kelci burjuvazisi sine korku saldırdı. Bu büyük dev uyanışı görmekte gecikmeyen tekeli burjuvazi hemen harekete geçecek. Nitekim bu dev uyanışın verdiği korku, onu işçi sınıfına karşı şiddet uygulamalarına yöneltti. Ve kendi polisi eliyle gerçekleştirdiği bir komployu gerçekleştirecek, 4 işçi önderini ölen tutukladı, sonra da bu dev uyanışı susturacakları sanarak adam sepalılarına saldırdı. Gerçekte ise, emperyalist emeller peşinde olan Yankee kelci burjuvaziye amacına ulaşmadığı gibi, uluslararası enternasyonalizmin de tohumlarını ekecekti. O günden bu yana bu tohumlar yeşerecek filizlendi ve boy attı.

Adam sepalısına kahramanlıkta yürüten işçi önderlerinden **Albert Parsons**, adam mahkumluğu günlerinde çocuklarına gönderdiği bir mektubunda, "**Sevdiklerimiz için yaşamakla gösterdiğiniz sevginizi, ve gerçekliğinde sevdiklerimiz için ölmekle de gösterdiğiniz sevginizi**" diyor. "**Öyle bir gün gelecek ki, bizim suskunluğumuz, sizin bugün lpe çektiğiniz sevdelerden daha güçlü olacaktır.**" Bu sözleri de diğer bir işçi önderi olan **August Spies**, adam sepalısına çıkarken emperyalist cellatların suratına haykırdı.

Halkların bağımsızlık ve özgürlük mücadelelerini tarihleri ilelenildiğinde, bu iki işçi önderinin mesajlarının gerçeklik bulduğu görülmektedir.

1800'lerden bu yana nesilden nesile ulaşarak yankılanı bulan bu mesajlar, Kürdistan sahasında, hem de güçlü şekilde temsilini bulacaktır. Mayıs'ta geleceksel olarak enternasyonalizmin temelinde kan ve mücadeleden yattığını belirtmiş. Kürdistan'da PKK önderliğinde gelişmekte olan bağımsızlık ve özgürlük mücadelesi tarihinde, Mayıs ayında adam kanlar kader belirleyici rol oynamıştır. Yine bu ay, ulusal kurtuluş mücadelemizin, kıyam atması koşullarının ardında ataga geçtiği bir aydır. Dolayısıyla partimiz PKK'nın en çok şehit verdiği bir aydır Mayıs ayı. Şehitlerimiz ise, yaşayan gerçek değerimiz olarak Kürdistan devriminin temel taşlarıdır. Bu nedenle, Partimiz önderliğinde gelişen bağımsızlık ve özgürlük mücadelesinde, Mayıs ayı, **Şehitler Ayı** olarak anılmaya hak kazanmıştır. Mayıs ayında, şehitlerinin kanlarını oluşturduğu kan denizin ufkunda zaferi görüyoruz.

Mayıs ayı, Türkiye halkının, **Deniz GEZMİŞ**, **Yusuf ASLAN**, **Hüseyin İNAN**, **İbrahim KAYPAKKAYA** ve **Sinan CEMGİL** gibi önderlerinin de ölümsüzeleştiği bir aydır.

Kürdistan bağımsızlık ve özgürlük mücadelesinin başlangıcı yıllarında, 18 Mayıs 1977'de **Haki KARER** yoldaş, sömürgeci Türk rejiminin oluşturduğu ajan bir örgütlenmeye olan "Sterka Sor" tara-

findan katledildi. Bu bağımsızlık yolunda, Mayıs ayında ilk doküken kan oluyordu. Aynı şekilde **Haki Yoldaşın** ölümsüzlük olayı, henüz başlangıcında olunan bağımsızlık yolundaki yürüyüşün kararını keskinleştiriyor ve bu tarihsel yürüyüşü dönümler kılıyor. Bir yıl sonra, 19 Mayıs 1978'de, **Haki Yoldaşın** ölüm yıldönümü nedeniyle yapılan atıştirme eyleminde, bu kez Kürt feodal-komprador ceterelerine **Hali ÇAVGUN** yoldaş katlediliyordu. Sömürgeci Türk rejimi ve onun gönüllü işbirlikçi usakları olan feodal Kürt egemenleri, gün yüzüne henüz çıkmış bağımsızlık umudunu filizlendirmeye imha etmeye yöneliyorlardı. Bağımsızlık mücadelesini başlatan genç Kürdistanlı önderler, Mayıs ayında, bu saldırılara karşı direniş geliştirme kararlılığına ulaşıyorlardı. Ve bu kararlılığın zirvesini, 27 Kasım 1978'de PKK'nın kuruluşu oluşturdular.

Bir dönem sonra, Kürdistan ve Türkiye'de gelişen devrimci ve toplumsal muhalefet karşısında çözümsüz kalan sömürgeci rejim, ordusunu yönetime getirmekte çare arıyordu. Yıl 12 Eylül 1980. Askeri faşist yönetim esirildiği terörle "Mısak-ı Milli" isimlerinde kararlık yılları başlatarak, toplum üzerine baskı ortamını egemen kılıyor ve onun devrimci öncülerine şiddet temelinde acımasızca yöneliyor. Devrimcileri tika-basa doldurduğu cezaevlerinde işiğken, cenin her türüsünü uygulayarak, devrimci hareketleri buradan yok etme planını önüne koyacaktır.

Partimiz, bu askeri-faşist darbenin öngününde Ortadoğu sahasında taktiksel olarak geriye çekilmişti. Ancak askeri-faşist yönetim, PKK'yı cezaevlerinde bitirmek için var gücüyle PKK'lı savaş esirlerine acımasızca yönelmekte.

Bu nedenle, PKK'nın cezaevlerinde temsil edilmesini büyük önem taşıyordu. PKK'lı savaş esirlerini bulun buluncide olarak, PKK üzerinde oynanan, O'nu bitirmeye yönelik oyunları boşa çıkarmak için arayışlar içerisindeyken, teslimiyet ve ihanet ortamını yitirince direniş yolunu arıyorlardı. Çünkü direniş, mevcut karanlık ortamda yaşamak ve kazanmaktı; PKK'ye yönelik imha oyunlarının boşa çıkarılmasına da direniş mümkün olabilecekti. **Mazlum DOĞAN** yoldaş, 21 Mart 1982'de bedenini feda ederek direnişin yolunu açtı. Bir ay aşkın süre sonra ise 17 Mayıs 1982'de **Dörtir (Ferhat KURTAY, Eref ANYAK, Mahmut ZENGİN, Necmi ÖNER)** eylemi direniş atışını alevlendirecekti. Tarihle enter rastlanan bir fedakarlık bu eylemi arkadaşlarıyla beraber **Ferhat KURTAY**, arkadaşlarıyla birlikte alevler içinde yaşamıyor, diğer yoldaşlarına, "**Direnizi atıştığınız alevlerin, alevlendirdiği direniş**"; bundan böyle direnişin sürüklü kılınması için.

PKK militanı **Abdulkadir ÇUBUKÇU** yoldaş ise, 2 Mayıs 1981'de Arın Kalesi'nde Filistinli savaşçıları İsrail siyonizmine karşı omuz omuza savarırken şehit düşüyordu enternasyonalizmin uğrunda. O, enternasyonalizm geleceğine, Kürdistan'dan kan vererek güç katıyordu.

Partimizin yurtdışında hazırlıklarını tamamlayıp, ülkeye dönüşü başlattığı bir dönemde, hakimizin birliğini gerçekleştirmeye cabalarına da yürütüyordu. Güney Kürdistan'da I-UP ve YNK-IKP arasındaki çatışmaları sona erdirmek için girişimlerde bulunur. 2 Mayıs

1983 günü PKK-MK Üyesi **Mahmet KARASUNGUR** yoldaş, çatışmaların sonuçlandırılması için I-KOP karargahında görüşmelerde bulunuyorken, YNK-IKP saldırısı sonucu **İbrahim BİLGIN** yoldaşla birlikte şehit düşer. **Mahmet KARASUNGUR** yoldaş, 2 Mayıs'ta, halk birliğine sığınan kurşunlara hedef olurken bile son nefesine kadar birlik çağırarak haykıracaktı.

1 Mayıs 1985 tarihinde **Ramazan KAPLAN** ve **Abdulkadir BİÇİM** yoldaşlar, bir çatışmada ağır yaralı olarak Türk ordu birliklerine ele geçiriliyorlar ve daha sonra işkence merkezlerinde konuşturulmadıkları için, uluslararası alanda anılmı birlikt, dayanışma ve mücadele olan bu günde katlediliyorlardı. Aynı şekilde bu yılın Mayıs ayında, Bozova direnişleriyle **Sabri GÖZÜBÜYÜK**, **A. Kamber DEMİR**, **Mahmet YEŞİLLER**, **Hacı Ahmet YAPICI** ve **İmam Hüseyin COŞGUN** yoldaşlar, faşist Türk devletinin yürürlüğe koyduğu "Plamanlık Yasası"na büyük darbe vuruyorlardı. 21 Mayıs'ta büyük bir kahramanlık örneği sergileyerek, "Teslim ol" çağrılarına direnişle karşılık vereceklerdi.

Yine Kürdistan halkının genç bir savaşçısı olan **Saiman KAVAY** yoldaş da, 1988'nin 1 Mayıs'ında şehit düşüyordu.

22 Mayıs 1986 günü, Çıray Dağı'nda Partimizin militanları ile sömürgeci ordu birlikleri arasında çıkan çatışma saatlerce sürer. Bu eylem, sömürgecilerin, 28 Mart 1986 günü **Mahsum KORKMAZ** yoldaşın şehit edilmesiyle Bahar Atılımının önüne geçileceği umutlarını boşa çıkaracaktır. Aynı şekilde düşman birliklerini onlara kaptı verdirilerek **Mahsum KORKMAZ** yoldaşın intikamı da alınıyordu. Ve bu çatışmada Partimizin militanlarından **Abdulkadir HANÇER**, **Ekrem GÜVEN**, **Ali ZİNAR** ve **Abdullah ACAR** yoldaşlar şehit düşerek, bu yılda da Mayıs'a kızılık katacaklardı.

Kürdistan direniş tarihine, 25 Mayıs 1987 günü yeni bir kahramanlık sayfası eklenecekti. 12 Eylül askeri-faşist rejiminin, Kürdistan'ın özellikle yeni dönem silahlı mücadelesine kapalı tutmaya çalıştığı alanlardan biri de Adıyaman'dı. **Mustafa ÖMÜRÇAN** yoldaş bir grup yoldaşlarıyla birlikte, başta Adıyaman ve Maraş olmak üzere, diğer çevre alanlarına yönelir. Bu ARGK grubunun bölgeye ulaşmasıyla birlikte, yöre halkında sevinç ve umut, düşman gücünde ise büyük panik ve korku gelişecekti. Düşman var gücüyle PKK militanlarına yönelir, ve çıkan çatışmada büyük bir direnişle düşmana ağır darbe vurulur. Bu kahramanca direnişte **Mustafa ÖMÜRÇAN** ve birlikte şehit düşen **İbrahim DEMİR**, **A. Rahman KORKMAZ**, **Mihmet DEMİR** ve **Firaz** yoldaşların kahramanlık anısı, yöre insanlarında güçlü bir güven ve etki yaratarak düşmanın bölgedeki gelirdiği pasifikasyonu parçalayacaktır.

Sömürgeci Türk devleti, 1987 yılını, ulusal kurtuluş mücadelemizden aldığı büyük darbeleri kaybettiğinden dolayı, tüm gücleriyle 1988'e hazırladı. Hicbir dönemde olmadıkları kadar yoğun ölmeler geliştirildi. Her ne pahasına olursa olsun, Partimizin boyundaltılandığı savaşa karşı sonuç alacakları Türk ordu birlikleriyle, bir Benevok'ta PKK-MK Üyesi **Ahmet KESİP**, diğeri ise Derik'te PKK-MK Üyesi **M. Emin ASLAN** yoldaşlar komutasında, Mayıs ayında iki

büyük çatışma yaşandı. Her iki çatışmada da göğüs göğüse saatlerce süren bir direnişçilik örneği sergilendi. 1 Nisan Bagok muharebesinden sonra, bu iki büyük çatışmayla da, TC beklentilerini hayal olduğu kanıtlanıyordu. 1988 yılında da PKK'nın zaferi hanesine yazılması için, Benevok'ta **Ahmet KESİP**, **Osman SARIKUŞ**, **Sultan YAVUZ**, **İhsan ÇIRKAN**, **A. Ekber ALAGÖZ**, **Fehim ÖPENGİN** ve **Salah DERSİ**, Derik'te ise **M. Emin ASLAN**, **Nihat ÇERİ**, **Abdülmeccit TOKYAY** vd. iki yoldaşlar ölümüne üzerine kahramanca yürüyebileceklerdi.

Görüldeği gibi, ulusal direniş tarihimizde her yılın Mayıs ayında önemli büyük olan gelişmeler yaşanmıştır. Her yılın Mayıs ayında şehit düşen çok sayıda yoldaşımız da; Mayıs kızılığında kanını katmış ve onun enternasyonalist geleceğini daha da güçlendirerek yazmıştır. Böylece de kan denizinin ufkunda doğacak zaferi daha da belirginleştirmiştir Mayıs şehitlerimiz.

Uluslararası alanda enternasyonalist dayanışmanın boy verip gelecekselleştirdiği **Mayıs ayı şehitlerimiz** Topraklarına döküldüğü kızı kanlarla Kürdistan'da da enternasyonalizm cephesi yaratmış; ufkundan zaferin doğacağı kan denizine bağımsızlık ve özgürlük irmağını aktırmış. Böyle bir inan, azim ve büyük fedakarlık ölümüne üzerine yürüdüğü ve onun Kürdistan halkı üzerindeki ölü topaklarını şiddetli bir kasırga gibi dördür bir yana savurarak yok ettiniz. Bağımsız ve özgür Kürdistan ideali yürümede bizlere güç, cesaret ve azim vererek kahramanlığı öğrettiniz. Bu yolu sürükley aydınlatın ve şöyneyen bir meşale olunuz. Sizi büyük ölümsüzlüğe yükselten kutsal değerlerinizi temelinde çayı yakalamak için hiçbir kuvvet hiçbir güç ve zorluğa boyun eğmeden direniş ve isyan bayrağını yükselterek, temsilcisi Genel Sekreter **Abdullah ÖCALAN** yoldaş ve eserimiz PKK ile yürüyeceğimizi, anımsa bağlılığın bir gereği olarak kabul edeceğimize bir kez daha söz veriyoruz....

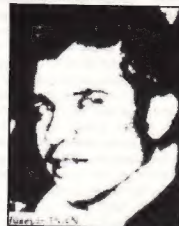
Türkiye halkının direnişçi önderlerini ölümsüzlüklerinin yıldönümünde anıyoruz

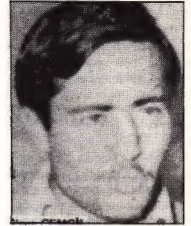
Deniz GEÇMİŞ

İbrahim KAYPAKKAYA

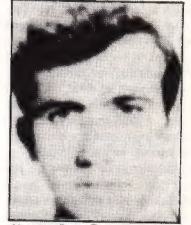
Hüseyin İNAN

Sinan CEMGİL

Yusuf ASLAN

Alpaslan ÖZDOĞAN

Kadir MANGA

Hüseyin CEVAHİR

KÜRDİSTAN ULUSAL KURTULUŞ MÜCADELESİ, FEDERAL ALMAN DEVLETİNİN SALDIRILARI VE PKK DAVASI

TÜRKİYE VE ALMANYA ARASINDAKİ İLİŞKİLERİN BUGÜNKÜ DÜZEYİ

Almanya ve Türkiye arasında yoğunlaşan ekonomik ilişkilerle bağlı olarak, askeri, siyasi, diplomatik ve kültürel alanlarda da ilişkilerin yoğunlaştığını görmekteyiz. Günümüzde Almanya ve Türkiye arasındaki ilişkilere baktığımızda bu yoğunlaşmanın büyük boyutlara ulaştığı görülmektedir.

Ekonomik ilişkiler günümüzde doğru nasil yoğunlaşıp, gelişmiş; askeri ilişkiler de benzer bir gelişme göstererek günümüzde en üst boyutlara ulaşmıştır. Alman emellerinin 100 yıl sonra yeniden Türk egemenlikleri ilişkileri bir derecede geliştirilmelerinin temelinde yatan neden, Almanya'nın "Doğuya Açılım" politikasını yeniden canlandırma isteğinden kaynaklanmaktadır. Almanya Doğuya bir sıçrama yapabilmek için Türkiye'ye ağına basmak istiyor. Bu amaçla Türkiye'ye yönelik olarak artan ekonomik yatırımlara girişmeye başladı. Son 4 yıl içerisinde, Almanya'nın Türkiye'deki yatırımlarının sayısında büyük bir artış meydana geldi. Bu artış, öyle karlılık ilişkileri yoğunlaşması temelinde olmayıp, tek yanlı olarak Almanya'nın girişimlerinin büyük miktarda yükselmesi temelinde olmaktadır.

Son aylar içerisinde, Alman firmalarının Türkiye'deki yatırımları hızından hiçbir şey kaybetmeden devam etti. Bunun bir sonucu olarak da Almanya, İstanbul'da Alman Sanayi Ürünleri Fuarı açısı kararı verdi. Böyle bir fuarın açılması bile, ilişkilerin vardığı düzeyin ne kadar iler olduğunu göstermeye yetmektedir.

Alman tekelcilerinin Türkiye'de yoğunlaşan yatırımlarının, sadece ekonomik girişimleri sınırlı kalmayacağı açık olan bir durumdur. Almanya'nın Türkiye'deki sömür kaynaklarının güvenliğini sağlamak için, askeri, diplomatik, siyasi ve kültürel alanda da girişimlerde bulunması emperyalizmin sömürgeci siyasetinin bir gereğidir. Yine, Almanya'nın sömürgecilik politikasından da çok iyi bildiğimiz gibi, "Prusyalı subay ile Prusyalı tüccar, sanayici" her birini izlemiş. Birinin girdiği yere diğeri de girmiştir. Matritlanacağı gibi, Osmanlı İmparatorluğu'na önce Prusyalı subaylar gelmiş, başkaları da Alman silah tükelleri, bankaları ve diğer kuruluşları geliştirmiş. Bu yöntem, Alman emperyalizminin yeni sömürge alanları ele geçirmeye izlediği yöntem olmuştur.

Günümüzde de benzer bir yönelimi görmekteyiz. Alman tekelcilerinin Türkiye'deki yatırımları arttıkça, Alman askeri girişimlerinin sayısında da artış meydana gelmektedir. Bu ilişkiler diğer alanlarda da kendisini göstermektedir. Almanya'nın Türkiye'nin en büyük ihracat ve ithalat ilişkisinin olduğu ülke olması Almanya'yı her alanda Türkiye'nin en büyük destekçisi haline getirmiştir. Denilebilir ki, Alman emperyalizmi bugün faşist Türk devletini "kraldan daha çok kralcı" bir yaklaşımla desteklemekle, ayakta kalmasını için pabası safetmektedir.

Almanya, Türkiye'ye yoğunlaşan ekonomik, siyasi, askeri ve ilişkilerinin yanı sıra, NATO içeri-

sindeki işbölümü gereğince de Türkiye'ye ilgili masanın başına getirilmiştir. NATO Genel Komutan Yardımcısı olan Alman General Gerhard Schmuck bir açıklamasında, Almanya'nın üstlendiği bu görevi şöyle dile getirmiştir: "1979 ilkbaharında Bahama adalarında Başkan (Helmut Schmidt-SPD) ile görüşen Başkan Carter, kendisinden 'Türkiye'ye yardım' konusunda önder rolü Almanya'nın almasını istemişti." Yapılan bu işbölümü gereği olarak da, Almanya NATO içerisinde Türkiye'ye masasının şeffaflığı getirildi. Aradan geçen süreçte, Almanya'nın üstlendiği bu role uygun olarak Türkiye'ye yardımlarını arttırdığını görmekteyiz.

Günümüzde Türk-Alman ilişkilerinin vardığı düzeyde baktığımızda gördüğümüz durum, 1. Dünya Savaşı öncesindeki ilişkilerden çok daha ileri bir düzeyde yükseldiğidir. Almanya emperyalizmi, tarihî tecrübelerinden de ders alarak, Türk faşist cuntasına büyük bir desteğin sahibi olarak, günümüzde de ortaya çıkmıştır. Almanya emperyalizmi, 12 Eylül askeri faşist darbesinin gerçekleşmesi ardından Türkiye'ye yönelik girişimlerini büyük oranda arttırdı.

1980'den itibaren Almanya'dan Türkiye'ye yönelik olarak askeri yardım akıma başladı. Hamburg Limanından "Türkiye'ye yardım" adı altında sürekli bir şekilde askeri malzemeye yola çıkıldı. En az haftada bir kez Türkiye'ye bu tür gemiler gönderildi. Gönderilen malzemeler arasında tank, helikopter vd. askeri malzemeler bulunmaktadır. Bunların yanı sıra, finansmanını Almanya'nın karşıladığı bir dizi savaş gemisi, Hamburg Limanından Türkiye için işa edildi. Bu savaş gemilerinin 90'lı finansman Alman askeri yardım fondan karşılanırken, 30'luk bölümüne Deutsche Bank başkanlığı altındaki bir banka konsorsiyumu tarafından üstlenildi.

FAC'in 1980 askeri faşist darbesi sonrasında Türkiye'ye verdiği askeri yardımın miktarı yıllık 400 milyon DM'yi buluyor. Uzun vadede ve düşük bir faizle verilen bu krediler, Türkiye'nin hem ekonomik ve hem de askeri olarak ayakta kalabilmesi için önemli bir destek anlamına gelmektedir. 1982 yılında Almanya Türkiye'ye 100 adet "Starfighter" uçağı ile 12 Adet helikopter verdi. Geçtiğimiz yıl içerisinde, FAC'in Türkiye'ye verdiği askeri yardımın miktarında büyük bir artış meydana geldi. Türkiye'ye 150 Leopard-1 tankı, 8 tank kurtarma aracının yanı sıra 580 milyon marklık askeri yardım da yapan FAC Türkiye'ye 762 adet modern savaş helikopterinin satışını da planlıyor.

Almanya'nın, bu şekilde yoğun bir askeri yardım gerçekleştirilmesi, Türkiye'ye artan ilişkilerin de göstermesi bakımından önemlidir. Almanya, Türkiye'yi muhtemelen her türlü gelişmeye karşı ayakta tutmayı amaçlıyor. Lothar Reuhl ("Europäische Wehrkunde" (Avrupa Savunma Bilgileri) adı derginin 2/81 numarısı sayısında, Almanya'nın Türkiye'ni ayakta kalma cabalarına hangi yönde destek olma-

gerektiğini şöyle yazıyordu: "Türkiye topraklarının bir bölümünü, örneğin, Kürdistan'ın, Türkiye'den koparmaya yönelik çaba da... Ortadoğu ve Atlantik Pakti alanları arasında bulunan mevcut gizli Jeopolitik ilişkili bir kızgın çatışmaya dönüştürülebilir ve buna denk düşen sonuçlar doğurabilir... II. Dünya Savaşı'ndan bu yana ilk kez Batı Avrupa veya Batı Avrupa devletleri Yakın ve Ortadoğu'da kendi bağımsızlıklarını korumada tekrar potansiyel bir müttefik olarak ve özellikle de yabancı bir tehlikeye veya içerden darbeye karşı da ortaya çıkmaktalar... Stratejik anlamda meydan okuma gözdü edilemez. Dünyanın bilinen en büyük petrol rezervleri politik alanla güncellenmesi olmayan ve sosyal alanda hareketli topraklar olan Körfez bölgelerinde bulunmakta ve varlık koşullarından olan petrol ile sermaye akımı devrimci gelişmelerin tehdidi altındadır... "Bu görüşe benzer bir görüş, SPD milliyetçiliği ve NATO siyasi komisyonu sözcüsü Peter Cortier de belirtti.

Bu açıklamalar ve değerlendirmelerden de görüldüğü gibi, Almanya NATO için önemli gerekler artan Türkiye'ye yönelik ekonomik, askeri yardımını bölgenin giderek hassaslaşan dengesi için gerekli sürdürmek için yoğunlaştırmaktadır. Bu cabalarından Almanya'yı tek başına ele alamamak gerekir. NATO, Almanya'nın bu girişimlerin planlayıcısı ve yönlendiricisidir. Bu nedenle, Alman-Türk ilişkilerini NATO'nun Ortadoğu'daki hesaplarından ayırmamak gerekir. Almanya'nın bu ilişkilerdeki ayrıncı özeğliliği, Türkiye vasıtasıyla bölgeye daha yakın bir alanda konumlanmak; gelişmekte olduğu güç bugün de Türkiye'nin kalkınma arkasında bölgeye uzanmak istediğidir. Yine, NATO içerisinde Türkiye'ye masasının şeffaflığı üstlenmektedir.

Türkiye'ye FAC arasında 28.09.1987 tarihinde imzalanın 16. Antlaşma gereğince, Almanya her 18 ayda bir Türkiye'ye 130 milyon marklık askeri yardım yapacaktır. Bu miktarda, Almanya'nın verdiği diğer yardımları da ekleyince ortaya çıkan miktarın yükselişineğin bir de azımsanmayacak bir boyutta olduğu kendidinden anlaşılır.

1985 yılından itibaren Almanya büçsesine eklediği özel bir maddeyle Türkiye'ye verdiği yardımın miktarında büyük bir artış meydana getirdi. Bu Türkiye'ye verilen askeri yardım miktarını birkaç kez katladı. 1984 yılında 140 milyon mark civarında planlanan askeri yardım miktarı 274 milyon marka yükseltildi. Yine AT'ye Türkiye'nin katılması koşullarından biri olan "serbest dolaşım" hakkında Türkiye'nin vazgeçilmesi karşılığında Almanya, 600 milyon markı vermesi taahhüt etti. Yapılan görüşmeler sonucu, faşist Türk cuntası Avrupa'daki içlerini "serbest dolaşım" hakkından vazgeçerek, Almanya'nın taahhüt ettiği yardım miktarını aldı.

FAC bunun dışında, Türkiye'de ve Kürdistan'da askeri amaçlı yol yapım çalışmalarını da hızlandırdı. Almanya, bu yönlü çalışmalarına 1984 yılı sonu ile birlikte hız verdi. 1984 yılı 15 Ağustos'ta Kürdistan'da silahlı direniş mücadelesinin yükselmesi karşısında Almanya'nın askeri amaçlı yol yapımına ağırlık vermesinin nedenleri anlaşılır. FAC, milyonlarca markı, yeni demiryolu yapımı, ka-

rayolu inşaatı ve ordunun işletim sisteminin düzenlemek için bu tarihten itibaren Türkiye'ye aktırmaya başladı.

Demiryolu ağının geliştirilmesi için, silah ticareti yapan Krauss-Maffel, Siemens ve BBC firmaları; işletim sisteminin modernizasyonu için de Siemens firması çalışmaları katıldılar. Bunun dışında Alman çelik endüstrisinin devi olan Krupp, Türkiye'nin Arifiye muntakasında ayda 30 savaş tankının tamir edilebileceği, Avrupa'nın en modern tank-tamir atölyesini kurdu. 1984 yılındaysa aynı bölgede tank paltelerini üreten bir fabrika işletmeye açıldı. Ayrıca Kayseri ve Kırıkkale'de de askeri amaçlı yeni yatırımlar yapıldı. Kayseri'de pervaneli uçaklar için açılmış olan motor revizyon fabrikası yeniden revize ederek, geliştirildi. Kırıkkale'de Leopard-1 tankları için tu üreten fabrika kuruldu. Bütün bu yatırımlar, FAC'in büyük katkılarıyla gerçekleştirildi. Bunun dışında Mercedes firması, Nigde'deki tesislerini geliştirerek, yeni motor üretimine geçti. Bu gelişme sonucu sermayesinin iki katına, (16 milyarın 32 milyara) çıkarak Mercedes firması, yatırımların çapını genişletti. Bunların dışında, Krauss-Maffel firması Türk Ercan Holding'e, panzer fabrikasının kurulması üzerine de anlaşmaya vardı.

Askeri alanda yoğunlaşan bu ilişkiler, günümüzde doğru artan bir hız devam etti. Almanya emperyalizmi, faşist Türk cuntasına sunduğu desteği, askeri amaçlı yatırımları daha da önemli boyutlara ulaştırı. Serxewbûn'un Nisan 1988 (76.) sayısında yayımlanan Dieter Falk imzalı yazıda bu konuda şunlar yazılıyor: "Kasım 1984'de FAC adına Federal Meclisin CDU Savunma Komisyonu Çalıma Grubu Başkanı Klaus Franke'nin, eski NATO askeri komisyonu Başkanı emekli General J. Steinhoff'un ve Federal Meclis Dişleri Komisyonu üyesi SPD milletvekili Peter Wurz'un de katıldığı, Türk Endüstri ve Mal Borası Birliği tarafından organize edilen, bir Alman-Türk savunma semineri yapıldı. Yine, Şubat 1987'de Ankara ve İstanbul'da bir 'Alman High Technology Semineri' gerçekleştirildi. Askeri darbeden sonraki yıllar da, -elde bulunan belgelerden anlaşıldığı üzere- sınır ve polis karakollarındaki kompüterler, 'süphemli' kışkırtıcı videoları tebli, sendikali kitle gösterilerinin videoya çekimi gibi konularda, Türk polisinin teolojisi Alman yardım ile birçok noktada 'Batı standartları' düzeyine getirilmiştir. Nihayet Nisan ayında da Hannover'daki Messe AG (Fuar Anonim Şirketi) yine silahlanma ve teknoloji firmalarının ağırlıklı yer aldığı bir Alman Endüstri fuarını Türkiye'de ilk kez kendine hasabına organize etti. Heramendin, 28.04. ile 01.05. tarihleri arasında 15 FAC firmasının katıldığı uluslararası IDEA-87 Ordu Fuarı bir 'German Street' pavyonu ile başladı. Türk kurmay subaylarının eli kesimlerin yanı sıra IDEA-87 fuarının 'özel seminerine' su konuşmacılar katıldı. Tümgeneral Wolfgang Altenburg, Hamburg'da HDW firması temsilen Udo Dide, Blohm & Voss firmasının temsilen Otto-Ado Sader, AEG adına Dr. Karl Fischer, Krupp'tan bir temsilci ve Fuar açılışının hemen öncesinde de Federal Almanya Cumhu-

riyeti Ordu Yayınevi 'Mönch' her üç ayda bir düzenli çıkacak olan 'Savunma ve Havacılık' adlı bir Türk silahlanma dergisinin ilk sayısını yayınladı."

Uzun olarak aktardığımız bu pasajdan da görüldüğü gibi, Almanya Türkiye'ye özellikle de askeri alanda büyük bir yatırım atığıyla girmiştir. Alman askeri malzemelerinin Türk ordusunda kullanılması için FAC her türlü yola başvurmuştur. FAC'ta artış göstermesi, verilen askeri yardımın esas nedenlerinin neler olduğunu da göstermek bakımından oldukça önemlidir. FAC, yardımları, her ne kadar NATO çerçevesinde verdiği belirliriyorsa da, bu, FAC'ın faşist Türk devletinin, Kürdistan'da yürüttüğü savaşa destek katılması anlamına gelmektedir. Hatta, Almanya sadece askeri yardımları yetinmeyip, Türkiye'ye daha fazla askeri göndererek de bu katkısını ortaya koyuyor. Türkiye'de yapılan NATO manevralarına, en fazla askeri gönderen ülke Almanya'dır. Almanya'nın son yıllarda fazla sayıda askeri göndermeye başlaması, NATO içerisinde rolüne de denk diğer bir durumdur. NATO askeri manevralarına Almanya'nın yaptığı askeri katkısının sayı olarak sürekli artış göstermesi, gerektiğinde Almanya'nın askeri gücüne de Türk faşist cuntasının yanında olacağını göstermektedir.

Kürdistan'da gelişen ulusal kurtuluş mücadelemize karşı, kullanılan güç korucuları olsun, özel timler olsun, bu çabı-devrimci birliklerin donatılıp, eğitilmesinde de Almanya önemli bir rol oynamıştır. Köy korucuları 'Heckler & Koch' firmasının ürettiği G-9 silahları ile donatılmış, GSG-9 diye de bilinen Federal Alman Sınır Koruma birlikleri, oldukça yüksek sayıda özel tim elemanını eğittiler. FAC, operasyonlarda kullanılmak maksadıyla, her birinin değeri 10 bin DM olan 11 Alman polisi köpeğini de Türkiye'ye gönderdi. Kısaca, FAC faşist Türk cuntasının bütün askeri ihtiyacını karşılar bir düzeye geldi.

FAC'in Kürdistan'daki ulusal kurtuluş mücadelesine karşı, Türk ordusunu modernize etme cabaları kuşkusuz bunlarla bitmiyor. Bu cabalara yeni girişimlerin de eklendiğini belirtmek gerekir. Almanya savaş helikopterleri ve pilotuz seçti uçaklarını Türkiye'ye satmak için yeni girişimlerde de bulunuyor. Örneğin, Turgut Özal Almanya ziyaretinde, MBB ve "Dornier" firmalarının tesislerini gezerek, yeni askeri malzeme alımı için girişimlerde bulundu.

"Informations Büro Türkei"nı yayımladığı belgelerden ortaya çıkan diğer bir gerekçe, FAC'in Kürdistan'da uçakların kalkış ve iniş pisti olarak kullanılabilecek, otobahn yapımını da üstlenmesi. Yayımlanan belgelerle bu durum şöyle duyuruluyor: "Diyarbakır ve Gaziantep arasında inşa edilebilecek bir otobahn işi de bir Batı Alman yol yapım firmasına verilebilir, zira bilindiği gibi, Alman otobahnları savaş koşullarında en iyi şekilde dayanır." Bu yapılabilecek olan otobahn'ın Frankfurt Havaalanı'ndaki "Startbahn West" (Batı kalkış pisti) ile aynı standartlarda inşa edilmek istemesi, bu otobay yapımının gerçek amacının ne olduğunu da çok açık bir-

şekilde ortaya koymaktadır. Ergani-Diyarbakır arasındaki ototoy'un da Frankfurt-Havalanındaki pistlerin standartlarına ulaşmış olması, FAC'ın bu ototoy yapımından hangi amacı güttüğünü çok açık bir şekilde göstermektedir.

Benzer ototoy girişimlerin parçaları halinde de olsa, Hakkarî ve başka mıntıkelerde da ulaşmış ediliğindeki dikkate alındığında, temelde yatan nedenler kendiliğinden anlaşılacaktır. Faşist Türk devleti Ankara-Istanbul gibi büyük şehirler arasında daha ototoy açmamış olması, Kürdistan'da her birinin genişliği 100 metre olan bir dişi ototoy inşaatı gerçekleştirmişti. Bu ototoy bahnelerini ulaşmış, savaş uçaklarının pist ihtiyacını karşılamak içindir. Bu pistlere hangi durumlarla gereksinim duyulacaktır? Bir savaş durumunda. NATO ve Türk uçakları bu pistlerden yararlanarak, savaşta katabileceklerdir. Bu pistler, sadece bir bölgeyi savaş durumunda değil, bölgenin çeşitli okullarındaki savaşırlara da kullanılmak isteniyor. Kürdistan'da faşist Türk sömürgeciliğine karşı gelişen ulusal kurtuluş mücadelesine karşı bu pistlerin önemli bir hareket alanı oluşturmağı da açık olan bir durumdur. Son yıllarda bu türden otobahn yapımına hız verilmesinin esas nedeni de, Kürdistan'da yükselen ulusal kurtuluş mücadelesidir.

FAC, NATO manevralarına daha fazla sayıda asker göndermeye başlamasıyla birlikte faşist Türk devletine insan gücü olarak da açık bir destek sunmaktadır. NATO manevralarının zamanlamasına olarak Türkiye'nin Güney Kürdistan'a yönelik operasyonlarına ya da Kürdistan'da yoğunlaştırılan açık saldırı ve katliamlarına denk düşmesi, böylece bir desteğin varlığını da göstermektedir. FAC'ın bu manevralarına her yıl artan bir şekilde katılması, Alman emperyalizminin faşist Türk devletine sunduğu açık desteğin de bir göstergesidir. Haziran 1987'de yapılan "Aurora-Express" manevralarına 1000 dolayında Alman askeri katıldı. Ayrıca "Jubo-Gebschade 43" adı verilen filo da Diyarbakır'a aktarıldı.

FAC ile TC arasında açıklandıkları ortak girişimlerin bir diğeri de Konya yöresinde gerçekleştirilmek isteniyor. Konya yöresinde alçak uçaklar, panzer manevraları için üs açma yönünde FAC'la TC arasında daha görüşmeler devam ediyor. Konya'da ulaşmış olduğu üsler şu şekildedir: Bu üste, alçak uçakları yapmaya elverişecek donanım, panzer manevraları için sahne ve en az 2000 Alman askeri bulunacaktır. Çok geniş bir alanda inşa edilecek olan üs, üstine, kimin kullanılacak isteneceği de açık olan bir durumdur. FAC böyle bir üsü inşa etmekle, Kürdistan'a ve Körfez bölgesine maddi haldede çabuk davranabileceği yakın bir alana da konumlanmış oluyor.

Geçtiğimiz yıl ve bu yıl sömürgeci başında sık sık işlenen diğer bir husus da, Almanya'da Türk-Alman ortak tugayının oluşturulması babalıdır. Almanya'daki işlerin askeriğini Türk ordusu içerisinde değil de Alman ordusu içerisinde yapmasını planlayan bu girişim henüz uygulamaya konulmamış olsa da nazık yıkılması şeklinde karşılıklı açıklaamlar sürdürülüyor. Faşist cunta Türkiye'li ve Kürdistanlı emekçileri, Avrupa emperyalistlerini çok düşük ücretler karşılığında satmakla yetinmeyip, şimdiki Alman ordusuna asker olarak göndermek istiyor. Avrupa'nın diğer ülkelerindeki işçilerin bu ordu içerisinde alınmayacağı hususu henüz açıklık kazanma-

makla birlikte, böyle bir planın uygulanmasını, FAC ile TC arasında askeri işbirliği daha da ilerleteceği açık olan bir durumdur.

Günümüzde FAC ile faşist Türk cuntası arasındaki ilişkilerin düzeyine baktığımızda, hemen tüm alanlarda karşılıklı çabaların yoğunluğunu görülmektedir. FAC, faşist Türk devletine her alanda büyük bir destek sunmaktadır. Verilen desteğin en büyük bölümü, bugün askeri harcamaları kapsamaktadır. Almanya, askeri alanda verdiği büyük desteği, kendi ekonomisi girişimlerinin geleceğini korumada kullanılmak isteniyor. Bugün faşist Türk devletinin varlığını tehdit eden biricik mücadele Kürdistan'da yükselen ulusal kurtuluş mücadelesidir. O halde, Almanya'nın tüm çabası da bu mücadeleden baskınlaşmasına yöneliktir.

FAC'ın Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesine düşmanlığı, TC'ye verdiği ekonomik, siyasi, askeri ve destekle sınırlı değildir. FAC, halkımızın düşmanı Irak faşist rejimine sunduğu büyük ölçeklerdeki askeri yardımları da düşmanlığının sürdürüyor. Irak faşist rejimine büyük miktarda silah satmasını yanı sıra, kimyasal silahları da vererek, halkımızın son 50 yılın en büyük katliamına maruz kalmasına sebebiyet vermiştir. Faşist Saddam rejiminin Halepçe'deki kullandığı kimyasal silahların üretilmesi Alman firmaları tarafından bir rol oynamaktadır. Aynı zamanda kimyasal silahların gönderilmesinde Alman devletinin oynadığı rol küçümsenmez.

Irak faşist rejimine kimyasal silahları veren firmaların bazıları adları şöyledir: WET-Water Engineering Treating-Hamburg, Krauskopf GmbH-Hamburg, Karl Koll GmbH-Dreieich-Buchschoig, Rhein Bayern Fahrzeugauss-Kaufbeuren, Preussag AG-Hannover, Firma Herbig-Ludwigshafen, Hammer, Quast, Klöckner Industriemangel-Duisburg, Deutsche Babcock-Oberrhausen, Messerschmidt Bölkow Blohm-Ottobrunn, Giedelmeister Projecta-Bielefeld, Integral Sauer Informatic-Neumünster, Bundesamt für Wirtschaft-Eschborn, Deutsche Bank AG, Deutsche Genossenschaftsbank, plato, Kühn-Neustadt, Sigma Chemie-Überheidberg, Mosch/Lohrbach-Herching, Merkur Expedition-München vd. Bütün bu firmalar, faşist Saddam rejiminin halkımıza karşı kullandığı kimyasal silahların elde edilmesine katkıda bulunmuş, bizzat silahları üretilmiştir.

1925 Cenevre konvansiyonuna kimyasal silahların kullanımı yasaklanmıştır. Faşist Saddam rejimi ve FAC'da bu konvansiyona katılmı ve imza atmamıştır. Ancak bu uluslararası sözleşmenin gereklerini yerine getirmeyerek, Faşist Saddam rejiminin kimyasal silahlar elde etmesine imkan sağlayan FAC en büyük teröristliği de yapmaktadır. Uydurduğu sahne gerçeklere dayanarak, 16 Kürt yurtseverinin hukuk kurallarıyla çözüldüğü diyerek teröristlikle damgalayıp tutuklayarak FAC, öde yandan yaptığı büyük teröristliği ile ortbas etmeye çalışıyor. 5 bin insanımızın ölümüne, 10 bininin ağır şekilde yaralanmasına katılan FAC, uluslararası hukuk kurallarıyla bir kenara atarak, kendi çıkarları elverişliğinde imzaladığı uluslararası sözleşmeleri uygulamayacağına da gösterdi. Bu nedenle, Almanya'nın saldırılarının gerisinde hukuk kurallarıyla bağli ve saygı yoktur. Eğer gerçekten biraz da olsa insan haklarına değer verseydi, kimyasal silahları kullanacağı gün gibi açık olan faşist Sad-

dam rejimine bu silahları satmazdı.

FAC'ın ulusal kurtuluş mücadelemize yönelik kapsamlı saldırıları naha geniş olarak ele alacağız. Burada bir noktaya dikkat çekmek ve FAC'ın Kürdistan üzerindeki hesaplarını açığa kavuşturmak için bazı hususlara değindik.

12 Eylül faşizminin meşrulaştırma çabasında Almanya'nın rolü

12 Eylül faşist cuntasının iktidara gelmesi ardından, uluslararası kamuoyunda bu faşist rejime karşı büyük bir tepki gelişmeye başladı. Artan tepkiler, 12 Eylül faşist rejiminin uluslararası kamuoyunda daha fazla teşhir olmasını da birlikte getirdi. Faşist rejimin katliamları, cezaverebilir uyuşmadığı işkence ve insanlık dışı uygulamaları, teşhirin artmasını yol açtı gibi, hükümetler düzeyinde tepkilerin gelişmesine de yol açtı. 5 Batı Avrupa ülkesi faşist rejimi uygulamalarının dolaylı Uluslararası İnsan Hakları Mahkemesine şikayet ettiler. Fransa, Norveç, Danimarka, Hollanda ve İsveç'in açtığı dava faşist rejimin artan teşhirini bir

"... FAC ve TC'nin ilişkilerinin bugün geldiği düzey iste budur: Her alanda Alman emperyalizmiyle, faşist rejimin ortak manevra ve saldırılarına girişmesi. Bu nokta, bugün kesinlik derecesinde açığa çıkmış olan bir husustur. Almanya'nın verdiği büyük miktarlardaki ekonomik, askeri destekle yetinmeyip, açık saldırılara girişmesi de bu ortaklığı en açık bir şekilde gözler önüne sermektedir..."

sonucuydu.

Batı Avrupa hükümetlerinin faşist rejime karşı takındıkları bu tavırlarının nedeni, bunların insan haklarına çok saygılı olmalarından kaynaklanmıyor. Bu devletler, faşist rejimden daha fazla taviz koymak amacıyla böyle bir yönelim içerisinde girdiler. Böylece bir tavır koymakla hem kendi kamuoyunu idare edecek ve hem de faşist rejimin üzerinde bir baskı unsuru olarak bu davayı kullanacaklardır. Nitekim bir süre sonra her 5 Batı Avrupa devleti de İnsan Hakları Mahkemesindeki şikayetlerinden vazgeçtiler. Halbuki, faşist rejimin uygulamalarında en ufak bir değişiklik meydana gelmedi. Tam tersine insanlık dışı uygulamaları ve katliamları cezaverebilir ve dışarıya olduğu gibi; daha artarak devam etti.

Meydana gelen değişiklik neydi? 15 Ağustos 1984'te Eruh ve Şemdinli baskınlarıyla birlikte PKK silahlı direniş mücadelesini başlatmış, faşist rejimi büyük oranda tehdit eder bir düzeyde getirmişti. Bunun sonucudur ki, Batı Avrupa devletleri faşist rejimin geleceğini güvenceye almak için tavırlarını yumsatmaya göstermelik olarak aldıkları sert tutumdan vazgeçmeye başladılar. 5 Batı Avrupa devletinin İnsan Hakları Mahkemesindeki davalarının vazgeçmeleri, faşist rejimi meşrulaştırma çabalarının önemli bir parçasıdır. 12 Eylül faşist rejiminin meşrulaştırma çabalarında Almanya'nın rolünün, 5 Batı Avrupa ülkelerinden daha farklı olduğunu görüyoruz. Almanya diğer konularda olduğu gibi bu konuda da yine en önde TC'nin yardımına koşmayı bilmiştir.

Almanya, ekonomik, askeri ilişkilerinin yoğunlaşmasına paralel olarak, siyasi ve diplomatik alanda da faşist rejimin imdadına yetişmeye bilmiştir. Batı Avrupa devletlerinin faşist rejime açık desteklerini ne rağmen, hiçbir devlet ya da hükümet başkanının Türkiye'yi resmen ziyaret etmeye yanaşmadığı bir dönemde, FAC Başbakanı Helmut Kohl ile FAC Cumhurbaşkanı Richard von Weizsäcker Türkiye'ye resmi geziler düzenlediler. FAC Cumhurbaşkanı Richard von Weizsäcker'in Türkiye'yi resmi ziyareti faşist rejimi meşrulaştırma çabalarının önemli bir ayağıdır.

Mays 1986'da FAC Cumhurbaşkanı Richard von Weizsäcker'in Ankara'ya yaptığı ziyaret, geliştirilmeye istenen bu çabaların önemli bir parçasıdır. Richard von Weizsäcker, Ankara'ya ziyaret etmekle kalmamış, Türkiye'ye desteğin daha da artırılmasını istemiştir. Richard von Weizsäcker, 10 yıl önce Kayser Wilhelm'in oynadığı role benzer bir rol bugün oynamarak, "hasta adam" faşist Türk cuntasını yeniden kurtarma çabalarına öncülük görevini üstlenmiştir. FAC Cumhurbaşkanı ziyareti II. Wilhelm'den daha geniş bir grupla Ankara ve İstanbul'a yapmış, Osmanlı dönemindeki ilişkileri günümüz koşullarında yeniden canlandırmaya çalışmıştır.

II. Wilhelm, Osmanlı imparatorluğuna yaptığı gezide Bağdat Demiryolunun yapımını imtiyaz hakkını almıştı. Weizsäcker se Almanya'nın ekonomik, askeri ve alanda büyük imtiyazlar almasını sağladı. Bilindiği gibi, 1984 yılı ile birlikte Almanya'nın Türkiye'deki yatırımları büyük ölçekte artmaya başladı. Bu artışta Weizsäcker'in oynadığı rol küçümsenmez bir önemdedir.

Weizsäcker'in ardından faşist Türk cuntasına verilen destek her alanda artırılarak hızlandırıldı. İlişkiler öyle bir kazandı ki, bele-diyele düzeyinde bile ilişki geliştirilmeye başladı. Sinema, eğitim, spor gibi daha birçok alanda FAC'ın faşist Türk devletine sunduğu destek yoğunlaştı.

FAC Cumhurbaşkanı Richard von Weizsäcker'in Türkiye'ye resmî gezide düzenlediği dönemde, Türk ordusu Kürdistan'da büyük bir vahşet uyguladı. Weizsäcker, faşist rejimin uyguladığı bu vahşeti göstermek için, TC'ye "demokrasi yönünde önemli adımlar atı" diyerek, açık desteğini ilan etti. Weizsäcker, "Ziyaretim Türkiye'deki gelişmeleri takdir ettiğimi ve desteklediğimizi belirtmek amacıyla dönüktür" diyerek, faşizmin yandırıldığını ilan etmekte kaçınılmazdı. Almanya'nın en büyük gazetelerinden biri olan Süddeutsche Zeitung, Weizsäcker'in gezisini, "Bizzat kendisi varlığı ile faşist cunta moral vermedi hedefledi" şeklinde yorumladı.

12 Eylül faşizminin bütün dünya lanetleri anıldığı bir dönemde FAC Cumhurbaşkanı'nın, Türkiye'deki gelişmelerin "yanında ve destekleyicisi" olması, Alman emperyalizminin Türkiye'ye ayakta tutmak için üstlendiği rol ile izah edilebilir. FAC, faşist Türk devletini çok yüksek kurartarak, dolayısıyla Ortadoğu'daki çıkarlarını korumak istiyor. Faşist rejimin diplomatik alanda sıkıştığı bir anda, FAC'ın en üst düzeyde ilişkileri girmesi, TC'ye sunulan desteğin ölçüsünü de gösteren bir örnektir.

Weizsäcker'in gezisi ardından Başbakan Turgut Özal, geçtiğimiz yıl da faşist cuntanın başı Evren Almanya'ya ziyaret etti. Evren'in Almanya'ya ziyareti, FAC ile TC arasındaki ilişkilerin daha da sıklaşmasını birlikte getirdi. Evren'in

Almanya gezisinde açıkladığı "komünist parti kurabiliriz" biçimindeki görüşü, faşist rejimin geleceği üzerine FAC'la ne gibi ortak çalışmalar yaptıklarını da bir kanıt oluşturmaktadır.

Alman polisi, Evren'in gezisi esnasında çirkin yüzünü bir kez daha gösterdi. Birçok yurtsever ve devrimciye gönderilen mektuplarda Evren'in bölgenin ziyareti esnasında dışarı çıkmasını yasaklandı. Ayrıca bağlı bulundukları polisliğe giderek, bildirirde bulun zorunluluğu da getirildi. Bu ve daha başka uygulamalar, FAC'ın Evren şahsında faşist Türk cuntasına sunduğu desteğin somut örnekleridir.

Alman hükümetinin çabaları böylece birkaç örnekle de sınırlı kalmayacaktır. Alman Sosyal Demokrat Partisi (SPD)'nin yönettiği bir soru önergesine göre, Kohl hükümeti Türkiye'deki uyuşmaları savunacaktır. SPD'nin azınlıklı konuşma konuşları ve hakları, üzerine yönetli soru önergesinde, Türk Devletinin uygulamaları konusunda Federal Hükümet'in görüşleri soruluyordu. Buna karşı Federal Hükümet verdiği yanıt da "Kürt asıllı Türklerin azınlık hakları" bulunmadığına söyleyerek, şunları açıkladı: "TC'nin kurulusunda bu yana, muhafazakar insan, sosyal-demokrat insan bütün Türk hükümetleri bir Türk milliyetçiliği ve bölücülüğünün patlaması tehlikesine karşı çok hassas hareket etmektedirler. Hükümetler bu noktada Türkiye'nin toprak bütünlüğü yönünden bir tehlike görmedikleri. Asırı Kürtlerin siyasi terör eylemleri Türk hükümetlerinin bu görüşlerini de güçlendirmektedir." Bu açıklamadan da görüldüğü gibi, Federal Hükümet, faşist rejimin Kürdistan'daki soykırımlarını meşrur görüyor, Türk hükümetlerini kızdırmak için, değil Kürt meselesini, "azınlık sorununu" bile karıştırmamak tarafı. Hatta, ülkesinden, bu politikanın başarıya gimesi için destek verilmesi gerektiği üzerinde de bаса bаса duruyor.

Şubat 1986 başında Turgut Özal Alman WDR radyosu ile bir röportaj yaptı. Bu röportajda da Alman hükümetine faşist rejiminin çabalarına destek olmasını için açık çağrıda bulunan Özal, Alman Hükümeti'nin açıklamalarıyla karşın görüşler ileri sürdü. WDR muhabirinin "Federal Almanya'da çok sayıda Türk yazarı. Bu nedenle ülkenizdeki uyuşmazlıkların bizim toplumumuzda yansımaları kaçınılmaz oluyor. Bunun öneme geçilebilir için nasi bir önüm öneririzdir?" biçimindeki sorusuna Özal şöyle bir cevap verdi: "Simdi Ülkenizdeki kimseler Türkiye'ye öncecek olsa, herhalde yazarı önüne çıkarılacak bir kaç kişi. Almanya'da size zorluk çıkarılan olur. Benim tavsiyem şırıdır: edin, Türkiye'ye gönderin."

Bu açıklamalar üzerinde daha fazla yorum yapmak istemiyoruz. Söylenlerinin kendisi çok açıktır. FAC ile TC, Türkiye ve Kürdistan şahsında yaptıkları işbirliğini ortak girişimleri, başta Almanya olmak üzere, Batı Avrupa şahsında da yürütmekte istiyorlar. Karşılıklı yapılan açıklamalarda bu noktada kaçınıyor.

FAC ve TC'nin ilişkilerinin bugün geldiği düzey iste budur: Her alanda Alman emperyalizmiyle, faşist rejimin ortak manevra ve saldırılarına girişmesi. Bu nokta, bugün kesinlik derecesinde açığa çıkmış olan bir husustur. Almanya'nın verdiği büyük miktarlardaki ekonomik, askeri destekle yetinmeyip, açık saldırılara girişmesi de bu ortaklığı en açık bir şekilde gözler önüne sermektedir.

ALMAN EMPERYALİZMİNİN AÇTIĞI PKK DAVASI VE NEDENLERİ

Kaldı ki, bu yargılama Almanya devletinin uzun bir süredir Türkiye faşizmiyle girdiği kirlı ve karanlı ilişkilerinin dışı yurmus. acıdı çık

PKK Genel Sekreteri Abdullah ÖCALAN yoldaş değerlendiriyor:

REEL SOSYALİZM, ENTERNASYONALİZM VE PKK GERÇEKLİĞİ

luş ve onun her türlü pratiğine kadar yürüme cesaret ettik. PKK'nin ister çıkışında ve isterse gelişmesinde bir temeldeki noksanlıklarına varsa, bu önemli oranda sosyalizmde de aranmalıdır. Eğer gelişme ve ağır sorunlarla karşılaşma söz konusuysa bunun nedenini sosyalizme kadar indirgemek ve gerçekleşen sosyalizm ile, gerçek çözüm gücü olan bilimsel sosyalizme karşılaştırarak açıklamak gerekecektir. Aslında bütün bu konular, Parti edebiyatımızda ifadesini bulmuştur. Sosyalizmin doğuşu, gelişimi, başarı ve başarısızlık sorunu, bizim sosyalizmi nasıl kavrayıp ülkemiz somutunda uygulamak istediğimiz Partimizin hem hemen göke yazılarında ele alınmıştır. Bunun için bu sorunları bu konuşmalarımızda değeri-derlendireceğiz. Diğer yandan reel sosyalizmin nasıl geliştiğini ve buna nasıl yaklaştığımız da geçmiş güncel durum değerlendirmelerinde birçok yönleriyle ortaya koyduk. Konuyu bazı yönleriyle ele alacağımızdan dolayı tekrardan kaçınacağız gibi, sosyalist öğretiyi yeniden açıklık getirme durumuna da girmeyeceğiz.

Sosyalizmi; toplumun, toplumsal biçimlerin, su veya bu düzeyde yaşayan bütün halkların kurtuluşunda, kurtuluşun olanları ilelemlerinde vazgeçilmez bilimsel bir öğreti olarak değerlendirdik. Ancak sosyalizmin sağ veya sol yorumlanmasını da sürekli eleştireceğiz. Sosyalizmin bu eleştirilerde daha da zenginleştirileceğini inanıyoruz. Sosyalizmin oluşum, bitmiş dogmaların ibaret bir öğreti olarak değerlendirilemeyeceğine; tersine, gerek tarihin incelenmesiyle ve gerekse somut güncel mücadeleyle, insan eylemleri derinleştirilebileceğine, giderek daha etkin bir bilince ulaşılabileceğine, insanlığın bu yöntemle daha da gelişebileceğini inanıyoruz. Bundan herhangi bir kuşkuymuz yoktur.

Kapitalist-emperyalist sistemin hareketlendirip beslediği asi yapılar, yeni birtakım ideolojik hortlatmalar, daha gerçekleştirecek sosyalizmde bile "yeni" diye ortaya atılan fakat özünde kapitalizmin bulmacaları olarak görmemiz gereken bazı düşünceler veya aktarımlar söz konusu olabilir. Bunlar oldu diye sosyalizmin kuşku duymamız söz konusu olmaz. Sosyalizmi, bir dogma olarak ele almamız gibi, onun sağa-sola çekiltilerini biçimlerini de sosyalizmin ibaret saymayız ve ekaikillerin ortaya çıkarmasını da düşündük. Tarihin sürekli yorumunun geliştirilmesiyle, verilemeyecek olan mücadeleler üzerinde ve yeni ortaya konulanlar üzerinde sürekli düşünmek ve doğru çözüm yollarına varmakla sosyalizme daha iyi katkılarını yapabileceğini de biliyoruz. Burada bizim görevimiz yeni katkılar yapmaktan ziyade, tartışmazlığı ortada olan sosyalizmin evrensel kurtuluş ilkelerini ve temel esaslarını, ülkemizin kördüğüm ölümlerine kadarine uygulamaktır. Bu temelde biz kendimizi böyle bir sınırlama yapıp bütün gücümüzü buna verdik. Dolayısıyla çabamızın yüzölçümü PKK'de somutlaşan, somutlaşmaktan ibaret olan sosyalizmin teorisini ve pratiğini PKK olduğu, bunun arki bir oğu haline geldiği ve PKK'de yetişenlerin bir sosyalist olarak yetileceği, büyüyen bir PKK'nin büyüyen bir sosyalizm olduğu, PKK'nin

önderliğinde ayağa kalkın halkın sosyalist ülküleriyle ayağa kalkın bir halk olduğu kesindir. Bu doğrultumuzu bozmak, değiştirmek istemeyenler, Partimizin ideolojik hattı karşısında bir yer aldılar. Nitekim bu tipler halen de çıkıyor. Fakat çok güçlü olan sosyalist öz, rahatlıkla bunları tasfiye edebiliyor. Bu anlamda PKK'nin sosyalistliği daha netleşmiş ve güçlenmiş durumdadır. Biz bu doğrultuyu güçlendirici hinc hem bir yandan partiyi yönlendiriyor ve hem de onun ideolojik açılımlarını, siyasal doğrultusunu oldukça doğruya yakın ve sağa-sola yalpalamadan geliştirme çabalıyoruz. Bu çabalar devam ediyor.

Partimizin de mensup olduğu sosyalist sistemin güncümüzde içinde bulunduğu durumları biraz daha yeni gelişmeler ile birlikte görmede yarar vardır. Çok kapsamlı olan bu sorunların bazı yönlerine değinecek olursak; sosyalist sistemin başınca konuşan Sovyetler Birliği bir politik değisikliğe yönelmiştir. Dikkat edilirse bir ideolojik değisiklikten ziyade —ki onun da bazı belirtileri var— daha çok bir politik değisikliğe yöneldiğinden bahsetmek gerekiyor. Politik değisiklik; kapitalist, emperyalist sisteme karşı uzun süreden beridir gözlemlenen kendi kuvvetlerini ortaya çıkarmak ve bu kuvvetlerle emperyalist sisteme karşı savaşmak yerine, bu kuvvetleri de tam inkar etmemekle birlikte, bunlara giderek

haramiler hikayesinde olduğu gibi, adam senin canını alacağına, üstündeki her şeyi alıp verisin ve canını kurtarırsın. Yani bu temelde "can gideceğine, üstündekiler gitsin" dersen. Tabii bunun anlamını soyut bir kavram olarak değeri-dirmemek gerekir. Özellikle bazı oportünistlerin yaptığı gibi, "madem böyleler her şeyini satırmı, ama canını kurtarırsın" tarzında ele alıp değeri-dirmemek gerekir. Ama çocukların "taktik yapıyoruz" adı altında sigandıkları olay da budur. "Taktiktir, sosyalizmede herkeş yapmıştır, ben de yaparım, zor durumdayım, birçok şeyden vazgeçerim" tarzındaki uzlaşma keskinlikle doğru değildir. Biz vazgeçilmez olanı yitirme anlamındaki taktiklerin tümüne karşıyız. Mevcut olanı geçmeyi koruyor ve geliştiriyorsa —bu örgütlü, bu eylemci. Belki o an koruyorum ama ikinci adımda daha da koruyup geliştirsek— o zaman bu taktiğe evet denilir. Ama yaratılan bütün değerleri silip süpürsek, sonuna kadar buna karşı durulur.

Ama ne yazık ki bunların bazıları safımızda, değerlerimizi silip süpürmeden zevk almasına ortaya çıktı. "Taktik adıyla, uzlaşmadır" adı altında çalışmalarını boşa çıkaracak, sonunu getirecek durumlara girenler oldu. Bu taktik adam değil, inan, onun, davanın özünü karşı tahakkil bir konuma girme olarak değeri-dirdikleri ve üzerine gidiyor. Bunun bilinci veya bilincisiz yapılıp çok o kadar önemli değildir. Bizim için yaratıldığı sonuç, yıl açtığı gelişmeler önemlidir. Dolayısıyla, taktiktir diye her türlü uzlaşmaya keyifliniz istediği gibi yaklaşmayız. Ancak mevcut derinleşme, pratiğini uzun vadede geliştirilmesi garantileyen bazı manevraları yapmaya militanlar yetkilidir. Bu anlamda stratejik düzeyden, taktik düzeyde kadar manevra alanını geniş tutmak yarar olabilir. Fakat daha sonradan her şeyi duman ettirebilecek bazı inanılan "taktikler" diye yapmaktır, adanlar, davayı tasfiye etmedir, herkesi upuruna doğru sürmedir diye değeri-dirdiriz. Buna karşı da sonuna kadar mücadele içinde olmak gerekir.

Genel anlamda uzlaşmayı böyle tanımlayan Sovyetler —ki reel sosyalizmin başını keçtiği için adını sıkça vurguluyoruz— tarihinde yeni girdikleri birçok uzlaşmayı ortaya koymak, eleştirmek mümkündür. Hatta Sovyetler Birliğinde sosyalizm daha zafere ulaşmadan önce Bolşevik Partisinin yürüttüğü birçok uzlaşma vardır. Bu uzlaşmalar da doğru bulmak beraber, ortaya çıkan yetersizlikler anlamında bazı yönleri eleştirmek de mümkündür. Fakat esas itibarıyla Sovyet pratiğindeki uzlaşmalar emperyalist-kapitalist sisteme karşı, savaşım temelinde ortaya çıkmış; Lenin'in "Eğer bu savaşımda Sovyetler Birliğinde soyul bir zaferi tam kesinleştirmek istiyorsak, birkaç ülkede daha sosyalist devrimi yapmak gerekir" tarzındaki belirlemesi gereğince, ulusal kurtuluş hareketlerini mutlaka destekleyip Sovyetleri'nin kendi ayakları üzerinde duracak kadar güçlendirilmesi çabaları vardır. Bu yaklaşımın Troçkin'in "olmaz" kabullerinden bir yaklaşımda söz konusudur. Ama pratikte doğruluğu ve isabetliliği kanıtlanan Lenin'in yaklaşımıdır. Bildiğimiz gibi, komünistler bir temelde Sovyetler'de sosya-

lizmi inşa ettiler. Kendi çevrelerinde birçok sosyalist ülkenin durumuna katkıda bulundular. Ve yine birçok ulusal kurtuluş hareketini zafere gitmesinde yardımcı oldular. Bu esas ve ilerletici yaklaşım özellikle 1960'a kadar çok daha belirgindi. 1960'lardan sonra gelişen, daha çok genel ulusal kurtuluş hareketlerini, özellikle emperyalizme karşı içinde uzun vadede yaşamının gereğini inanan ve daha çok Kruşçev döneminde kendini açığa vuran, Brejnev döneminde de uygulanan ve günümüzde de Gorbaçov'da oldukça hakim bir politika olarak güncellenen bir yaklaşım olmaktadır. Sovyet sis-

şatmayı yırttı. Ve daha sonra geliştirilen ulusal kurtuluş hareketleriyle, emperyalizme karşı bir dengeye ulaşıldı. Askeri ve siyasi alanda olduğu kadar ekonomik alanda da dengeye ulaşılmaya çalışıldı. Bütün bunlar bir anlamda II. Dünya Savaşı sonrasında ortaya çıkan ve 60'lara doğru da kendini ayanbayan ortaya koyan gelişmelerdir. İşte bu tarihlere sonra yeni bir durum doğuşundan bahsedilir. Kast edilen bu yeni durum nedir? Bu bir denge durumudur. Sovyetler Birliğinde bu denge durumu, yeni ve köklü olan anlayışlara götürüldü. Bu araysın nedir? En başta, "Kendimizi sürekli savaş içinde tutarak ve yine sürekli dev-

"...Yine, özellikle nükleer silahların tepede kurduğu dehşetle ilgilidir. Bunun payı küçük görülemez. Kaldı ki daha önceleri Kruşçev, Brejnev ve daha sonraları Gorbaçov'un izlediği politika 'nükleer bir savaşın çıkması sosyalizmin, kapitalizmin ve dolayısıyla insanlığın da sonudur' gerekçesiyle izah ediliyor. İnsanı yok etmekten belli bir yerde 'kapitalizmle sosyalizmi bir arada yaşatmayı' kabul etmektedir..."

**"...Sosyalizmi; toplumun, toplumsal biçimlerin, su veya bu düzeyde yaşayan bütün halkların kurtuluşunda, kurtuluşun olanları ilelemlerinde vazgeçilmez bilimsel bir öğreti olarak değerlendiriyoruz...
...Sosyalizmin oluşum, bitmiş dogmaların ibaret bir öğreti olarak değerlendirilemeyeceğine; tersine, gerek tarihin incelenmesiyle ve gerekse somut güncel mücadeleyle, insan eylemleri derinleştirilebileceğine, giderek daha etkin bir bilince ulaşılabileceğine, insanlığın bu yöntemle daha da gelişebileceğini inanıyoruz..."**

ikinci derecede bir yer veren ve kapitalist-emperyalist sistemin gücü odakları ile uzlaşmayı ele alan bir yaklaşım gitmekte kendisini dayatması yönündedir. Uzlaşmalar reel sosyalizmin daha ilk doğuşta Sovyetler Birliği'nde bizzat Lenin'in bütün pratiklerinde kendini gösteren bir yöntemdir. Ama bu uzlaşmalar sosyalizmin bütün gelişim evrelerini boyamış, özellikle pratikte siyasallaşmaya doğru yol alındığında ilkeke göre, daha çok da politik bir kuvvet haline gelmeye başladığı yerlerde ve özellikle de taktik düzeyde olduğunu görüyoruz. Açıkçası sosyalizmedeki uzlaşmaların aslında bir taktik olduğu görüldüğü ve çokça da uygulandığı. Bu anlaşmalar dönemin koşullarına ve devrim çıkartılmasına göre ilerleyici de gerileyici de yapıyor. Ve denilmiyor ki; sorun devrimi ilerletme sorunudur. Bizim böyle bir uzlaşmaya itirazımız olmaz. Uzlaşmalar zorunluya yapılır. Kirk

temi devrimleri, ulusal kurtuluş devrimlerini esas alarak dış politikasını buna göre yürütmek yerine, —sosyalist sistemin esas gücü halkların mücadelesidir— onları her bakımdan destekleyip emperyalizme karşı mücadelelerinde güçlendirmek yerine, emperyalist-kapitalist sistemin gücü odaklarıyla son derece yumuşak —ki buna yumuşak denilebilir— yöntemlerle, "gelecekte birlikteliğe" diye çabıştık ve yorulduk. Siz de kaybediyordunuz, artık böyle ileri gidemeyiz. Yapmamız gereken, dününün çok ağır olan sorunlarını birlikte barış içinde hal ettirmek. Bu arada yoğun ekonomik-licari ilişkiler geliştirmek. Birçok bölgele sorunla, birlikte çözüm bulmaktır. Sizin sistem de yavaşın, bizim de yavaşın. Ama fazla kapışmaksızın —ve hele bir de tepede nükleer savaşım tehlikesi vardır— bir pligilğa gitmeden bu dününyayı biraz daha güvenli bir yer haline getirelim" tarzında bir politika izlenmektedir. Bu politika Sovyetleri'de asarak ve Sovyetler'in öncülüğünde giderek sosyalist sistemin tamamen benimsenmiş olduğu bir politika haline gelmektedir.

Sorunu biraz daha derinleştirsek; sosyalizm ortaya çıkarken, emperyalizmin yürüttüğü bütün kuşatmaları elbetteki büyük bir direnişle karşılayı vermektedir. Özellikle 1918-20 yılları arasında emperyalist kuşatma altına alınan Sovyetler, sosyalist inşaa yöntemleri için, emperyalist kuşatmaya karşı olduğu gibi, iç kuşatmaya karşı da devrimi bir iç savaşla karşılayı vermektedir. Ve nitekim bildiğimiz gibi büyük bir mücadele verildi. Bu savaşımın başarılması sosyalist inşaaın gereğicesini doğurdu. Yine, fakiz tarafından geliştirilen kuşatmaya karşı da Büyük Anayurt Savunması adı altında bir savaşım karşılayı verildi. Bu savaşım da yalnız Sovyetler Birliğinde inşa edilen sosyalizmi değil, çok sayıda ülkeye de sosyalizme katmakla sosya-

rimlere dayanarak ayakta tutulması zordur" diyorlar. Ve devrim yöntemini gözardı etmemekle beraber, tali plana itmişlerdir. Bu konuda emperyalizmin gücü odakları ile uzlaşmayı esas alan Kruşçev ilk adımı attı. Ama istediği gibi bu politikayı ilerletemedi. Brejnev dönemi, bu konuda tipik bir orta yolu denedi. Bu biraz da oportünistlik bir yoldu. Gorbaçov daha atakça davrandı ve "mademki böyle bir gereksinim vardır. Bu adımı daha kararlı atmam gerekir" dedi ve yeni reform adımıyla gerçekliklik attı. Bu konuda herhalde günümüzde en kararl reformcu da biraz Gorbaçov'un reformcu politikasının neresine kadar götürüleceği de önümüzdeki süreçte biraz daha iyi aydınlanacaktır.

Yalnız buna bir diğer hususu eklemek gerekir. Bu hususta da, özellikle II. Dünya Savaşı sonrasında sistemin arasında kiilenmedir. Yine, özellikle nükleer silahların tepede kurduğu dehşetle ilgilidir. Bunun payı küçük görülemez. Kaldı ki daha önceleri Kruşçev, Brejnev ve daha sonraları Gorbaçov'un izlediği politika "nükleer bir savaşın çıkması sosyalizmin, kapitalizmin ve dolayısıyla insanlığın da sonudur" gerekçesiyle izah ediliyor. İnsanı yok etmekten belli bir yerde "kapitalizmle sosyalizmi bir arada yaşatmayı" kabul etmektedir. Devrimlerden taviz verme pahasına da olsa, bu yapılmalı veya devrimler artık bu gerçeği gözönüne getirecek gereklerini bu duruma uyarılmalıdır. Kapitalist-emperyalist sistemin nükleer silahları önemli bir şantaj aracı olarak düşündüğü, sürekli insanları başında bir dehşet kılıcı halinde salladığı biliyoruz "NATO da bunu caydırma ilkesi olarak değeri-dirdiğini" gerçeğinden veya yaklaşımından kaynaklanıyor, bu yanı kısaca söylemeye getiriyorlar; "Eğer kapitalist-emperyalist sistemin özünü köklü dokunursanız, onu yıkamazsınız, sonunu düşünün. Ne olur bu son? Bütün insanlık yoko-

lurt!" Bununla da şunu demek istiyorlar: "Devrimlere veya kapitalizme son erdirmekle sizde son erceksiniz!" İste burada caydırma ikkesi var. Bu caydırıcılık ikkesi, "İster kışa, ister uzun mevsimlerin olsun, hasta uzaya taşınmış olan nükleer silahları her an insanlığı çok edebileceksin kadar, bir etkinlikte tutuyorsun. Eğer sen sonunu getirmeyi düşünüyorsan kapitalizmi yıkıma kalsın!" anlamında bir tehdittir. İste burada Sovyetler "tehlile çok büyük, kapitalizmi yıkarsak bunlar insanlığı yoklar!" diyor. Aslında her şey belirlenmemekle birlikte bu, tehlikenin sosyalist sistemi ve Sovyetler Birliği üzerinde yarattığı etkiyi açıkça gösteriyor. Ve bu etki bütün bu yaklaşımların da önemli bir nedeni. Fakat tek neden olarak izah edilemez. Hatta belirlenmiş neden de değildir. Bunu da vurgulamak gerekir. Esas neden Sovyetlerin önderlik ettiği sosyalist sistemin kendisidir. Yani gerçekleştiren sosyalizmdir. Sosyalist sistemin emperyalizme karşı sağladığı denge durumudur. Nükleer silahlar bu sistem koruması altında kılınarak derinlemesine kullanılmamıştır. Her ne kadar blok-suzluk hareketi bir şeyler olmak

gibi bir adalar ülkesinde neredeyse nükleer silahlar kullanılabilecekti. İste bu durumlardan ders çıkarıyorlar.

Gerçekten dünya kötü bir biçimde kilitlenmiştir. Biz daha 1985 yılında yaptığımız bir değerlendirmede bunu açıkça ortaya koyduk. Bu, Gorbaçov dönemi üzerine bir değerlendirmedir. Daha o dönemde aslında Gorbaçov'un karşısına dikilen en önemli sorun, kilitlenme sorunudur, diye belirtirmiş ve bu kilitlenmeyi iyi yoldan aşmaya çalışacaklar demiştik; ya uzlaşsalar, ya da devrimsel daha da dayatarak. Fakat devrimi dayatma olasılığı azdır; daha çok uzlaşarak bu çözümlerini sağlamaya çalışacaklardı demiştik. Ve bu değerlendirmeden günümüze kadar geçen süre içersinde gelişen, uzlaşma yöntemi olmuştur. Gorbaçov uzlaşma yöntemiyle, bu kilitlenmeyi çözmeye çalışıyor. Biz o zamanlar şunu da söylemiştik: Dünya o kadar aşırı kilitlenmiş ki bütünleşme "o senin, bu benim" diye adeta haklı parselenmiştir. Her ne kadar blok-suzluk hareketi bir şeyler olmak

**"...Bunlar
olası yeni
durum de-
ğişiklikleridir.
Birbirlerinden
oldukça
uzaklaşan iki
sistemin içine girdikleri yeni
ilişkiler; birbirlerini yıkarak,
tasfiye ederek sağladıkları
ilişkiler değildir. Aksine böyle
bir uzlaşma tamamen
tikanmayı önlemeye yöneliktir.
Sosyalist sistem de kendi
çapında büyüme-
yi sağlayabilir, kapitalist
sistem de. Ve çok zıt iki kutup
haline gelindi. Şimdi ise, her
iki sistem açısından dünya
neredeyse tanınmaz hale
geldi. Bunun aşılması için,
'yakınlaşım' diyorlar..."**

istiyorsa da; blokların yarısı veya bir kısmı sosyalist sisteme sonuna kadar bağlıdır, bir kısmı da kapitalist-emperyalist sisteme sonuna kadar bağlıdır. Hatta çok neredeyse işbirliği; durumuna gelmiştir. Bağımsızlık, blok-suzluk adı vardır, ama bilakis kendisi işbirlikliklik konumundan öteye gitmiyor. İşte Blok-suzların başını çeken Yugoslavya'yı gözönüne getirelim; serbest piyasa ekonomisini resmen anayasa hükmü haline getirmişlerdir. Ve Batı'nın herhangi bir kapitalist ülkesinden farklı olmayan bir yönüne rahatlıkla giriyorlar. Yugoslavya sosyalist olduğu için iddia etmesin karışın böyle bir konumu taşıyor. Elbetteki diğer blok-suz ülkeler haydi haydi böyle bir konumda olabilir.

Bu ikilimen çözülmesi gerektiğine inanmak gerekir. Dünyanın iki blok arasında bu biçimde aşırı merkezleşmiş bir sorunun da kaynağı olmuştur. Dolayısıyla uzlaşma yöntemiyle de olası çözümlere olayına tamamen kötü yaklaşmak veya çok "olumsuzdur" biçiminde yaklaşmak doğru bir yaklaşım değildir. Bu çözümlerin mutlaka olması gerekir. Dünyanın iki güç arasında merkezleşmesi, yani bloklaşmasının artık insanlığın kaderinde bir gerileme, bir kilitlenme durumunu yarattığını kabul etmek gerekir. Dolayısıyla bir çözümümler olması gerekir. İşte anlaşılıyor ki; Gorbaçov bunun derin etkiyi altındadır ve çözümü şart görüyor.

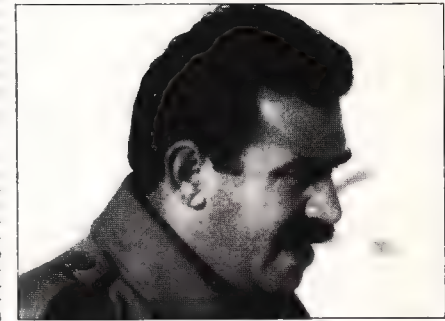
Daha çok da kendi ülkesindeki sosyalizmi yaşatmak ve geliştirmek için bu çözümü zorunlu ve kaçınılmaz görüyor ve bu anlaşılır bir husustur da. Gorbaçov birkaçını uluslararası alanda sosyalist Sovyetler Birliği'nin etkinliğini daha da geliştirmek; kendi ülkesindeki tikanmayı, meydana gelen yozlaşmayı, tembelliği, aysağılı, neredeyse giderilemez duruma geçen üretimsizliği gidermeyi öne sürüyor. Bu bir gerçekçidir ve bu kilitlenme ile yakından bağlantılıdır. Çözüm olarak da Gorbaçov, devrimleri dayatmak yerine, "Şimdi uzlaşma yöntemi zamanıdır, gelin barışalım" diyor. Mesela, Gorbaçov daha Devlet Başkanlığı'nın gelişini kısa bir süre öncesinde, emperyalist sistemin başını çeken Reagan-Thatcher ikilisi neredeyse büyük bir hayranlıkla duyuyordu. Daha sonraları Reagan ile Gorbaçov'un, Thatcher ile Gorbaçov'un grüldi mizanzenleri artistler bile güldürerek boyutuydu. Fakat burada bir gerçek etki vardı. Gorbaçov kendine göre bir çıkış, bir çözüm buluyor. Reagan-Thatcher kapitalist-emperyalist sistemin en sağcı, en muhafazakar, her türlü baskıcı sonuna kadar kullanılmaktan yana ve tutucu kesimin temsilcisidir. Diğer taraftan Gorbaçov da gücünü önemli oranda merkezileştirmiş. Bunların buluşması aslında yasadıkları sıkıntıyla yakından bağlantılıdır. Kendilerinin de başlangıçta buna çok inanmadıklarını biliyoruz. Bir, "Acaba bu ne kadar reformcudur?" diğeri ise "Acaba bunları ne kadar çekebiliriz?" diyor. Ama akabinde şunu da hemen ilave ediyorlar: "Başka seçeneğimiz de yoktur." Bu çözüm bir savaşla sağlanamaz mı? Hayır, çünkü nükleer silahlar vardır. Böyle bir savaşın olması olanaksızdır. Gorbaçov'un düşüncesinde bu çok belirgindir: "Nükleer güç sistemleri arası bir savaş insanlığı sonlandırır. Bu siyasal düşünceleri de değiştirir, diplomasi ve devrimle yaklaşımı da değiştirir." Hatta "Sovyet Devrimi bu kadar yapılabilmeyi." Yani bir anlamda "Ekim Devriminin bizdeki sonuçları bu kadardır" diyebilecek kadar bitmişlerdir. Ekim Devriminin etkisini inkar etmezler ama o yönetimlerin aynen sürdürülmesi gereğine de inanmazlar.

O halde uzlaşmalara ve uzlaşma döneminde neden ihtiyaç duyulduğu anlaşılabilir. Bunu başlangıçta biraz ihlal ettiler. Şimdi adım adım hayata geçirmeye çalışıyorlar. Hiç şüphesiz bu uzlaşmalar hem Sovyetler Birliği ve hem de de sosyalist sistem üzerindeki etkisini arttıracaktır. Nitekim Macaristan ve Polonya'da bu etkiler çok açıkça ortaya çıkmıştır. Bu etki Parlamento burjuva demokrasilerine birçok ödün verecek kadar ilerletmiştir. Yine ekonomide liberalleşme, pazar ekonomisine dönüşürme dair hayli belirtiler vardır. Özgür mülkiyet geliştirme Sovyetler Birliği'nde önemli boyutlara ulaşmıştır. Bu durum Çin'de de önemli boyutlara varmıştır. Bütün bunlar nedir? Bütün bunlar hem alt yapıda ve hem de üst yapıda emperyalizme verilen tavizlerdir. Tabii kapitalizmin de verdiği tavizler vardır. Özellikle "sosyal gerçek devlet" adıyla sosyal demokrasiler eliyle yapılanların özünü budur. Kapitalizm de kendini kabul ettirebilmek için sosyalizme biraz yakınlaşmıştır.

Sosyal demokrasilerin en büyük iddiası nedir? Dünya, klasik komünist diktatörlük ve kapitalist muhafazakarlık, vahşi kapitalizmden yavaş yavaş orta bir yere gelmektedir. Proletarya diktatörlüğü de, yalınlat burjuva diktatörlüğü de artık bir uzlaşma sürecindedir. Artık "halkın devleti, aşırı burjuva-

ların, aşırı emekçilerin ve aynı şekilde aşırı yoksulların bulunmadığı düzen olarak orta bir yere gelmektedir" diyorlar. İşte sosyal demokrasilerin en büyük iddiası budur. Yine, savundukları bu politik anlayış çerçevesinde, "Biz ne sosyalist ne de kapitalist, ne liberalizme ne de komünizme" diyorlar. Kısacası, "iki sistemin de aşırıliklerini budayıp, orta bir yerde buluşmayı isteyen bir akımdır" diyorlar. Sosyal demokrasilerin dünya görüşünün özünde yatan gerçek budur. Bu çerçevede sosyal demokrasiler Avrupa'nın birçok ülkesinde iktidara geldiler, bugün sağ olmaları bir "internasyonal"eri de var, ve belli gelişmeler de sağladılar. Bu gelişmelerin yarattığı duruma karşı, Sovyetler biraz daha komünizmin ilkelerinden, kapitalist sistem ise kapitalizmin ilkelerinden uzaklaşmayı gerekli görüyor. Alman Sosyal Demokrat Partisi bu konuda öncülük etmek istemektedir. Bütün diğışat bu yönde belli bir mesafe alınmasına rağmen dünyanın köklü olarak bloklardan uzaklaşması çok zor ve uzak bir olasılıktır. Son dönemlerde sosyal demokrasilerin furusiyası başlayan her iki Almanya'yı birleştirme, —hatta Sovyetlerin de istediği belki budur— çabaları: Doğu Almanya Varşova'dan çıkış ve giderek Doğu Avrupa Sovyetler Birliği'nin etkisinden çıkış, Batı Almanya da ABD'nin etkisinden çıkış, geriye bağımız bir Avrupa kalsın tarzındaki iddiaları ve hatta ABD'nin bile "Batı Almanya NATO'dan çıkış" demesi bu çabaların bir ürünüdür.

Bu tip senaryolar vardır ve daha çok sosyal demokrasilerin pratik yaklaşım ve çabalarından ortaya çıkmaktadır. Ama bu, Avrupa emperyalizminin, düşüncesinin hayata geçirilmesini istemesinden başka bir şey değildir. Son tahlilde Alman emperyalizminin düşüncesinden başka bir şey değildir.

Bunlar olası yeni durum değişiklikleridir. Birbirlerinden oldukça uzaklaşan iki sistemin içine girdikleri yeni ilişkiler; birbirlerini yıkarak, tasfiye ederek sağladıkları ilişkiler değildir. Aksine böyle bir uzlaşma tamamen tikanmayı önlemeye yöneliktir. Sosyalist sistem de kendi çapında büyüme-ye sağlayabilir, kapitalist sistem de. Ve çok zıt iki kutup haline gelindi. Şimdi ise, her iki sistem açısından dünya neredeyse tanınmaz hale geldi. Bunun aşılması için, "yakınlaşım" diyorlar.

Biz daha önceki değerlendirmelerimizde şunu da hissettirmeye çalıştık: İki sistemin bu adımlar birbirinden uzaklaşması, daha şağırlar diyaloğu haline gelmeye de yola açıyor. Özellikle küçük halkların veya başmı ulusların kaderi söz konusu olduğunda bu böyledir. Burada, her şey sistemlerin çıkarlarına göre ayanıyor. Özellikle de sistemlere hakim olan politika, büyük ulusların-devletlerin çıkar-

larıdır. Artık bu, fazla gelmekte; ilerlemenin değil, tersine gerilemenin etkeni olmaktadır. Bir ülkede devrim mi karar verilecek; o an belirleyici olan, Sovyetler'in çıkarına mı değil mi noktasıdır. Aynı şekilde bir yerde karşı devrim mi karar verilecek; Amerika'nın çıkarına mı değil mi sorusu ön plana çıkıyor. Merkezleşmede şimdiye kadar izlenen politika budur. Bu da kötu bir merkezleşmedir. Bu karar daha çok halkın kendisine kalesi, hatta ülke topluluklarının kendisine kalesi, su veya bu yolu denemek demek idareleri dahilinde olur. Hakları böyle fazla çözüm olanağına ortaya çıkar. Diğer yontem veya politik tutumda çoklu olanağı fazla yoktur. Çünkü, bütünüyle sistemin çıkarı gereği ya devrim lehine, ya da karşı-devrim lehine karar veriliyor. Gorbaçov'un son Küba gezisinde, "Biz devrimin de karşı-devrimin de ihracına karşıyız" tarzında belirlendiği formül, "Artık eskiden gibi düşünmüyoruz." anlamında da gelebilir. Tam böyledir de demiyoruz ama, bu anlama da gelebilir ve bu anlaşılır bir durumdur da. Kaldı ki devrimler ihraç edilecek başarıya ulaşmaz. Blakis, karşı-devrimler daha fazla ihraç edilecek geliyor. Eskiye nazaran kapitalist-emperyalist sistemin karşı-devrimlerin ihracıyla dünyayı daha fazla kendi egemenliği altına alması söz konusudur. Kısacası, devrimlerden ziyade karşı-devrimler ihraç ediliyor. Dolayısıyla Gorbaçov denemesinin galip dayandığı nokta, sisteminin biraz daha birbirine yakınlaştırmak, daha önce başlamış olan kapitalizmin sosyalizasyonu, sosyalizme, sosyalizmin ise kapitalizmasını buluşturmak. Yani sosyalizmi biraz karşılaştırmak, kapitalizmi ise biraz sosyalistleştir! Ve tabii ki burada da sosyal demokrasiler öncülük etmektedir. Aslında bu doğal bir gelişmedir. Yoksa sosyal demok-

ratların icat ettiği bir gelişme değildir. Türkiye'deki gelişmeler daha çizildi. Sosyal demokrasilerin durumuna bakarsanız, bunlar Türkiye'de kapitalizmin ölüp bittiğini anlaşılmayacak kadar ısrarla katediliyor. Bu politika nereye kadar sürebilir? Yani sosyalizm olduğu gibi ortadan kalkar mı? Veya kapitalizm tamamen sosyalizmi mi? Gerçekçi düşünmek gerekirse ve hal hazırda dünyadaki somut duruma da bakarsak, imkindsiz bu bir hayaldir. Ne kapitalizm kapitalizme olmaktadır çıkar, ne de sosyalizm sosyalizme olmaktadır çıkar. Belki aşırılık budandır, belki aşırı merkezleşmeler ve bloklaşmalar önlenmelidir. Buna tümüyle de kötu düşünmek gerekir. Özellikle nükleer silahların etkisiyle dengelerin kilitlenmesiyle uy amasının ortadan kalkması gerekiyor. Yani bir devrim, devrim dalgalısının dünya çapında gelişmesi bu aşırı merkezleşmeye bağlı olmaktadır ziyade sistemlerin bir-birinden kaçınması temeline

ortaya çıkabilir. Sistemler biraz birbirine karışıkça, hatta yumaşıkça dünya devriminin bir atılım yapma şansı daha da gelişebilir. Çünkü, diğer yöntem kilitlenmeye yol açtı. En ufak bir gelişme oluyor, emperyalist sistem tümüyle buna abanıyor. Artık devrim gelişmiyor ve belirlenmiş gibi, karşı-devrimin ihracı bu merkezleşmede daha fazla gelişmiş oluyor.

O halde, bu yumaşma ve sistemlerin yakınlaşması dönemi eğer bizim, anlamını vermeye çalıştığımız biçimdeyse, bir tıkanmayı bir kilitlenmeyi ölemek, geliştir-meyen ve geliştirilemeyen devrimler için tekrar geliştirmenin objektif temellerine yol açmak için bir yumaşmaya, böyle bir uzlaşmaya yönelmek gerekliyordur. Eğer bu anlamda yumaşılma başlatılmışsa, bunun için kapitalist sistemle ilişkileri yöneliyorsa, bu ilişkiler tümüyle gerici olarak ve kapitalizme dönüş olarak adlandırmak isabetli bir değerlendirmedir değildir. Aslında sağlanan bu yeni uzlaşmalarla bir çözümsüzlükten bir tıkanıklıktan kurtulmanın çabası vardır. Bu, yeni bir devrimsel gelişmeye temel de teşkil edebilir. Özellikle insanlığın başındaki nükleer silahlar belası-nın boşa çıkarılması sağlayabilir. Biz, daha önceleri soyut bir görüş de belirtmiştik. Eğer ABD de devrimci daha gelişirse, nükleer silahlar kullanılmaz. Herhalde nükleer silahlar Washington da, New York'ta patlatılacak değildir. Çünkü orada emperyalist sistemin her şeyi vardır. En başta kapitalistlerin ele-başları vardır. Onlar herhalde kendi kendilerini ortadan kaldırmaz. Dolayısıyla biz daha önceki değerlendirmelerimizdedik ki, nükleer silahların bir tehlike olarak ortadan kalkmasının biricik yolu, emperyalizmin metropolitenleri devrimci geliştirme olasılıklarında daha da artan bir dercedeyi yitirmek tir. İşte bu yumaşma, belki buna yol açabilir. Bir anlamda hayat tümüyle Troçki'yi mi doğruluyor? Hayır! Fakat, şöyle bir gelişme de var. Sen asiri bir şekilde dünyanın bir bölümünü karşılaşıyor, toplumuya, ulusuya desteğini koparırsan ve hatta bir de 'komünist bir cennet yaratırsın' dersin karşıda yer alan güç de her türlü yıkıcı silahı buyu ve gelir senin o cennetini yerle bir eder. Bu gerçek ortaya çıkmıştır. İnsanlığın kaderinden söz edilemez. İnsanlık bir cenneti yaratamazlar. İnsanlığın temel sorunlarını çözemeyen sosyalizmi kuramazlar. Bu gerçek ortaya çıkmıştır. Fakat bu, sosyalizmin ulusunu, cennetini hep hayal etmek demek de değildir. 'Dünyada sosyalizm kurulmadıkça biz bir adım inşa edemeyiz' diyen Troçki'nin tezi bu açıdan bir ütopyadır. Hayalçiliğin danska-sıdır. "Doğru da gelişen sosyalizmi bırak, her şeyi tekrar sıfırdan başla-t" demek doğru değildir. Fakat, "Sosyalist sistemi kendi başına al komünizme kadar götür" demek değildir. Çünkü, öte yandan emperyalist sistem vardır. Az gelişmiş muazzam insan yığınları vardır. Onların var olduğu bir dünyada komünizmi böylelikle geliştirmek olanı değildir. Zaten bu komüniz-mde de, sosyalizmin de böylece gelişir.

Bilimsel sosyalizm; öze siniflar arasındaki sınırlı ortadan kaldırıldığı gibi, uluslararası sınırlı ve eşitsizlik de ortadan kaldırılmakla mükelleftir. Bilimsel sosyalizmi bu özüne rağmen Sovyetler'in kendisi bir eşitsizlik kaynağı olmaya başlıyor. Ve Sovyet sisteminin irade-sine rağmen, bu böyledir. Kendi insanının emperyalist sosyalizmi ku-ruyor. Kimseyi sömürerek sosyalizmi inşa etme durumu yoktur. Yani. Sovyetler Birliği'nin emper-

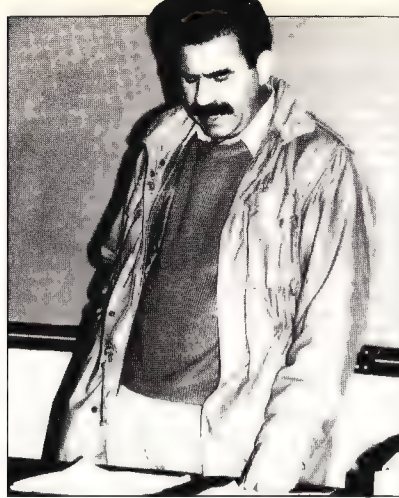
yalist olma konumu kesinlikle yok-tur. Bilakis, kendi insanını muaz-zam çalıştırıyor ve kendisi dünyaya birçok değeri yaradı diye sunuyor, aldıklarından fazlasını veriyorlar ve bu bir gerçektir. Ama daha şurada kaynaklanıyor; eşitsizliğin nüklüm sürdüğü bir dünyada, "Ben eşitsizli sonuna kadar geliştirebilirim" diyor. Bu özel bir yaklaşımdır. Sovyet sistemi 1980'lere doğru Sovyetler de komünizmin önemli oranda gerçekleşeceğini düşünüyordu. İşte oportünistlik buradadır. Bunlar, bırak komünizmi geliştirmeyi, kapitalizmin her türlü hastalıklarının ortaya çıkmasına yol açtı. Tabii bu, sosyalizmin, gerek sınıflararası sınırların, eşitsizliğin ve dolayısıyla sınıfların ortadan kaldırılma-sına ve gerekse uluslararası eşitsizliğin ortadan kaldırılmasına çok bağlantılı bir ideoloji olduğu gerçe-ğine yakından bağlıdır. Sosyalizm bir kısım Doğu ülkesi ve ulusunun malı değildir. Örneğin, bu daha çok Slav kökenli halklarda gelişmiştir. Çin'de, sarı ırkın içinde gelişmiştir. Bu ırklarla da bağlantılı bir olay değildir. Tersine, insanlığın bölü-nünü ilgilendiren bir sistemdir. Eskiden böyle dinler vardı; zencisi-ne de sarısına da, beyazına da hitap eden enternasyonalist dinler vardı. En azından bu dinlerden daha fazla, insanlığın bir öğretisi olarak sosyalizm geliştirebilir. Bu öğretinin hiçbir ulus, coğrafya ayrı- rılıp yapmadan böylesine eşitlikli, özgürleştirici bir temel vardır. Do-layısıyla bu konudan uzaklaşmakla, sorunları ortaya çıkıyama bağli-yor. Bu sorunların çözümü için de geriyne, tekrar dünya çapında insan-lığın sorunlarını görme ve dayatma kalıyor ve bu kendisini dayatıyor.

Bu sorunlar yalnızca ABD veya Sovyetler Birliği'nin zirvelerine çözümlenebilecek sorunlar değildir. Ancak sorunların çözümünde elbet-te her iki ülkenin payı büyüktür. Çünkü bu sorunların oluşmasında onların payı birincil dercededir. Dünya halklarının içinde bulun-luğu, bu sorunların çözülmesinde nükleer silahlanma her türlü açık sorunları ve kalkınma sorunları

"...İnsanlığın kaderinden kendisini kopararak sosyalist cenneti yaratamazlar. İnsanlığın temel sorunlarını çözemeyen sosyalizmi kuramazlar. Bu gerçek ortaya çıkmıştır. Fakat bu, sosyalizmin ulusunu, cennetini hep hayal etmek demek de değildir. 'Dünyada sosyalizm kurulmadıkça biz bir adım inşa edemeyiz' diyen Troçki'nin tezi bu açıdan bir ütopyadır. Hayalçiliğin danska-sıdır..."

eklenmiştir. Kuşkusuz daha başka sorunlar da vardır. Bütün sorunların çözümü veya sorun olarak kendini dayatmaları için sistemin içinde bulunduğu duruma bağlan-tılıdır. Dolayısıyla eski tarzdaki işi sistemleri daha da çektiğirek, daha da savuşturarak değil; bu sefer yumaşık bir politika ya bira-rya getirecek, içte sürekli gö-rümler, ekonomik değişimleri yongaştırma, politik ilişkileri yongaştırma, birbirlerine birçok şey alıp verme, birleşik-toplusu, sistemler arasındaki benzerlikleri artırma, kültürler arasındaki benzerlikleri artırma yönlerini esas almaktadırlar. Bütün bunlar yeni yaklaşım yöntemleridir ve Gor-bacov önderliği de bunları davat-

tıkça dayatıyor. Emperyalist siste-m, Gorbaçov'un getirdiği çö-zümsel yaklaşımlara biraz da hazır-lık-sızdır ve böyle bir gelişmeye bek-lemiyordu. Dolayısıyla, hazırlıksız olması reformların daha süratle ilerlemesini engelliyor. İçerde de Sovyet toplumu buna fazla hazırlık-lı değildir. Tam 70 yıldır gitliçke merkezleşen sistemleyleme to-pulumun bu noktada güçlükleri orta-yıya çıkıyor. Bu güçlükler Sovyet sisteminin boğar mı, bazarıya mı götürür? Bu, toplumda tartışıl-ır sorundur. Fakat önemli oranda ka-pitalist etkileri ağırlıklıdır. Bu ger-çektir. Bu politika örneğin, Ma-caristan'da, Yugoslavya'da ve Kis-men de Polonya'da kapitalizme dönüşümü daha da hızlandırabil-ir. ...Sovyetler ile aslında o kap-talıst tabaka ortaya çıkabilir. Olumlu yönlere kilitlenen birçok sorunu ye-tiler, özüne yumaşılma ya gö-çtürür.

Türkiye somutunda bunu de-ğerdelenmeye çalışırsak; özellikle de II. Dünya Savaşı ortamında Tür-kiye, dünyanın iki yönü kutuplaş-masında hemen yerini tespit etti. Emperyalist sisteme ve gerek ek onun askeri güç NATO ile bütün-leşmeye bütün gücüyle destekledi. Bunu da daha çok kendini çelişki-lerden kurtarmak için yaptı. Emperyalist sistemi arkasına alarak, ulu-sal sorunu ve sınıfsal demokratik sorununu tasfiye etmek için yansıtı. Aslında Türk burjuvazisi çok zayıf bir sınıftır. Bu konumıyla bir söm-riyi yürütmekle ancak veya o kadar güçlü değildir. Ama arkasına NATO'yu, daha sonra AET ve ABD-yi alarak gücünün çok üstünde bir diktatörlüğe geçkeştirebildi. Bu yumaşmadanda Türkiye yarar mı gördü, zarar mı? Türkiye, "Ben sosyalizme karşı bir kaleymim, bir jandarmayım, bir truva atıyım, birçok şey yapıyorum" diyor. Bu ne-denle Batı tarafından her türlü as-keri donatımla donatılıyor, kredi de alıyor ve çok rahat bir düzen sürdüyor. Dolayısıyla sistemlerin bu kadar kutuplaşması Türk burjuvazisinin bundan yararlanmaya, sistemler arası dengeli çok alçak-ça kullanılarak kendi halkı üzerinde anırsal gücünün çok üstünde bir baaskı, sömürü politikasını ger-çekleştirmeye kadar götürmüştür. Türk rejimi jeopolitik konumunu ve coğrafyasını çok kötü kullanarak ve aynı zamanda çok iyi de pazar-layarak çok sayıda kredi aldı ve halen de alıyor. Aslında silahlarla çok büyük bir ordu besledi. Bu orduyla her türlü demokratik gelişmeleri rahatsızlık ezhediri. Bu durumu ol-

"...Bir yer düşünün ki; Sovyetler vebadan korkar gibi oradan uzak dursun! Bunun gerçek bir sosyalizm ve enternasyonalizm olmadığı açıktır. Bunlar hep yanlış, tehlikeli, kökenleri nereye dayandırılrsa dayandırılrsa sonuç vermeyen uygulamalardır. Sovyetler şimdi bundan kurtulmaya çalışıyor. Bu dalga nereye kadar taşırılsak? Şimdiden kesin belirlenmede bulunmak erkendir; lakin objektif bir gerçeklikten çıktığı, sadece bir aaldatmaca olmadıkça, kapitalist-emperyalist sistemin bu yaklaşıma fazla hazırlıklı olmadığı, onlara karşı daha yeteneksiz olduğu, dolayısıyla ihtiyatlı hareket ettiği bir gerçektir..."

masaydı, bu kadar aşırı faşist dikta-törlüğe gelişmeye götürebilirdi. Mulla-ke alt üst oluşlar olabili-irdi; demokrasi gelişebilirdi. Dün-yanın birçok ülkesinde halkların gerçeğinde de bu yaşıyorlar, Latin Ame-rika'da, Hindî-Çin'de halen bu po-litikanın etkisi görülmüyor. Bu politika Afganistan'da, çok daha somut-tur. Sovyetler Afganistan'a, Ame-rika da Vietnam'a girdi, ancak zor bela kurtuldu. Kamboçya'yı, Vietnam askerini sürdü, etrafında-ki diğer ülkeler üşüdü ve Vietnam bu çıkmazdan zor bela kurtulabildi. Ortadoğu'daki gelişmeler için "A-merika'nın etkisidir, plandır", "Sov-yet etkisidir" denildi ama, tam bir çıkmaz ve çözümsüzlük hüküm sürüyor. Ort. Amerika'da ulusal kurtuluş ve sosyalist hareketler bir arada ilerliyor: ABD ise buna kar-şılık çok saydıkları ülkeye kar-şılıklı kontralar ihrac etti. Bütün bu durumlar ciddi bir çıkmaz ifade eder. Bunlara bile bölgeler sorunları deniliyor ve çözüm getirilmeye çalışılıyor. Ancak getirilen çözüm-ler devrimci ölçüde olmaksızın ziyade tamamen reformist çözümler-dir. Aslında bu çözümlere reformist çözüm yöntemleri de denile-mek. "Bir şeyler yapmaya çalış-ğık, ağzımıza gözümüze bulastır-dık. Sen verdin silahı İsrail'e, ben verdim Suriye'ye" deniliyor. Bura-da, verilen silahlar ne işe yarıyor? Hepsini paslanıyor. Neden? Çünkü, bir çözümsüzlüğü yaratmıştır, bir tıkanıklığı vardır. Bu silahların kul-lanılması zincirleme olarak dünya savaşına yol açar. İki sistemin de temel güçleri bundan kaçınmaya çalışıyor. O halde, "otuzup, uzla-şalım" deniliyor. Uluslararası engel-leyen birçok hayati çıkışlar için İsrail'in kurtuluşu, bir halkın yoklu-ğu temelinde gerçekleşebilir, Arap-ların silahlı alevlenmesi gereklesin.

bilir. Arapların çıkarı da İsrail'in varlığının tanımına dayanır. Bu temelde kurulan denge özünde bir çözümsüzlüktür.

Peki barış nasıl olacak? "Dün-yanın böyle olduğunu kabul ede-cekisiniz. Ne İsrail, ne Filistin ne de Araplar dedikine tam uyalmalıdır. Tersine, oturup anlaşmalıdır" diyorlar. İşte yoğun Araplar diplo-masiz, İsraili uluslararası ortamda dayatmalarıyla bir temel ortaya çı-yıyor. Arapların o bitmez tükenmez iltifatları ve çelişkileri bu temelde ortaya çıkıyor. Bunların halen de bu iş için sarfettikleri masraf, dün-yada şimdiye kadar gelmiş geçmiş devrimlerin masraflarından daha faz-ladır. Yine de inir çekirdeğini ol-duuracak kadar bir sonuç alın-mamıştır. Dünyamızın bu gerçeği aynı sonuçla Amerika için de ge-çerlidir. Dünya dengesindeki çö-zümsüzlük iki sistem arasındaki tıkanıklığı da biraz bağdır. Ve dolayısıyla Gorbaçov hamesinin nedenleri de biraz daha iyi anla-şılıyor. Gorbaçov'un hamlelerini tamamen oportünist olarak de-ğerdelenmek yerine, daha ağır ge-çeklerin etkisi altında, reformlara yönelme gereği duyulduğu tarzın-da değerdelenmek gerekcektir. Yalnız bu duruma dikkat etmenin gerekşi şurada önem kazanıyor: Bu hamle birçok bölgeyi kapitalist etkilemeye açık tutacak ve hatta ABD'nin etkisine bırakacaktır. Gor-baçov başka türlü politika üre-tmiyor. Devrimlere de daha fazla iti-raz etmiyor. Çünkü, "Devrimler tıkanmayı daha çok geliştiriyor" diyor. Bunu büyük yardım ve des-teklerle denediler. Ama birçok yerde devrim olmadı. Afganistan'a yüzbinlerce Sovyet askeri gitti. Görülmemiş dercede destekler, hatta Sovyetler'in ekonomisini bile neredeyse bunalıma itecek kadar destek verildi. Sonuç? Afganistan neredeyse eskisinden daha kötü bir karşı-devrim alanı haline gele-cekti. Ortadoğu'da durum böyledir. Örneğin, bir Suriye faşisi açılmadı. Geçmişte Mısır'da da yardım yaptı, ama şimdi Mısır ABD'nin en iyi işbirlikçisi durumundadır. Geçmiş-te Irak'ta da çok yardım yaptı, ama bugün Irak rejimi gericiğin en sağ-lam dayanaklarındandır. İşte bu durumların sonuçlarına dayana-rak, "Benim bu yeni yöntemim so-syalizmi geliştirir" diyor. O zaman da bu politika ya daha çok yürütmek durumunda kalıyor. "Dünya ça-pında az gelişmiş ülkelere verilen destekle fazla sonuç alamadığına göre, İki gerçek merkezkiye, yani emperyalizmin güç odaklarına bu işleri daha iyi geliştirebilirim" diyor. Onun için de bilgidiriz görme-le-re bütün gücüyle yöneliyor. So-nuçları daha ortaya çıkmış değildir. Ama, örneğin, Afganistan'dan çekil-mekle kötü değildir. Afganistan'daki varlığı fazla gerekce de-ğildir, doğru da değildir.

Oyle bir yer düşün ki, yüzbin-lece Sovyet askeri aktarılsın, o ül-kedeki rejim her yönden donatılsın ama yine de hiçbir sonuç alınma-sın.

Bunun nedeni emperyalizmin ol-sun veya işbirlikçileri olsun, bu o kadar önemli değildir. Bir yer dü-şünün ki; Sovyetler vebadan kor-ku gibi oradan uzak dursun! Bu-nun gerçek bir sosyalizm ve enternasyonalizm olmadığı açıktır. Bunlar hep yanlış, tehlikeli, kökenleri nereye dayandırılrsa dayandırılrsa sonuç vermeyen uygulamalardır. Sovyetler şimdi bundan kurtul-maya çalışıyor. Bu dalga nereye kadar taşırılsak? Şimdiden kesin belirlenmede bulunmak erkendir; lakin objektif bir gerçeklikten çıktığı, sadece bir aaldatmaca olmadıkça, kapitalist-emperyalist sistemin bu yaklaşıma fazla hazırlıklı olmadığı, onlara karşı daha yeteneksiz olduğu,

ğu, dolayısıyla ihtiyatlı hareket ettiği bir gerçekçidir.

Eğer yumaşama her düzeyde gelişirse, hatta önemli bölgeler sonlarında da gelişirse tümüyle bunları devrimin reddi olarak görme yerine, yeni bir durum doğar biçiminde belirlemek, daha gerçekçi olabilir. Surekli var olan dengelerin tıkanıklığına dikkat çekiyoruz. Bu dengelerdeki çözümsüzlük, tıkanıklık aşılmadıkça yeni bir durum değerlendirilmesi mümkün olmayacaktır. Mademki devrimler artık birbirine girmiş olan dengeler yüzünden ilerlemiyor. O halde, yeni yöntemler denemek daha doğrudur. Ama görünen o ki; bu, birçok yerde dengeli karşı-devrimcilerin ve işbirlikçilerin lehine dengesizleşme dönüştürüyor. Bir Afganistan'da Sovyetler, mecburum başka seçeneğin yok' diyor. Ama karşı devrim daha çok atığa kalkıyor. Ortadoğu'da biraz geri çekilse, yine karşı-devrim atığa kalkabilir. Dolayısıyla son derece kritik bir durumda seyrediliyor. Yumaşama, belli bir nefes alıp verme de olabilir. Güçler yorgun düştü mü? Özellikle devrimci güçler için de bir nefes alma fırsatı olabilir. Eğer iyi değerlendirilirse timsin her şeyin kaybedilmesinin tersine, yeni bir atığa kalkmanın nedeni olabilir. Bu Sovyetler Birliği için de geçerlidir. Sovyetler Birliğindeki yumaşmaya karşı kendini yenilemiş bir sosyalizm Gorbacov sonrasında ayağa kalkabilir ki, bunun da belirtileri az değildir. Kapitalizm yolcusu akımlar kadar sosyalizmin yenilenmesine çalışan akımların da oldukça etkili olduğu biliniyor. Gorbacov bu konuda biraz da ara geçiş aşamasını teşkil ediyor. Yeni yolaşan sosyalizme, yenilenme niteliğinde olan sosyalizmin geçiş aşamasındadır. Mucadele bitmemiştir. Aynı şey bütün bölgeler için de geçerlidir. Buradaki yumaşama güçlerin yeniden atığa geçmesi için bir fırsat teşkil edebilir. Diri olan, güçlü olan üstün çıkabilir. Sınıf temelli, ideolojik-politik yaklaşımların oportünist olanları çöker ve karşı-devrim cabaları, da boşa çıkar. Örneğin Ortadoğu bölgesinde küçük burjuvaziye dayalı milliyetçi yaklaşımlar yorgun düştüler, kendilerini yenileyememişlerdir. Bunlara karşı, muhtemelen karşı-devrim güçleri, işbirlikçileri egemenlik kurabilir. Ama kendini daha iyi yenileyebilen, daha küçük burjuva milliyetçiliği yüzünden —bu Türkiye için de geçerli— bir türlü ortaya çıkınamayan proleter devrimci güçleşebilir ve kendine yenilmiş sosyalizmin ya yorgun, yıpranmış haline, Türkiye'de yorgun demokratiklik diye adlandırılan haline asıp taze bir devrimci-demokratik güç olarak halkların kurtuluşunda önemli rol oynayabilir. Dolayısıyla bu dönemi, asiri gerginliklerin, tıkanıklıkların, çözümsüzlüklerin daha çok üstten siyasal görüşmeler ve yoğun ekonomik-kültürel ilişkilerle aşılmaya çalışıldığı, ideolojik ilişkiler fazla önem almayan, daha çok pragmatizm esas olan, günün çikarları neyi gerektiriyorsa ona ağırlık veren bir dönem oluyor. Buna bir mola, bir rahatlama dönemi, bir geçiş dönemi diyebiliriz, bu pek o kadar önemli değildir. Önemli olan, dünya çapında olsun, birçok bölgede olsun, böyle bir döneme girilmede istenmelidir. Yaklaşımların bu anlamın çerçevesinde ele alınabilir.

Asiri merkezleşme, tepede tıkanma ve birçok bölgedeki gerginlik ve çoğunlukla da karşı-devrim lehine sonuç veren durumların değişmesi devrimle olaysdı, bu süpheşiz bizim en tercih ettiğimiz bir yoldu, ve biz devrimle en azından kendi somutumuzda bu değişikliğe yol açmak istiyoruz.

Bizim için, bilindiği gibi, reformcu yaklaşım bütündür. Ki bunu Gorbacov ve Castro da görüştüklerinde ifade ettiler. Castro; "Sizin yolunuz size, bizim yolumuz bize, Sovyetler Birliği ile bizim sorunlarımız ayırdır" diyor. Castro daha çok devrimci yöntemlere ağırlık verir. Sovyetler ise reformcu yöntemlere ağırlık verir. Sorunların kaynaklandığı zeminler farklı çözüm yollarını getirir. Elbette bizim gibi bir ülkede tamamen devrimci yöntemle ağırlık verilir. Çünkü, bizde reformculuk baştan beri karşı-devrimin güçlenmesidir. Yalnız bizde değil, Ortadoğu'da, Türkiye'de devrimci yöntemi daha iyi hayata geçirmek önem taşıyor. Yani sürekli uzlaşmalar kötüdür; "uzlaşmalar sürekli esas alınmalıdır" tarzındaki yaklaşım genelde olduğu gibi, günümüzde de pek itibar edilememesi gereken bir yaklaşımdır. Gerçekten somut durumlara göre yaklaşım önem taşıyor. Eğer bugün Gorbacov önderliği, bütün dünyaya, yalnız Sovyetlerin reform ihtiyacına göre, "Siz de hemen uzlaşmalara girin" derse bu kabul edilemez. Örneğin, Suriye direnişi bir konumdadır Suriye'ye "Sen de İsrail'e önemli oranda isteklerini kabul etme" temeline bir uzlaşmaya yanas" derse, Afganistan'da "İste her şeyi mevcut gelişmeye terk et" derse, Orta Amerika'da "Kontratlar da iktidar ortağı olsun, Nikaragua kendini açık tutsun" deyip bunları peş-

Fidel Castro Gorbacov ile yaptığı görüşmede: "Her halkın ve ülkenin bağımsızlığına saygı gösterilmesi, Marksizm-Leninizmin altın değerindeki ilkelelerinden" dedi.

kalkabilir. Bu, Türk burjuvazisinin yeni arayışları yönlemesine —ki daha simdiden başlamıştır— yol açacak ve bu durumlardan daha fazla korkmaya başlayacaktır. Amerika daha simdiden Türkiye'yi ciddiye almıyor, AET hiç ciddiye almaz. Sovyetler'e yapıpıyana çok kâr kalacak değildir. Dolay-

politik çizgisinin gereklerine göre şu veya bu biçimde o statükonun, dengeğin, tıkanmanın aşılması gerektiğini vurguluyorduk. Adeta donmuş sosyalizm ve kıtlentimsiz uluslararası durumun çözümlüsünin gereğini dile getiriyor, onun beklentisi içinde bulunuyoruk. Gelişmeler biraz da, bizim bu ideolojik-politik yaklaşımımızı doğrulamaktadır. Gerek baştan ideolojik-politik formülasyon ve gerekse '85'te Gorbacov'un başa geldiği dönem ilk günlerinde söylediklerimizi bunu doğrulamaktadır. Fakat şunu da gözden uzak tutmamak gerekir ki, yumaşama sınırlı olabilecektir. Sosyalist-kapitalist sistem çelişkisi taşıyıcı olmak surda kalsın; varlığını yumaşama adı altında; siyasal görüşmeler, yoğun ekonomik-kültürel ilişkiler adı altında daha da değişik biçimlere bürünürerek devam ettirecektir. Bu, mucadelelenin durması demek değildir. Tersine, mucadelelenin değişik koşullarda, değişik biçimlerde sürmesi demektir. Bu, devrimci mucadelelenin tasfiyesi demek değildir; bilakis devrimin biraz da aleyhine yüz tutmuş olan durumların aşılması, dünya çapında, özellikle de nüfuz fakatı de diklette alan, ve daha çok emperyalist metropollerde yeni demokrasî güçlerinin —simdi bunlara barış güçleri deniliyor, "Yeşiller" hareketi deniliyor, Bunlara başka hareketler de eklenebilir— geliştirilmesiyle devrimde daha uygun ortamlar hazırlanabilir. Yine, kıtlentimsiz ve anlaşmazlık halindeki birçok bölgenin ilişkilerinde sağlanacak yumaşama, karşı-devrimci de zayıflatacaktır, devrimin, yeni bir durum değerlendirilmesi temeline atılabilir yapılabileceğine dikkatleri çekmek gerekir. Hangi bölgede, nereye kadar sorunsu cevap, süpheşiz ki somut durumların değerlendirilmesi sonucu belirlenecek bir cevap olacaktır. Orta-Amerika'da Küba, Nikaragua, bu gelişmelerden süpheşiz devrimci bir tarzda yararlanmaya çalışacaklardır. Ve nitekim Castro, "on yıl içinde Latin Amerika'da başta devrim olmak üzere çok şey olabilir, buna göre kendimizi hazırlık kılmalıyız" diyor. Öyle bir politikanın takipçisi olduğunun izlerini açıyor vaktardır.

Ortadoğu'da da belli tıkanma vardır. Bunun ister bölgesel barış konferansıyla, ister ıkil görüşmelerle veya ister yeni yaklaşımlarla aşılmaya çalışılması durumu sözkonusudur. Ortadoğu halkları için devrim esastır. Bugün böylesi bir devrimci gelişmeye birçok güç zorlanmaktadır. Yeni gelişmeler, devrim-

ci yöntemden vazgeçmeyi dayatmamaktadır. Bilakis, artık sınıf temelleri daralmış olan küçük-burjuva sınıfı temelinin Ortadoğu'da devrimle fazla ilerletilemeyeceği ortaya çıkmıştır. Radikal bir devrim, proleter önderlikli devrim her zamankinden daha fazla ihtiyaç hasıl olmuştur. Bunu dikkate alan bir devrimsel gelişme durumu sözkonusudur. Bu durumların farkında olan Hareketimiz, Partimizin önderlik ettiği ulusal kurtuluş mücadelesini Kürdistan'ın da Ortadoğu'nun devrimsel açılımında önemli bir odak üssü olarak değerlendirmektedir. Bu görüş bugün parlak bir biçimde doğrulanmıştır. Kürdistan somutunda gelişecek olan devrimimiz bölgenin yumak olmuş ulusal ve toplumsal sorunların çözümünde önemli bir çözümleyici güç olabilir. Özellikle '85'te bu biçimde var olan bir değerlendirilmemizin bugün daha da açığa kendini hissettirdiği belirtilmelidir. O halde, göre; çok köklü olmasa da, uluslararası ve bölgesel gelişmeler somut olarak yakinen takip etmek ve ülke devrimimizin üzerindeki olası etkilerini önceden hesaplayarak olası hatalı yönleri girmemek ve yine olası olumlu yöndeki değişiklikleri önceden fark edip, Parti taktiklerini bu olumlu etkilere daha fazla açık tutup bundan devrim mücadelesini güçlendir-

"...Ekim Devrimi bünyesindeki noksanlıkları, aynı zamanda devrimci yetkinliğin yeniden bir sentezle karışma çıkmasıdır; bünyesindeki sağ ve sol sapmaları kendini açığa vurmaları. Bilindiği gibi bu durumlar daha 1900'lerde İskra içinde ortaya çıktı ve 1905'te Bolşevik-Menshevik ayrışması biçiminde kendisini açığa vurdu. 1905 devrimindeki büyük taktik anlaşmazlık etrafındaki bölünme, 1907 karşı-devriminin ardından gelen tasfiyecilik yılları ve bu yıllardaki tasfiyecilerle Bolşeviklerin mücadelesi vardır..."

meştir. Başta Partimizin sosyalizme, gerçekleşen sosyalizme bu biçimdeki yaratıcı yaklaşımı, yeni güncel gelişmelerin ışığında olduğunu bir bir kez daha ortaya çıkarmaktadır. Süpheşiz bu gelişmelerin bizim sosyalizme olan inancımızı kırakalmı sarsması, yaratıcı bir tarzda yaklaşımın sosyalizme şu veya bu merkeze bağlı değildi, kendi beynimizde düşünüp, kendisi somutunda cesurca uygulanması, başta ne kadar yapılabileceği, doğruluğuna emin olduğumuz ilkelerin uygulanmasına cesaret etmenin doğru biricik yolu olduğunun bugün Sovyet önderliğinin ağzından da duyarak bizim ne kadar doğru yolda olduğumuzu bir kez daha göstermektedir. O halde biz, daha büyük bir kararlılıkla bu yolumuzda yürüyeceğiz ve başarımıza ulaşacağız.

Sovyet politikasının bazı yönlerine ilişkin yaptığımız değerlendirmeler toparlarsak; özellikle sosyalizmle sosyalizminin barbet görüp de, bazı bunlamlarla düşülebilecek tıpları aydınlatmak açısından, bir kez daha kısaca da olsa değerlen-

"...Kürdistan'da devrimci gelişmeyi sürekli bütün gelişmelerin esası olarak gören ve bağımsızlığa kadar da böyle devam edecek olan PKK önderliği açık ki bu dünya durumundan yararlanmaya, Türkiye üzerindeki olası etkilerden devrimi güçlendirmeye çalışacaktır. Daha önceki yaklaşımlarımızda da biz bu gelişmelerden habersiz ve hazırlıksız değildik..."

peşe dayatırsa böylesi bir yaklaşım reddedilir ve 'astal'ı denir "Gorbacov önderliğinde, sosyalizmi temsil ediyor, kabul ediliyor" demek gerektirir. Buna sonuna kadar karşı durulması gerekir. Ama kendi ülkesinde "Tikanmış, üretimi artırmak gerektiriyor, asırı silahlanma masraflarını kaldırması gerekiyor, ordu sayısını azaltmak gerekir, nükleer silahların yükümlülüğü çok ağırdır. Onlardan anmak ve diğer alanlarda silah indirimini tamamlamak gerekir. Bunun için emperyalizme görüşmek zorunludur" diyorsa buna bizim diyebileceğimiz bir şey yoktur. Yok, daha fazla ilerli gidersen, kapitalizme de bolca taviz verilirse —hem de gerekseziyorsa— elbette başta Sovyet halkı olmak üzere karşı çıkılması en doğrusudur. Hatta daha simdiden karşı çıkışlar vardır, yeni sosyalizm, yeni Stalinçiler denilen diğer akımlar da reformlarla bu biçimde yaklaşıma karşı savışım veriyorlar. Hatta Sovyetler Birliği Komünist Partisi'nde bile bu konuda surekli kanatların mücadelesinden bahsedildiği bilinir.

Bizim bu dönemde kabalgiliddi sonuc; buna pek karamsar bir gözle veya tümüyle "geriye bir dönüş vardır" gibi yaklaşmak gerçekçi değildir. Özellikle iki sistemin karşı merkezleşmesi Türkiye'nin kendisinin Jeo-stratejik konumuna dayanarak alması oldukça bir çok tavizin sonu gelebilir. Dolayısıyla iki sistemin dengesi ortamdın yararlanma durumu ortadan

sayla sıkışacaktır. Yani, yumaşamada Türkiye'nin yararlı çıkacağıni söyleyemeyiz. Çünkü, orduyu asırı bir biçimde büyütülmüştür. Bu orduyu azaltmak zorundadır. Artık ABD'de böyle bir orduyu kendisi için pek gerekli görmez. Çünkü, silahsızlanma vardır ve askerlerin sayısını azaltmak da buna dahilidir. Bu Türk ordusuna yansıyacaktır ve nitekim daha simdiden yansımıştır "Sovyetler Birliği hududuna yakın 30 bin civardaki orduyu azaltarak hepsini Kürdistan'a tasarrım" dese de, genelde ordusunun ve giderek alması olduğu bütün desteklerin zayıflaması sonucunda militanizmi zayıflatacaktır. Dolayısıyla, Türk burjuvazisinin bundan sonuna kadar yararlı çıkacağıni söylemek doğru bir yaklaşım değildir. Olumsuz etkilensini daha güçlü bir olasılıktır. Kendisini reformlarla da daha fazla meşgul hissettirmesi zorunda kalacaktır. Bu bizim devrimci yaklaşımımızın açılım şansını, manevra şansını daha fazla artırabilir. Yani zayıf bir olasılık da olsa artırabilir diyoruz.

Kürdistan'da devrimci gelişmeye i sürrekli bütün gelişmelerin esası olarak gören ve bağımsızlığa kadar da böyle devam edecek olan PKK önderliği açık ki bu dünya durumundan yararlanmaya, Türkiye üzerindeki olası etkilerden devrimi güçlendirmeye çalışacaktır. Daha önceki yaklaşımlarımızda da biz bu gelişmelerden habersiz ve hazırlıksız değildik. Partimizin ideolojik-

dirmekteyarak vardır. Sovyet sisteminin bugünkü durumunu anladığımız çerçevede değerlendirmek önem taşır. Durumlar farklıdır dediğimiz Nükleer tehditler, bu politik yönelimin temel nedeni değildir. Esas temel neden, Sovyet toplumunun ekonomik alt yapısı ve siyasi yapıyla gelişmiş olduğu aşamadır. Aynı zamanda Ekim Devrimi bünyesindeki zayıflıkların varlığı aşamadır. Bugün Devrim üzerinde büyük tartışmalar, eleştiriler ve tasfiyelerin günümüzde varlığı bir aşamadır. Ekim Devrimi öncesinde ve sonrasında merkezden tutulim tabanına kadar farklı hizipler arasında tutulim. Bolşevik hizip içinde kadar devrimin farklı dönemlerden geçtiğini biliyoruz. İşte onların bir özeti de günümüzde varılan politikalar, varılan reform çabalarının görülmektedir.

Ekim Devrimi bünyesindek noksanlıkların, aynı zamanda devrimci yetkinliğin yeniden bir sentezle karışmasıdır. Bünyesindeki sağ ve sol sapmaların kendini açtığı vurdurdu. Bilindiği gibi bu durumlar daha 1900'lerde İskandinav'da ortaya çıktı ve 1905'te Bolşevik-Menshevik ayrışması biçiminde kendisini açtı. 1905 devrimindeki büyük taktik anlaşımlar etrafında, bölünme, 1905 karşı-devrimin ardından gelen tasfiyecilik yılları ve bu yıllardaki tasfiyecilerle Bolşeviklerin mücadelesidir. Hatta bu mücadele daha sonraları savaş içinde de sosyal-sövenler ve Menshevikler ve Bolşevikler arasında sürdü. 1917 Ekim Devriminde bu daha da kanlı çatışmalara gidecek kadar ileri boyutlara varmıştır. Hatta Bolşevik hizip içindeki kararlılar, kararsızlar devrimin ayaklanma gününde bile bir yansımasını bulmuşlardır. İskandinav'da, özellikle de 1920-30 yılları arasında Politbüro ve Merkez Komite içinde bu daha da alevlenmiştir. 1930-40 yılları arasında 100.000'lerin yaşamına mal olan bir tasfiyeye de dönüşmüştür. Yağınca bir ortayolculuk yaşamıştır. Yine Troçki'nin başını çektiği küçük-burjuva ve macedracilerin taraftarları ya birine, ya diğerine oynayan konumda vardır. Ve bu konumuya kendi sonunu hazırlaması sözünüştür. Stalin dönemi ardından Kruşçev'in tepkisi, Brejnev'in durgun dönemi, ardından bütün bunların sentezi olarak Gorbaçov dönemi, Sovyet tarihine yazılmaz bir bağ içindedir. Dolayısıyla işin bu yönüne dikkat etmek önem taşır. Tabii ki Sovyetler olduğu yerde durmamıştır. muazzam bir güç, bir sistem haline gelmiştir. Başlangıçta küçük deolojik gruptan, işkara grubundan yola çıkıp bugün dünyanın en önde gelen bir gücü olması sözünüştür. Elbetteki o günün sorunlarıyla günümüzün sorunları farklı olacaktır. Elbetteki, o gün bir avuç devrimcinin kendini zorbela ayakta tutma çabalarıyla, günümüzün en büyük bir gücü olmasının somutu farklı olacaktır. O dönemim taktikleriyle, bu dönemim taktikler çok farklı olacaktır. Hatta devrim arasında, devrim sonrası da, kısıya arasında, savastan sonra nükleer savaş dönemi öncesinde ve sonrasında farklı politik durumlar sözünüştür. Ve hatta, yine savastan önceki sosyalist sistemin I. Dünya Savaşı öncesinde, iki savaş arasında ve klasik sömürgecilerin tasfiye olduğu II. Dünya Savaşı

sonrasındaki durumların da farklı politik değışiklikler sözünüştür olacaktır. Şüphesiz bütün bunlar günümüzün politikasının belirlenmesinde etkili olacaktır. Bu durumlara yaratıcı yaklaşmak; bütün bu gelişmeleri yerli yerinde tesbit etmeye, sonuçları değerlendirmeye ve bazı yönellerini, programları, taktikleri çıkarmaya dayanmalıdır.

Bu temelde Sovyetler'den yeniden yapılanma dedikleri, açıklık dedikleri bir durum sözünüştür. Dolayısıyla daha geniş bir tartışmanın olduğu da bir gerçektir. Sovyetler'in uluslararası politikasından tutulim, bütün iç politikalarını, hatta kurulan sosyalizmi bile tartışmaları bir gerçektir. Ve bu tartışmalar bazı yönleri ortaya çıkarıyor. Değerlendirmemizin başında da belirttiğimiz gibi, özellikle tam olmasa da devrimin yönteminden kaçınma, —en azından hakim resmi önderliğin durumu biraz böyle— durumu ortaya çıkarıyor; emperyalizme görüşmelerde, siyasal, ekonomik, ticari, teknik, kültürel ilişkiler ve hatta onlara benzeşmeye doğru bir arzu, bir isteklilik seziyor. Bu bir sağ sapma anlamına da gelir. Şüphesiz ki bu durum belki de strateji, den bir sapma olarak değerlendirilemez ama taktikten bir sapma anlamına gelir. Sovyetler sosyalizmin ikesine bağlıdır ama, bugün taktikte bir sağ sapma vardır. Onlar belki buna "esneklik" derler. Ama birçok yönden bir sağ sapma anlamına geldiğini vurgulamak, en azından bizi sosyalizmin konusunda daha yaratıcı kılaracaktır. Fakat sadece mevcut değışikliklerden ibaret görmek de, yani "bir sağ sapma olmuştur" deyip de işin içinde çıkmak da doğru değildir. Sovyet sisteminin daha fazla açış gelişmeler vardır. Özellikle eşitsizlik, dnyasından alıbdığıne uzlaştırmak kendi başlarına bambaşka bir dünya yaratma hayalleri vardır. Evet sosyalizmin bir tek ülkede değil, birkaç ülkede gelişebileceğini inanıyor, ama bunu konumuzda kadar, hem de dünyanın üçte ikisinde emperyalizmin çok güçlü olması temelinde gerçekleştirmek ve bunu da sürekli bir süreç içinde gerçekleştirmek hem olası değil ve hem de buna inanmak mümkün değildir. Bunu sosyalizme bağdaştırmak mümkün değildir.

Sosyalist devrim; dünya sosyalist devrimi ezilen halkların ulusal kurtuluş savaşlarıyla sürekli beslenmektedir, yine kapitalist metropol ülkelerin emekçi sınıfların savaslarıyla desteklenmektedir.

Sosyalist devrim; dünya sosyalist devrimi ezilen halkların ulusal kurtuluş savaşlarıyla sürekli beslenmektedir, yine kapitalist metropol ülkelerin emekçi sınıfların savaslarıyla desteklenmektedir.

devrimci görevleri ile sosyalist faaliyetleri arasında dağlar kadar fark vardır. Onlar haklı olarak umutlarını barışa bağlayacak özellikle de kurulan sosyalizmin yıkılması için tüm çabaları harcayacaklardır. Ama biz de her şeyimizi ülkemizdeki devrimci savaşa bağlayacağız, bu da çok açıktır. Bizim için devrimci savaşım ölüm-kalım meselesidir, onlarda barış ölüm-kalım meselesidir..."

lan sosyalizmin yıkılması için tüm çabaları harcayacaklardır. Ama biz de her şeyimizi ülkemizdeki devrimci savaşa bağlayacağız, bu da çok açıktır. Bizim için devrimci savaşım ölüm-kalım meselesidir, onlarda barış ölüm-kalım meselesidir. Sovyetler 20 milyon insanın II. Dünya Savaşında şehit vermiş, iç savaşta bir milyonu şehit vermiş, ve bir olandı III. Dünya Savaşında nükleer silahların patlamasıyla sistemlerden eser kalmayacaktır. Bunun için de elbette onların sorunları

"...Dolayısıyla bu konuda çok dikkatli, duyarlı yaklaşım içinde olmak önem taşır. Kesinlikle Sovyet ülkesinde reel sosyalizmin sorunlarıyla, bizim gibi neredeyse tarihten silinmiş, varlığı yokluğu bir olan somut bir ülkenin devrim, devrimci görevleri ile sosyalist faaliyetleri arasında dağlar kadar fark vardır. Onlar haklı olarak umutlarını barışa bağlayacak özellikle de kurulan sosyalizmin yıkılması için tüm çabaları harcayacaklardır. Ama biz de her şeyimizi ülkemizdeki devrimci savaşa bağlayacağız, bu da çok açıktır. Bizim için devrimci savaşım ölüm-kalım meselesidir, onlarda barış ölüm-kalım meselesidir..."

her şeyimizi ülkemizdeki devrimci savaşa bağlayacağız, bu da çok açıktır. Bizim için devrimci savaşım ölüm-kalım meselesidir, onlarda barış ölüm-kalım meselesidir..."

her şeyimizi ülkemizdeki devrimci savaşa bağlayacağız, bu da çok açıktır. Bizim için devrimci savaşım ölüm-kalım meselesidir, onlarda barış ölüm-kalım meselesidir..."

her şeyimizi ülkemizdeki devrimci savaşa bağlayacağız, bu da çok açıktır. Bizim için devrimci savaşım ölüm-kalım meselesidir, onlarda barış ölüm-kalım meselesidir..."

her şeyimizi ülkemizdeki devrimci savaşa bağlayacağız, bu da çok açıktır. Bizim için devrimci savaşım ölüm-kalım meselesidir, onlarda barış ölüm-kalım meselesidir..."

her şeyimizi ülkemizdeki devrimci savaşa bağlayacağız, bu da çok açıktır. Bizim için devrimci savaşım ölüm-kalım meselesidir, onlarda barış ölüm-kalım meselesidir..."

her şeyimizi ülkemizdeki devrimci savaşa bağlayacağız, bu da çok açıktır. Bizim için devrimci savaşım ölüm-kalım meselesidir, onlarda barış ölüm-kalım meselesidir..."

her şeyimizi ülkemizdeki devrimci savaşa bağlayacağız, bu da çok açıktır. Bizim için devrimci savaşım ölüm-kalım meselesidir, onlarda barış ölüm-kalım meselesidir..."

her şeyimizi ülkemizdeki devrimci savaşa bağlayacağız, bu da çok açıktır. Bizim için devrimci savaşım ölüm-kalım meselesidir, onlarda barış ölüm-kalım meselesidir..."

her şeyimizi ülkemizdeki devrimci savaşa bağlayacağız, bu da çok açıktır. Bizim için devrimci savaşım ölüm-kalım meselesidir, onlarda barış ölüm-kalım meselesidir..."

Impressum
V.I.S.d.P.:
A. San
Vogelsangerstr. 286
5000 Köln 30

Yazışma Adresi
SERXWEBÜN
Postfach 10 18 83
5000 Köln 1

Hesap Numarası
Stadtparkasse - Köln
A. San
Konto Nr.: 1 74 21 96
BLZ: 370 501 98

Avusturya 22.50 s.
Belçika 75.00 bfr.
Danimarka 10.00 dkr.
Fransa 7.50 ff.

Hollanda 3.75 hfl
İngiltere 0.90 £
Lüvçe 7.50 skr.
Lüvçe 3.00 sfr.
Norveç 10.00 nkr.

YENİ DÖNEM BAHAİR ATILIMI VE ORTAYA ÇIKARDIĞI GERÇEKLER

Baştarafı 1. sayfa

Bir avuç gerilla birliği üzerine binlerce askerle yürütülmüş bir savaş, Bagok, Han ve Şemdinli-Benevok çatışmalarında görüldüğü gibi, düşman ulusal kurtuluş savaşımız süresince ilk kez bu derecede ağır kayıpları yaşadı. Birliklerimiz karşı uygulamaya çalıştığı "kuşat ve ezi" taktiği büyük oranda boşa çıktı. Şırnak, Eruh gibi alanlarda meydana gelen çarpışmalar da düşmanın kuşatma taktiği boşa çıkarıldığı gibi, ağır darbeler de vuruldu. Bagok ve Han çarpışmalarında gerillaları kuşatmaya alamayan ve üzerine gitme cesareti göstermeyen faşist ordu birlikleri, kimyasal silahları basırculara, yenilgisini gizlemeye çalıştı. Şemdinli-Benevok çatışmasında havan, top ve ağır makineli gibi silahları kullanan düşman kuşatmaya alamadığı gerilla birliğini imha etmeye çalıştı. Bu çaplı geniş saldırılar ve düzenli ordulara karşı bile kullanılmayan silahları kullanmasına rağmen, düşmanın "kuşat ve ezi" taktiği boşa çıktı. Bagok ve Şemdinli çarpışmalarında gerilla birliğinin büyük bir kesimi, düşmanın oluşturmaya çalıştığı cemberi, kullanan vahşi silahlara rağmen, yararak kuşatmayı işlemez kıldılar.

Faşist Türk sömürgeciliği, özel savası tırmadıkları sonuç almaya çalışmanın yanı sıra, diğer alanlarda da Partimz PKK'ye karşı haçlı saldırıları benzeri yoğun bir karşı saldırı da gerçekleştirdi. Bu saldırıların önemli bir parçası da Partimz PKK'yi tasfiyeye yönelik olarak, Ağustos 1988'de Avrupa'da hortlatılan provokasyondur. Ulusal kurtuluş savaşımızın önemli bir döneminde, Parti Önderliğimize karşı alçakça saldırılarla ortaya çıkan provokasyon, faşist Türk sömürgeciliğinin ulusal kurtuluş mücadelemizi tasfiye etmede önemli bir dayanağı ve umuduydu.

Günümüzde "APO'ya hayır, PKK'ye evet" sloganıyla ortaya çıkan provokasyon, Parti Genel Sekreterimiz Abdullah Ocalan yolundaşlarında tüm Parti yönetimi hedefleyerek, özel savaş yönetiminin saldırılarında Avrupa'dan kan veremeye çalıştı. Provokasyonun alçakça yüzünün erkenden teşhir edilmesi ve bu alçakça saldırıya karşı durulması, bu provokasyonun da daha önceki benzerleri gibî ol, doğmasıdır. yıkapt.

Provokatorler ABD emperyalizminin "PKK'ye hayır Türk sorununa evet" sloganını özele "APO'ya hayır PKK'ye evet" sloganına dönüştürerek, Partimizi ve Önderliğimizi birbirinden farklı şeylermiş gibi yansıtmaya ve birbirinden ayırmaya çalıştı. Partimiz üzerinde uygulamak istedikleri alçakça e-melleri açığa çıkararak, PKK ve Önderliğinin ayrılmaz bir bütün olduğu gerçeğinin sarsılmaz bir şekilde daha da güçlenmesi, provokasyonun çok cabalarını da işlemez kıldı. Düşkün ve alçakça saldırılarına rağmen, provokasyon da boşa çıktı.

Provokasyonun, açık saldırıları için, ulusal kurtuluş mücadelesi tarhimizde son derece büyük bir önem verilmeye başlandı. 15 Ağustos'un yıldönümü'nün sepmesi de bir tesadüf değildi. Güney Kürdistan'da ilkel milliyetçilik hızla köşeye gidiyor, halktaiki umut kıptırları da bu köşeye söndürölmek isteniyor. Ayakta kalan ve her gün gülen PKK'nın varlığı düşmanın bu oyunlarını da işlemez kılyor. İste böyleli bir dönemde halkımız

(bütün parçalardaki) için daha büyük bir umut kapısı haline gelen Partimz PKK'ye karşı provokasyon hortlatıldı. Kitlelere, "Güvenceğiz" önderliniz yok, işte PKK vardı, o bölünüyör. APO'ya güveniyorsunuz: bakın o da istenmiyor" vb. biçiminde demagojileri aşılamaya çalışan düşman, bu provokasyondan büyük bir umut bekliyordu. Tamamıyla olmasa da belli bir sonuç alacağını umuyordu.

Düşmanın planı şuydu: Ülkede silahlı direniş ezelecek, Avrupa'da da provokasyon o çokça sözü edilen "demokratik PKK" sloganıyla ortaya çıkacak; böylece tasfiye süreci tamamlanmış olacaktı. 1988 yılında düşmanın ulusal kurtuluş mücadelemize karşı geliştirilmek istediği tasfiye planı böylesine kapsamlıydı. Üçle iki ve dışında uygulamak istenen bu planla 1988 yılı kımadan Partimz üzerinde ki tasfiye süreci de tamamlanmak isteniyordu.

Bu planın uygulamada büyük bir başarı elde edeceğini uman özel savaş yönetimi büyük iddialara bulunmaya başladı. Aynı şekilde özel savaş yönetiminin iddialarına provokatorler de sahip çıkarak, 1988 yılında ulusal kurtuluş eylemlerimizin gerilediği iddialarını ortaya attılar. Provokatorler, 1988 yılı mücadelesinin, diğer yıllardan da geri bir düzeyde olduğu ve Partimz'in gerilemeye başladığı demagojisini işleyerek, özel savaş yönetiminin cabalarını desteklerini sürdürdüler. Bir yandan özel savaş yönetiminin iddiaları, diğer yandan da provokatorlerin alçakça demagojik yalanları 1988 yılı mücadelemizin katliği gelişmeleri örtbas etme gücünü göstermediler. Ulusal kurtuluş savaşımız ülke içerisinde ve dışında gerçekliğini açık bir şekilde, bir kez daha beyinlere kazıdı.

1988 yılı içerisinde, emperyalizmin açık saldırı ve dil-kültür özerkliği temelinde işbirlikçilerini yeniden canlandırma cabalarını da hızlandırdığı görüldü. Faşist Türk sömürgecilerinin paralelinde ulusal kurtuluş mücadelemize karşı açıldıkları yoğunlaştırılan Alman emperyalizmine, ABD, Fransa, İse ve İngiltere gibi emperyalist devletler de işbirlikçilerini harekete geçirmek için çalıştılar. "Kürt halkının dil-kültür hakları tanınmalı" biçiminde ifade edilecek geliştirilen bu cabalarla, ulusal kurtuluş mücadelemize karşı yeni saldırı ve komplolar da gündemleştirildi.

Partimiz önderliğindeki ulusal kurtuluş mücadelemizin 1988 yılı, bütün bu komploları boşa çıkarma temelinde aşması ve yeni yıla son derece önemli hazırlıklar temelinde girmesi, bu çevreleri de karşı-devrimci cabalarını daha da yoğunlaştırmaya götürdü.

Başa özel savaş yönetimi olmak üzere, emperyalizm, işbirlikçi Kürt uşakları ve provokatorlere kadir uzanan geniş bir karşı-devrimci cepheyi Partimz PKK'nin üzerine getirdi. Yeni dönem bahar atılımının pratik yansıması için, düşman hiçbir dönemde rastlanmamış uygulamalara başvurdu. Bu cabaların, emperyalizm, metropollerde Kürt işbirlikçi çevreleriyle geliştirildiği yeni ihanet olumlarımları da desteklenmesi saldırının boyutunun ne düzeyde olduğunu göstermektedir.

Partimz PKK, 1989 yılı tarihini tüm tecrübelerini yoğunlaştırdığı ve pratik uygulamaya geçürdü büyük oranda attırdığı hazırlıklar

temelinde girdi. Gerçekleştirilen hazırlıklar, sadece bir yıl zafer hanemize yazacak düzeyde değildi. Hazırlıklar, bundan sonraki tarihlere de büyük oranda temel teşkil edecek ve Kürdistan devriminin sürekli yükselen çizgisini kesintisiz bir şekilde devam ettirecek bir düzeydeydi. Bu gelişme doğrultusunda, faşist Türk sömürgecilerinin ve efendileri emperyalistleri yeni kompo ve saldırılara yönelikti.

Faşist Türk sömürgecileri, mücadelemizin gidecek belirlenlik kazanan kitlese karakterlerini ortadan kaldırmak için, yaygın bir kitlese tutuklamaya giriştiler. Onbinlerce Kürt yurtseveri insanlık tarihinin en derin tanık olduğu işkencelerden geçirilerek, ulusal kurtuluş mücadelemize verdikleri desteği kesmeleri yönünde baskıya uğradılar. İşkencelerin görülmüş boyutta uygulamaları kitlelerin ulusal kurtuluş mücadelemize daha sıkı sarılmasını birlikte getirdi. Kitleler, düşmanın tüm vahşi uygulamalarına rağmen, ulusal kurtuluş mücadelesine olan desteklerini birkaç kat daha arttırdılar.

Avrupa metropollerinde de yılların işbirlikçiliğiye yoğunlaşmış ve ilkelimize kadar emperyalizme sarılmış olan Kürt halkı bazı ögeler, dil-kültür özerkliği temelinde cabalarını yoğunlaştırarak, emperyalizmin planında daha ağırlıklatmaya başladılar. İse ve Fransa devletleri kadar geliştirilen bu yeni planda da, halkımızın uğruna nice değerli evladını şehit verdiği bağımsızlık mücadelesi tasfiye edilerek, emperyalizmin kölelik zincirleri yeniden halkımızın boynuna geçirilmek isteniyordu.

İste, 1989 yılına girerken, mücadelemizin çok güçlü bir çıkışı hazırlanmış karşısında, faşist Türk sömürgecileri ve emperyalizm de böylesi kompo ve saldırılara başvurarak mücadelemizi bahar döneminde büyük oranda tasfiye etmeyi hesapladılar. Türk sömürgecilerinin dünya tarihinin en derin tanıkları nitelikteki işkence uygulamalarını Batı'da, Cizre'de, Diyarbakır'da ve diğer birçok alanda uygulamaya koyması bu dönemde yapacakları her şeyi bu dönemde yapacaklardı. Aka durumunda, kesintisiz bir şekilde sürükleniş ulusal kurtuluş savaşımızın önüne engeller oluşturmamış olamayacak. Tüm hesapların bu düşünme göre yapılması da bu gerçeği açık bir şekilde ortaya koyuyor.

Partimz PKK bahar dönemine böylesine yoğun bir karşı-devrimci saldırı ortamında girdi. Yeni dö-

nem bahar atılımımızın, bugün ulaştığı düzey ve yarattığı sonuçlara baktığımızda, düşmanın tüm hesaplarının boşa çıkarıldığı daha iyi görülmektedir. Bahar dönemi eylemliliği, çok az bir kayıp karşısında ulusal kurtuluş savaşı tarihimizin en yüksek gelişmelerini sayılabilecek girdi. Bahar döneminde gerçekleştirilen eylemler, ulusal kurtuluş savaşımızın önemli bir gelişme aşamasına ulaştığını da göstermektedir. Bu gelişme, hem nicelik ve hem de nitelik olarak önemli bir boyuttadır.

Newroz dönemine büyük bir hız kazanan ulusal kurtuluş eylemliliği, Silopi baskınıyla birlikte önemli bir ivme kazandı; Şırnak şehir merkezi ve kömür ocaklarının birer saat aralıyla saldırılarına da doruğuna çıktı. Bu sürede gerçekleştirilen eylemlerde, Sömürgeci ordu birliklerine, köy korucularına ve özel tim elemanlarına da ağır kayıplar verildi. ARGK gerillaları düşmanla girdikleri her çatışmayı kazandılar. Üstün bir çarpışma ve manevra gücü göstererek, faşist düşmanın askeri birliklerini ağır bir korku ve panik içi-

gelişme düzeyine ulaşması, halkımız üzerinde uygulamak istenen oyunlara da boşa çıkardı. İkel milliyetçiliğinin ihanet ve çözümlüye birlikte, faşist Türk sömürgecileri esaret altında tuttuğu 50 bin askeri insanımızı ulusal kurtuluş savaşımıza karşı kullanmak ve böylece halkta ulusal kurtuluş karşı büyük bir güvensizlik yaratmak istedi. Bahar atılımının yeni bir gelişme süreci olarak yaşanması, düşmanın ilkel-milliyetçilikle elele oluşturmak istediği oyunlara da boşa çıktı. Tüm halkımız da ulusal kurtuluş dair güveni arttırdı, bağımsızlığı sahip kılmının esas kurtuluş yolu da olduğu çok açık bir şekilde ortaya çıktı.

Yeni dönem bahar atılımımız, III. Kongre'de netleştirilen ve taktik dışı, tasfiyeci uygulamalara karşı sağlamlığı korunan Parti çizgimizin doğruluğuna da bir kez daha kanıtlandı. Çizgiye bağlılık ve bunun hakıyla uygulanması durumunda Kürdistan'da gelişmelerin daha ilerleneceği, Partimz'in önemli mesele katedeceği daha açık bir şekilde ortaya çıktı.

Yeni dönem bahar atılımı, Partimz'in 5 yıllık silahlı mücadelesi pratiği süresince, bu dönemde taktiklerini uygulamada daha leri mesafeler aldığını da bir göstergesidir. Partimz kadroları III. Kongre'de sağlamlığı kanıtlanan Parti taktiklerini uygulamaya geçince daha fazla kavuşurken, bunu pratikte başarı ile gerçekleştirebilmelerini yeni dönem bahar atılımı süresince açık bir şekilde gösterdiler.

Partimz'in büyük bir değer bir-çere ve ehemmiyetle hazırladığı 1989 yılı bahar atılımının sonuna doğru gelirken, yaratılan gelişmelerin, bundan sonraki mücadele tarihimize büyük bir rol oynayacak düzeyde ulaştığını da söyleyebiliriz.

Bahar atılımının ortaya çıkardığı gerçekleri irdelediğimizde, ulusal kurtuluş savaşımızın iç ve dış sorunların korkunçluğuna rağmen, muazzam bir gelişmeye ulaşmakla yetinmeye, bunu kesintisiz bir şekilde yürütülecek güce de eriştiğini görülmektedir. Bu temelde önümüzdeki dönemin de ulusal kurtuluş savaşımız açısından yeni atılımlara gebe olduğunu belirtiriz. Yaratılan gelişmeler ve elde edilen sonuçlar, bugünkü gelişmelerin birkaç kat gelişmeye ulaşman için bile olgunlaştığını gösteriyor. Ulusal kurtuluş gücümüzün böylesi gelişmelerle rahatlıkla yaratabilecek bir düzeyi yakalamıştır.

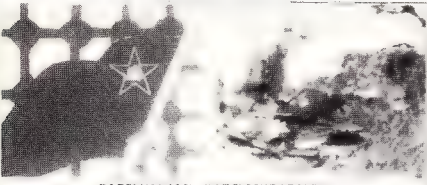
Anlamı böylesine büyük olan gelişmeler, bu yıla Partimz'in bittiği öneme uygun olarak, bizi **Parça Özgür Vatandaş Toprakı Yaratma** hedefine daha da yakınlara taşıyor söyleyebiliriz. Önümüzdeki dönem bu hedefe ulaşmamız için mücadelemize dolu geçecektir.

Ulusal kurtuluş gücümüzün örgütlü olduğu düzeyi, halkımızın artan desteği ve cephe ile ordu birlikleri içerisinde örgütlenmeye yoğun olarak katılması, yakın düneim lehimize büyük gelişmelerle kapalıcağına dair olan güvenimizi daha da perçinliyor. Her türlü alçakça kompo ve saldırıya karşı Partimz PKK önderliğinde savasan halkımız, yeni zaferler yaratmasını bilecek, bağımsız, özgür ve demokratik Kürdistan bayrakını zafer burçlarına dikecektir.

—Yaşayan yeni dönem bahar atılımımız

—Yaşayan Partimz PKK, Cepheviz ERNK, Ördüm ARQK

PARTİ YAŞAMI PARTİ MUCADELESİ

Yine ulusal kurtuluş ve özgürlük davasına büyük bir inanç, cesaret ve gururla sahip çıkan çağdaş direnişçiler -Kürdistan Kabes-ni kurtarmak için Ebabil kuşları gibi her taraftan hücumla geçtiler. Tarih en barbar, vahşi düşmanın dört tarafından sıkı kuşatma altına almış olduğu -Kutsal Kabe-yi, ellerindeki keskinleştirilmiş kılıçlar, mızraklar, güzlerle artık son darbeleri vurarak işini bitirmek, her şeyi kesip doğrayarak Kürdistan ve Kürt diye bir şeyin yerükürede var olmadığını herkese -ispatlamak istediği bir anda nereden çıkmıştılar? Belerini ana rahiminde bile Türkleştirilerek dünyaya getirdiği bir sırada yerdin biter gibi muthiş çoğalarak saldırıya geçen; bu kendisini vahşi küffar askerlerin keskin kılıçlarına, yüzüne-gözüne çarparak onları engelleyen, taşıdıkları ateş parçalarıyla pejmürde Türk askerlerini tepeden tırnağa ateş gibi yakıp-yıkıp geçen ve Kürdistan Mabeli'nin o son kurtarılan özgürlük Zümresi-Ankalar da nereden çıkmıştı?

İşte, çağdaş PKK direnişçileri, geçmişten günümüze kadar yarattıkları bütün tahribatları ortadan kaldıracak vatani kurtarmak, Mezo-topotama uyarlığını çağdaş ıçkile-yeniden füzilendirmek için kendi canlarını her gün böyle feda ettiler. Kurutulmuş Medya Bahçesi'ni yeniden yeşertmek için tanihin o bütün ulvi değerlerinden süzülüp gelen berrak kanlarını böyle aktırlar ve kimbilir ne zamana kadar da böylele aktıracaklar... Faşist sömürgecilerle intikam duygularını, zaptehdimez öfke ve kınlarını yanardağlar gibi kusan ve günün yarattıkları kahramanlık abideleriyle Kürdistan vatani denen mabedi yeniden kuran bu tarihin edebi mimarlarını tanınmak, tanıtmak, anmak ve yaşatmak en önde gelen sorumluluklarımızdır. Çünkü onlar bizim kökümüzdür, onlar zembereğin kaynağıdır.

Uzun boyu, Kürt esmeri teni ve yağız çehresiyse fidan gibi bir delikanlıydı. Gençten genç bir yığıtı daha. 17 yaşında, yaşımin gerçekliliğine yeni yeni duran bir fidan. 17 yaşındaydı ama emsallerine göre bedenden çok gelişmiş, çok hızlı boy-pos atmış bir maralı.

1971 yılında Diyarbakır'ın Xani ilçesine bağlı Duru köyünde yaşama gözlerini açtı. O da diğer yaşlıları gibi Bağımsızlık Nesli'ndendi. Hoğir, Welat, İhsan gibi. O da Özgürlük Nesli'nin sorumlu uyelerinden biriydi. Çünki ulusal kurtuluş kavgasının tohumlarını toprağa serilmeye başladığı günlerde Halim de yaşama duran bir tohumdu. Bu nedenle özgürlük toprağına sağlam basmıştı. Çünkü, O da doğuşuyla birlikte kendisini bağımsızlık kahramanlarının safında bulmuştu.

Emekçi,yeksul bir ailenin çocuğu olduğu için Halim daha küçük yaşlardan itibaren evin geçimine katkıda bulunmaya başladı. İlkokul yaşına kadar O küçükçe yaşta kovun sürülerinden önde yastıma tanıdı. Küçük Halim'e birçok şey garip geliyordu henüz. Ama O bu yaşlarda dahi araştırmacı oldu. Doğayı, yaşamı tanımaya çalıştı. İn-

sanlar dünyasını ve hayvanlar a-lemını inceledi. Ve kendi kökünü araştırdı merakla. Alesinden, çevresinden ısrarla kendi kaynağını sordu, bu kaynağa açılan derin yaları, bu kaynağın patlama dönemlerini sordu. Birçok şey öğrendi. Ve öğrendikçe ruhen ve bedenlen büyüyor, öğrendikçe düşmanlarını tanıyor ve onlara karşı yüreği ve dağarcığı öfkeyle doluyor, öğrendikçe bir şeylere karşı sorumluluk bilinci geliyordu. Öğrendikçe zenginleşiyor, zenginleştiğe öğreniyor, tekrar öğreniyordu.

Doğup büyüdüğü alanlarda Palu, Xani, Genç ısanları yaşamış ve bizzat aile çevresi bu direnişler içerisinde yer almıştı. Dedeşi bu ısanlarda görevler üstlenerek katilimi ve sömürgeciler tarafından birçok Kürt ısanıyla birlikte katleççe katledilmişti. Bu acı gerçekler Halim'i nasıl derinden etkilemez. Önu bu köke nasıl sağlamca bağlamazdı ki?

İşte Halim bu maneviyatla koyunların önüne gittiği zaman hep heybetli dağlara bakarak geçmişü düğ dünyasında canlandırıyordu ve bu soyu düşümler her an içini TC'ye karşı inanılmaz bir kinle yükülüyordu. Keskin bakışlarını diktiği sarp dağların zirvelerinde şekillenen hayallerinde, eski ısanları bir film şeridi gibi ayrıntılarına kadar görüyordu. Acımasız, kanlı, acılı bir savaş! Yediden yetmiş Kürt ısanının düşmana karşı nasıl kitleler halinde savastığını, cansiperane direnişlerle barbar yaratıklar sürüsünü nasıl imha ettiklerini, Kürdün cesaret ve savasçanlığını, korkak düşmanın içine girdiği düşünün maneviyatı görüyoruz. İnsantık düşmanı Türk paşalarının kırbaclarını kanlı çizmelerinde saklatarak salıya bökülmüş ağrılarıyla katliam emirlerini vermelerini, doksanlık ihtiyardan beşikteki bebeye kadar insanlarımızın nasıl hunharca katledildiklerini görüyoruz dağların zirvesinde. Hayallerinde doğduğu bu tablo karşısında gözleri kanlı gözyaşlarıyla dolup dolup taşıyor ve kendi kendine söyleniyordu: -Ah! Ne zaman büyük olacağım da bu intikamı alacağım. Keşke ben de o zaman yaşasaydım da düşmana karşı savasşaydım.- Arkasında da bütün vücudu buruk bir sessizliğe bürünüyor.

Elbette kolay bir şey değildi bu. -Kürdistanlıym' diyen biri için asla güç yumulamadı. Her halıkın tüm fertlerini ayırım yapımadam kınından geçirilmesine kim sessiz kaldı? Yine en yakınından olanak aile çevresinden ısanlar da, vatan denilen toprağın, namusun, dilin, kültürün korunması için kanlarını aktırmışlar mıydı? Bütün bu öğrendikleri, bütün bu düşünceleri, bu hayalle Halim'e küçükçe yaşta bir ısan ateşi uyardırıyordu. Ve bu ateşin alevleri gün geçtikçe yükseliyordu, dinginleşmiyordu bir türlü. Bu alanlarda Halim dağlara haykırarak ıstıy, en yakın dost olarak onları görüyor ve elde silah bir gün o dağlarda savasmayı düşünüyordu. -Elbet bir gün o dağların zirvelerine çıkacağım!-

Halim 7 yaşında. Ailesi tarafından verildiği Lice Yatılı Bölge Okulu'nda okur. Halim bu dönemde

Bir kartalın efsanesi

(Özgür gelecekle yüklü dopdolu bakışlarında Xani dağlarının zirvesindeki düşleri donmuş duruyordu)

alanında faaliyet yürüten devrimcilerle tanıştı. Onlarla tanıştığı zaman kafası ve yüreği aydınlanarak, tek kurtuluş yolunun o saflarda savasçmakla oluşacağına inanç getirmişe olur olmadı. Devrimciler çok ilgi duymuştu, onlara sürekli soru sorarak bilgilennmeye çalışıyor, büyüdüğü zaman mücadeleye katılacağı düşüncesini kimseden gizlemiyordu.

-Sen daha çocuksun, ne bu tür şeyleri düşünüyorsun, hele bir büyü-

-Doğru belki ben henüz küçüğüm, ama bunları düşünemeyecek kadar bebek değilim. Yalnız şimdi den hazırlanmak gerekir. Yoksa 'hele bir yarın gelsin' dersem bu boş bir şey olur. Sonra insan senin gibi mi olur? Ne yaptınız? ısanlarda sonra size büyük görevler düştüğü halde siz ne yaptınız? Büyük oldunuz da ne yaptınız? Kanlarını akıtan o ısanların kanı üzerine oturduzcu.

Halim'den hiç de beklemediği bu yanıtı alan tanıdığı, dilini yutmuştu adeta. Lafi daha fazla uzatma gücünü kendisinde göremedi. Ne diyebilirdi ki?

Halim devrimcilerle ilişkilerini gerek daha da geliştirdi ve onlara muthiş bağlandı. Devrimcilerin kendisine verdiği yastına uygun birçok -ufak- görevi büyük bir sevinçle titizlikle yerine getirmiyordu. Gerek okula gerekse sosyal çevresindeki konuşmalarında sık devrimcilerin gündeme getirdiği ve onlara büyükdukları zaman devrimcilerin yanında yer almaları gerektiğini ileri sürüyordu.

İkayit yılları böyle geçtikten sonra bir yıl ara verdi ve ailesinin maddi geçimine yardımcı oldu. Bu dönemde de aynı duygularla devrimcilerle yardımdı ki.

Ertesi yıl Xani Ortaokulu'na kayıt yaptırdı. Ortaokul yaşında edeta devrimciler ve devrimcilik düşünce bir şey düşünmeye başladı. Bu okula öğrencileri içinde kendi çapında devrimci propagandayı yapıyor ve onları kazanmaya çalışıyor. Nitekim bağırdı da. Birçok yazıtını kazanarak onlardan gelecekte devrimci hareketle katılacaklarına dair

söz aldı.

Ortaokul birinci sınıfı bitirdikten sonra ailesinin maddi durumunun zayıflından dolayı okula devam etmedi ve onlara yük olmamak için habersiz Mersin'e gitti. Burada bir süre ağır işlerde çalıştıktan sonra dayanmayıp tekrar geri döndü ve ailesine çeşitli konularda yardımcı oldu.

1983-84 dönemi: Kürdistan'da artık gerilla savası geliştirilmekteydi. Kürdistan'ın silahlı hareketleri köşe bucağ her yerde süzülerek modern bir savası örgütlenmekteydi. Buna en çok sevinen ve umutlananlardan biri de Halim'di. O, bu duygular içinde gerillalarla ilişkiliye geçmek için çok çırpındı. Amacı artık kesin onlara katılmak ve elde silah onurluca savasçmak. Ancak gerilla faaliyetlerinin gizliliğinden dolayı bu gerçekleştirilemedi. Halim tüm çabalarına rağmen gerillalarla ilişkiliye geçememişti. Meclusen hasretini geçici olarak içine gömdü. Ertesi yıl tekrar ortaokula kaldığı yerinden devam etti.

Okula Kürt düşmanlığıyla tanınan bir öğretmen vardı. Bu faşist-irki öğretmenin çok özel bir gayretle sürekli Kürt halkına hakaret ediyor ve karalıyordu. Daha küçük yaşta Kürt öğrencilerin kafasına hummalı bir çalışma ile Türk burjuvazisinin kültür zehri ariktarak onların Türkleştirilme çalışmaları. Halim buna nasıl dayanacaktı. Faşist öğretmenin yine böyle bir faaliyeti sırasında ona herkesin önünde açıklas:

-Senin söylediklerin baştan sonra bütün kelimesiyle yalan. Kimse l-nanmamış buna' dedi.

Beriki: -Sen ne konuşuyorsun terbiyesiz. Bacak daha çocuksun. Yoksa senin kafanı da mi Apocu komünistler işkaym.

-Ben terbiyesiz değilim. Ben Kürdüm, bir Kürt çocuğuyum. Ve terbiyem de Kürt yığıtlığı, mertliği ve insanseverliği ile yoğrulmuştur. Ya siz? Yüzüne medeni terbiye diye geçirdiğiniz kapkara maske ile bizim cellatlarımızımsınız. Medeni terbiye size vereceğiz diye daha önce binlerce ısanımızı, anala-

larımızı, babalarımızı vahşice katlettiniz, cesetlerini köy kuyulara doldurdunuz. Şimdi de sahipsiz kalan biz çocukların, eski darağaçları yerine kurduğunuz modern idam sehpaları denen okullarınızda, 'Medeni, terbiyeli gençler yetiştireceğiz', 'Genç Türk milliyetçileri yetiştireceğiz' diyerek öldürmek, yok etmek istiyorsunuz. Siz tarihte gelmiş geçmiş en büyük alpakları-sınız. Siz bu dünyanın başbela-sı...

Halim faşist öğretmenin tekmetokat saldırısına tereddütsüz cevap verdi. Hayvanlar gibi karından soylu-yu öğrenmi güçlü yapıyla devirerek neredeyse komak etti, ve çantasını alarak okuldan ayrıldı, bir daha da gitmedi.

Köye geldikten sonra hemen alandaki gerillalarla ilişki kurmaya çalıştı. Artık daha fazla dayanılmaz. Her gün sürülerini dağa çıkardığında onları rastgele aramaya başladı. Nihayet bir ay kadar sonra bir gerilla grubuyla karşılaştı. Heyecandan nefes alamıyor, her gün rahatlıkla telifat ettiği laflar kö bir düğüm gibi top top ulu boğazına oturuyordu sanki. Her şeyi rağmen gerillalarla konuştu ve onlara katılmak istediğini açıkça belirtti. Ancak gerillalar Halim'in bütün ısarlarına rağmen, bir eylem hazırlığı içinde olduklarından dolayı bunu ertelediler ve Halim'e o anda bazı görevler verdiler. Halim bunu seçkin bir istek ve sorumlulukla yaptı. Gidip kendilerini köyden erzak ve ıstibatbar getirdi; ve onları eylem hazırlıklarına yardımcı oldu.

O grup yoluna gittikten sonra başka bir grup Halimlerin köyüne uğradı. Halim aynı ısrarı dayatıcılığını bu gruba da yaptı.

-Ben size katılmak istiyorum, ben de savasçm istiyorum.-

-Ciddi misin? Kararı mısin?-

-O nasıl laf. Sizinle saka mi ediyorum? Siz şaka edilecek ısanlar mısınız?-

-Ben kararımı çoktan vermişim. Çoğtandırı siz ayardım, ama bulamadım. Şimdi siz de bana bunu diyorsunuz.-

-Şey yani, biz dedik belki o bazı iyi niyetli tanıdık gençler gibi heyecana gelip de yaptığın bir konuşmadır, ya da evle aram bozulmuş da ondan diyorsun...-

-Hayır! Siz beni eskiden de tanıyor-sunuz, ben böyle bir miyim?-

Halim gerillaların kendisini kabul etmeleri üzerine onlarla ortak bir randevu üzerine tesbit etti ve erteledi gün ailesine -okula gideceğim- diyerek evden ayrıldı. Ve o ayrılık artık bir daha aile yaşama dönülmeyecek olan bir kopuştu.

25 Ağustos 1987. Halim artık her şeyi ile mücadeleye bağlı bir gerilladır. Büyük bir coşku ve sürekli yüksek bir moralin sahibi çok genç bir gerilla, 17. Baharında dopdolu bir savası.

Halim'in gruba katılmasından birkaç gün sonra birliğin bulunduğu alan düşman tarafından sabah erkenden kuşatılmaya alındı. Bunun üzerine tüm grup çatışma pozisyonunda bekledi. Halim'in daha ilk günleri olmasına rağmen, o kendisini hiç tereddütü düşünmeden pozisyonu ruhen taşıdı. Ancak herhangi bir şey olmadı. Aksım düşmanın gıtmesiyse grup alandan ayrıldı.

Daha sonra Halim, kendi akrabalar çevresinden birkaç kişiyi birliğe katmak için öneri getirdi. Önerisi kabul edilince yanına aldığı bazı yol arkadaşlarıyla birlikte kent köylerine gittiler. Ancak savaşçı adayları kıydı ve yoktu. İşte o an kadar üzülürdü.

"Niye bu kadar üzülüyorsunuz Halim yoldaş, ne yapalım yoktur."
"Elimde değil yoldaş, kabul etmiyorum bir türlü. Şans denen şeytan da sanki düşmana çalışıyor. Şimdi burada olsalardı ne olacaktı sanki. Ben onları getirirdim."

"Tamam diyele. Ama yoklar işte; artık üzülme bifaşdır. Hem zaman bitemdi ya. Artık sonraya kaldı."

Bir süre sonra Halim'in birliği Bingöl'ün Genç alanına geçti. Burada baş eylem planları yaptı. Yapılan planlamaya göre iki ayrı hedefe yönelinecekti. Bunun için birlik iki gruba ayrıldı. Planlandığı gibi, birinci grup, bir çete ocağına saldırı düzenledi ve eylem sonunda, gerisinde üç çeteyi ölüme cezalandırmak olarak bıraktı.

Halim'in içinde yer aldığı ikinci grup ise bir köyüne geldi. Önce bütün köylüleri toplantıya toplandı. Onlara ulusal kurtuluş savaşını ve güncel gelişmeleri çevreli yönlere propaganda etti. Arkasından sömürgecilerin ajanı olan köy muhtarını halk adına ölüme cezalettiler. Bu kiylem Halim'e de tarif edilmeyi duydular yarattı. Küçük Halim'in yanı sıra Dağların zirvesinde bıraktığı derişekler oluşuyordu artık. Ne mutlu bir andı...

Eylemin ertesi günü düşman sabahtan erkenden işe sürek, grubu, konumlandığı yerde kuşatmaya aldı. Ve henüz sabahtan erken saatlerinde, bir avuç ama son derece kararlı genç kahramanlar, köpek sürüsünü gibi düşman askerleri arasında 16 saat süren şiddetli bir çatışmaya başladı. Düşman geniş bir hazırlıkla ve oldukça kalabalık bir sayıyla gelmişti. Grubu imha edeceğine dair kesin iddialarıydı. Bu nedenle zaten binbaşı düzeyinde komuta kabiliyetli operasyona çıkmıştı. Gerillaların kendi alanlarını cezalandırmasını da bir türlü yediremiyorlardı.

Çatışma günü bütün şiddetleyle devam etti. Gerillalar bütün teknik, sayısız eşitliklere rağmen canlarını dişlerine takarak kahramanca direniyorlardı. Bir avuç özgülük savaşçısı genç insan, duyanların "asla olmaz" diyerek inanmak istemedikleri bir efsane yaratıyordu. Her boyan tüfeğin sağanak gibi boşalan kurşun ve top sesleri dağlara çarparak ortağı cennet güllüleriyle dolduruyor, keskin barut kokuları birkaç saat önce bütün canılar için yaşamın temel kaynağı olan temiz ve berrak havayı kaskatı bir ağırlığa dönüştürerek savaşçıların burnlarını bıcak gibi kesiyordu.

Bundan en çok etkilenen; labirent gibi çok yönlü duygular içine girmiş olan Halim'di. O gün Halim'in yaşamında en belirgin bir dönüm noktası yaşanıyordu. O gün Halim'i büyüttüğü büyütyör, yüceltiyör ve bilinclendiriyör. Yaşanan her şey, devinim yapan her şey, Halim için çok ileri bir anlam fışkırtıyordu. Artık düş düşünüşüne, basbayağı maddi bir varlık olarak sağlamlık ayak basıyordu. Acaba kaç çocuk, kaç delikanlı bu kadar şanlıydı? Acaba kendiyasın da kaç tane gencin, yaşamdakı temel özlemi böyle en doyurucu bir biçimde karşı oluyordu.

Halim, daha yepeni bir savaşçı ve dolayısıyla tamamen tecrübesiz olmasına rağmen çatışmada yoldaşlarından fazla geri kalmadı. Hiçbir kararsızlığı düşmeden o gün bütün enerji ve yığılğını sergiledi, çatışmaya sonuna kadar sürdürdü ve çatışma boyu imha edilen

birçok düşman askerine isabet eden mermi çekirdekleri arasında Halim'inlikleri de yer alıyordu.

Grup bir yandan çatışırken bir yandan da düşman kolununa pusu attı. Halim de fazla kalınca olmayan bir ağacın arkasına mevzilenemişti bu pusuda. Yeri biraz da açıldı. Düşündükleri gibi olmuştu. Çoğmeden altlarından düşman güçleri kendi istikametine doğru gelmeye başladı. Bir albay elinde telsiz askerlerine emir vererek kendilerine doğru gidiyordu.

"Haydi ölümlerileyin. Üç-beş tane baldırı pıktıktan m çekiniyoruz. Hiçbir yere kaçamazlar, önmüzdedirler, buralardadırılar, şimdi yakaızlar onları."

Halim'in gözleri aniden açıldı. Hayret, heyecan ve sevinç karışımı bir şimşek zihninde çaktı. Az ötele- rindekî arkadaşına biraz heyecanla, hafif sesle seslik:

"Geliyoruz..." dedi.

Ötedekinin gözleri aniden yuvarlaştı ve bir anda tepkileyle hızla parmağını ağzına götürdü:

"Şşşşt..."

Bunun üzerine ölüme yarde çivili gibi çakıldı Halim. Hiçbir tarafa kılmadıyordu. Albayın kafasını içindeki tüfeğinin hedefini önüne la beraber yürütüyordu. Tüfeğin sarsımına için çok hafif ve çok kısa nefesler alıyör, albay kendilerine yaklaştıkça bu nefes alma fasılları da giderek seyrekleşiyordu. Kaskatı bir monotonluk içindeki ses- nirlirin otomatikle bağladığı sağ göz bebeği, aynı şekilde otomatikle bağlanmış olan solununu hedefi içinde, elindeki kırbaçını kanlı çizme- lerinde şaklatarak sağa soluna azıyyla kalkan emirleri veren eski Türk paşasından başka bir şey görmiyordu. Albay her yaklaştıkça esmer teniyle kaplı yüzünün yanak- larına alnına kan hücum etti, geniş yuvarlaklıklar içindeki donuk kir- miş lekeler yüzünün rengine tana- men mat bir görünüm verdi. Bir süre silahın gezileti gözünün asin- danda kavis çizerek hızla uçtu. Ha- lim'in gözlerinde herhangi bir kisi- lma olmadı. Albay tamamen yaklaştı ve o anda öteki gerilladan çok ani bir ses çıktı:

"Tamam"
Bu emirle birlikte Halim'in işaret parmağı hızla kapandı, aynı anda pusudaki bütün gerillaların silah- ları kornu bir bağrıyla çalıştı. Namudan kurtulan kurşunlar duru- havayı delik desik ederek albayın kafasını parampaçta etti. Et par- çacıkları 15-20 metrekarlık bir ala- na yayıldı.

Halim'in bu ilk çatışmasında kahramanca sergilenen direniş sonucu, düşman güçlerinden bir albay, bir binbaşı, iki astsubay ve yirmimin üzerinde er imha edildi. Ancak ARGK'nin dört yığıt milita- rı da (Celal KAHRAMAN, Abdur- rahman BÖLÜK, Kadir ÖZKAH- RAMAN ve Mehmet KAHVEÇİ) soylu- lu bir direnişle şehit düştü. Şehit- lerin üçü, grubun gün boyu süren direnişinde arkadaşarkaya atılan ki düşman çemberini çatışmaya yarararak kuşatmıştı. açtığı sırada üç- üncü çemberde düştü.

Çatışmadan sonra yoğun ope- rasyonlardan dolayı grup iki gün boyunca hiçbir köye uğramadı. Tamamen erkasız olduğu bütün bu süre boyunca sadece seker ve su ile idare etti. Halim daha yeni olmasına, gerillanın dağ yaşamına daha yeni adım atmasına rağmen, hemen bu kadar tehlike ve zorluk- larla karşılaşmıştı. Ama bütün bu son derece ciddi ölümler tehlikeleri, dağ yaşamının katanılmaz zorluk- ları ve belki de daha yeni kar- şılaştığı bu derece uzun süreli aç- lık, onda herhangi bir olumsuz etki yaratmadı. Hiçbir geri adım at- tır- madı. Aksine, O, bütün bunlara karşın, soylu bir inatla sürekli neşe-

li ve morali yüksek tığ gibi bir geril- laydı. Ve yaşami her türlü zorluğu karşısı amansız bir direnengili için- deydi.

Birlik içerisinde sızmış olan bir unsur, bugünlerde ortamın zorluk- ları ve tersliklerle dolu olmasından yararlanarak, Halim'i kaçırma ça- balarına girişti.

"Gilt evine, neden geldin. Daha yaşıb bile küçük, görmüyor musun bu kadar zorluğu. Bunlara nasıl da- yanabilirsin? Sanki gelirken böyle olacağını mi düşünüyordun. Kendi kendine hayal kurmuşun; işte' ge- rillalar büyük insanlardır, ben de böyle olacağım' diyerek kendi ken- diyi yanılttın. Halbuki bak, yemek- i için ekme bile bulamıyorsun; her an da ölebilirsin..."

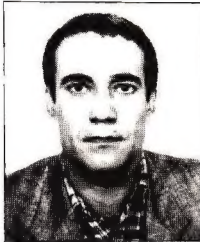
Halim daha fazla dayanamazdı. Ökşesinde şakallarındaki koyu ye- şil damarlar sıkışmış olduğu cildi parçalayıp çirkin fırlatıyacakmış gi- biydi. Hiddetten yüzü mosmor ol- muştı. Gözlerini yığıle kısıarak fışık gibi bakışlarını karşıdakının gözün- nün, içine dikti. Elleriz hızla silahı kavrayarak namlyu ona yönelti. Ve sert bir ses tonuyla bağırarak konuştı:

"Sen ne diyorsun! Beni bu yol- danda ayıramazsın. Ben Partiyeye ve arkadaşlarıma son derece bağlıyım. Buraya savaşmak için geldim ve sen de dahil kimsede bana engel o- lamaz."

iki gün sonra Halim'in olduğu grup daha önce kendilerinden ayır- mış olan birliğin diğer parçasıyla birleşti. Ve alim'in olan karar teme- linde yapılan yeni planlamaya, bir- likte 12 kişilik bir grubun eğitim görmesi amacıyla Dersim eyaleti- ne gitmesi kesişildi. Bu eğitim grubunun içinde Halim de yer alı- yordu.

Halim hem yeni bir mücadele alanına gideceği için hem de eğitim görecek ileriki bir dönemde hazırla- nacağı için çok sevinçliydi.

Dersim alanına vardıklarında zaman artık kısa doğru yu alıyör- du. Alandaki Partli güçleri sonba- har atılımının hazırlığı içindeydi- ler. Bu nedenle yapılacak bazı eylem planlamalarını uygulamak güçle- rin içinde Halim de vardı.

Kadir ÖZKAHRAMAN

Celal KAHRAMAN

Halim'in yer aldığı grup bir işgal eylemi gerçekleştirecekti. Plan- landığı gibi eylem grubu Mazgirt ilçe merkezini basarak iki saat sür- üle işgal etti. İşgal esnasında Hü- kümet Binası roketlendi, Jan- darma Taburu yoğun taramalara

tabi tutuldu, ancak korkak düşman- nın dinen kıymarak kendisini ko- rumayı yetti. Eylemde, Mazgirt sokaklarında sloganlar atılarak pul- lamlar yapıldı, savaşa aktif katıl- ma doğrultusunda halka çağrı yapıldı. Çeşitli halk kümelerine propagandalar yapılarak evlere bildiriler dağıtıldı.

Halim bu yeni eyleminde baş- gici canlı ve coşkuydu. Özgür sokaklarda menegene gibi pençe- liyle, kavramış olduğu silahlıya dö- laşırken, çocuklar gibi şendi. Gö- revini eksiksiz yerine getirmek için çita gibi boyuyla bir o tarafa bir bu tarafa koştu yörüyor ve sloganlar atı- yordu;

"Yaşasın Partimiz PKK! Yaşasın Kürt halkı! Yaşasın kahraman geril- ları..." Uzun boylu bir kez daha işe yaramıştı. Duvara doğru kendin- liyle uzatarak uzun kollarıyla pulları istediği yere "şap" diye yapıp- tır- çıyordu.

Eylemi başarılı bir şekilde sona erdiren gerillalar geri çekilecek ü- lerinde doğru hareket etti. Yolda bir köye uğradılar. Grup köyde oturup yorunluk ve açlığı giderirken, o sırada düşman güçlerinin de köy okulunda olduğu haberi verildi ken- dilerine. Başarılı bir eylemden çıkmış olmanın sefermiş olduğu yük- sek morale bu veride de okuldaki düşman güçlerine yönelik eylem yapma kararlaştırıldı. Grup hızla toparlanıp okula doğru hareket et- ti. Düşmanın dışardaki nöbetçileri tehlikeyi farkedince kaçtılar. Gerilla grubu nöbetçisi kalan okula, ro- ket, el bombası ve tüfeklerle saldı- rıya geçti. Kapana kısılmış olan düşman zaten istese de bir şey ya- pamazdı artık. Mütemadıyla çalı- şan silahların çıkardığı ateş par- çaları, ilt mermiler, el bombaları- nın şiddeti ve B-7 roketlerinin sergi- lediği karışık renkli tablo gecenin dingin karallığını bir anda adeta no- lutu gecesine çevirdi.

Halim de uyyun mevzilerden en etkili darbeyi vurmaya çalışıyordu. Bu caba içerisinde bir köşeyi tut- muş çatışırken yerde yarı uzanmış birini gördü. Gecenin karallığında yerde uzanmış adam Halim'i düş- rünce:

"Şşşşt" diye sessizce işaret ver- di. Halim buna çok öfkelenirdi. Byle- le sıcağı bir çatışmanın içerisinde arkadaşlarından biri nasıl çatış- mazdı. Hırsla adından aygından tutup ceki ve bağdı:

"Kalksana yoldaş, herkes çatır- sırken ne diye yere uzanmışsın. Haydi kalk çatı" dedi. Ve hemen fırlayıp başka bir köşeyi tuttu. Ama o ne? Yerdeki adam kalkmış ka- mıydı. Ancak o zaman fark etmişti. Hayflanarak;

"Vay namussuz Türk askeri- deyip, adamin arkasından tetiğe bas- tı. Meğer ki düşmanın uyuyla kalmış nöbetçilerinden biriydi.

Okula yönelik bu saldırı eyle- minde düşman güçleri darbe ye- miş, bazı askerler de korkudan aklını yitirmişti. Grubun morali ise bu ikinci başarılı eylemle daha da yük- seleşti. Kitleler de gelişmelerde etkilenmiş, coşmuştu. Ayrıca bu eylemlerin arkasından diğer gerilla grubu da Hozat ilçe merkezini bas- mıştı. Yaşanan eylemlilik ve dev- rimci çalışmalar sonucu silafları- nın daha da canlanışını, saflara ye- ni savaşçıları da katılmıştı.

Artık kiş geldiği için gerilla güçle- ri de toparlanıp bir araya geldi. Kiş eğitimli için işse yerleşildi. An- cak henüz eğitime yeni başlanmış olan yaşıyan bir inhanet alayı yu- zünden kar ortasında işi tek edile- rek bir süre zorunlu hareketle ya- sama geçildi. Bir yere yerleşmede 3 metre kar içinde zorlu bir kavga olarak geçen bu yaşamda Halim de diğer gerillalar gibi her türlü zorlu- ga göğüs gerdi. Bu yaşam onda herhangi bir zayıflığı yu açmadığı

gibi, kendisini daha iyi tanıdı, bilin- ci, direnengili ve fedakarlığını bileti. Yanında, yakınında yaşıyan ihnet olaylarına karşı öfkeden kendisini tutamıyor, oldukça kinli ve acımasız davranıyordu.

Birlik yeni bir işse yerleşerek planladığı kiş dönemi eğitimine ha- tata geçirdi. Halim grubunun eğiti- min bütününe gayet sorumlu ve güçlü bir şekilde katılmıştı. Böy- lesi zamanların bir gerilla açısın- dan çok iyi değerdendirilmesi gere- ken atın kıymetinde günler oldu- yuna pekala biliyordu kişünü. Eği- tim sürecinde, özellikle yoldaşlık ilişkileri, üslup ve hitabette örnek bir kişilik sergiledi. Zaten O oldukça saygın, mütevazı ve olgun bir miza- ca sahipti. Yoldaşlarının kalbini kır- ırdığı, herhangi bir olumsuzluğa kay- naklık yaptığı, gerilla yaşamı bo- zduğunu görmüldü. Günlük konuş- malarında sürekli devrim, savaşın sorunlarını konuşur, bunun dişi- ne kızmaz, yanı yararsız sohbetlere girmezdi.

Yeni yılın (1988) ilk ayının ortarı- ları 7 kişilik bir gerilla grubu eylem yapmak için üsten ayrıldı. Halim bu grubun içinde de yine gönüllü ola- rak yer aldı. Küçük gerilla grubu 3 metre kar irade gücüyle yararak yapıpcaç eylem hazırlığı için bazi yerleşim birimlerine ulaştı. Ancak planlanan eylem gerçekleştirilince bu sefer başları bir eyleme yön- lüldü. Kişin ortasında yığıt militan Dersim-Erzincan Karayoluunda kar- saatıstıktan sonra, Dersim-Ovacık Karayoluundaki H... köprüsüne, üç gün dondurucu soğukta sıkıştı- yağan yağmur ve karla cansiper- ana boğuşarak sabotaj eylemini düzenlediler. Ayrıca telefon hatını kesmeyi de unutmadılar. Eylem sü- rücünde sürekli yağış altında ilkle- rine kadar ıslanmışlardı. Çok yorcu- ve zorlu bir yolculuktan sonra tekra işse vardılar. Ve eğitim pro- gramı geneline nodtadan devam ettiler. Bahara kadar devam eden bu eğitim sonunda, özellikle askeri bölümün olmak üzere genelde Halim başlımı öğrencilerden biriydi.

Zorlu geçen kiş şartlarından sonra bahara ulaşılmıştı. Genelde oldukça gibi Dersim alanında da Bahar Atılımı ve Newroz kutlama- ları için planlama ve hazırlıklar ya- pıldı. Birlik serli köy toplantılarını gerçekleştirdi. Newroz kutlamaları gereği köylerde birlik üyelerinin ge- çekleştirilen birliş pıyesler çevrildi. Halim, milli bayramını büyük bir coş- kuyla derinden yaşıyordu. Pıyes- lerde üstlenmiş olduğu "Kawa'nın oğlu" rolünü, bütün ruhunu ve ye- teneğini sergileyerek güzel oyna- maya çalışıyör ve başarıyordu da. Oynadığı gibi bu, Halim'de fev- kalede hissedilir bir manevi ağırlık yaratıyordu. Onu ruhuna daha da büyütüyordu. Ama Halim kendis- den emindi ve bu nedenle fazla zo- lanmadı konuşabiliyordu: "Ben bu role layık olacağım."

Serli köy toplantılarında sonra gerilla güçleri, Bahar Atılımı için ta- min gücünde eylemliliğe yöneldi. Mart ve Nisan aylarında Dersim-Ovacık Karayolu üzerinde ge- çekleştirilen ve saatlerce süren ki- yöl kesme eyleminde Halim de yer aldı.

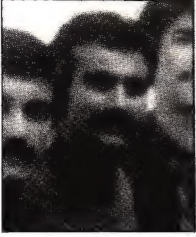
1988'in 8 Nisan gününde Halim, bir grup yoldaşıyla birlikte başka bir alana randevuya gitti. Döndük- leri zaman son derece acı bir olay- la karşılaştılar. Takım yığıt komuta- nı Ulaş (Ali Musa TOP) ile örnek militan Haydar (Celal ÇETİNKAYA) yoldaşları şehit düştü. Bu ağır kayıplar karşısında diğer yoldaşları gibi Halim de büyük üzüntüye ka- pıldı. Ama o çoktan biliyordu ki, şehitlerin arkasından sadece kuru bir üzüntüyle yaşamak mümkün ola- ra yapıpcaç alpaçağı bir inhanetti. Bu nedenle bütün bedeni, görevle-

Devamı 18. sayfa

Darağacına
Yürürken
Savaş
Esirlerinden
Mesajlar

7 yıldır dayanılmaz acılar ve ızdıraplar içinde yaşayan, onurunu, cesaret ve direncini yitirmeyen; tarihsel kutsal kurtuluş savaşı vermenin bilincinde olan; bağımsızlığı uğruna esir düşmüş, zulüm, baskı ve her türlü zorlamalara rağmen kendi inanç ve altedilmezliğine olan korkuncu güvenleri nedeniyle onurlu yaşama sahip siz,

Tutsak yoldaşlar

Bildiğiniz gibi, verilen "ceza-larımız" bir süre önce yargıtayca onaylanmış bulunuyor. Pek yakında, acıklığınız bir türlü dayamadığınız, en sevdiğiniz siz dava arkadaşlarınızdan ayrıracak düş-man benî. Kendi köklü emellerini gerçekleştirmek isteyen düşman, amacına ulaşması için her yolu, yöntemi uygulayacak, gelişen ulusal kurtuluş mücadelemizi kösteklemeye araç olarak kullanacak, cellatlık görevini tamamlamak için, bir komünistlerin kanını akıtmakta tereddüt etmeyeceğini bil-dincediniz.

Kutsal, haklı davamızı bertaraf etmek için bu barbar, vahşi ve iğrenç devletin her yolu denemeyi mübah görüyor, yüzüklü istiaatla-ıya tartışmasız görülen pratik bir gerçek ve sonuçtur. Daha şimdiden, alevlenen özgürlük mücadelemizi gören bu gürhün etkileri tutmuş, veyarsın edip, utan-masızca bid idam mahkumu, öz-gürlük tutsaklarının meselesini adı şantılarına alet etmekten çekin-mektedir.

Sizlerden ayrılacağım bu gün-lerde, iste, bir bütün olarak sizlere bu veda yazıtını sunarken, kendi-kendimden muhabesini de sizlere yalın ve gerçek nitelikte sergileme fırsatına kavuştuğum için de ken-di-daha mutlu ve gururlu his-sediyorum.

Sömürgeci devletin

zindanlarındaki tutsak yoldaşları!

Mürekkebi kurumadım, ölüm yolcusu yoldaşlarımızın veda yazıtları ardarda sıralanıyor. Bu kervan, mücadele sürdüğü müddetçe—ki sürece— daha da uzayacak, öyle ki, binlerce sayı ile ifade edileceği özgürlük mahkumları olarak. Daha dün, Çepo ve arkadaşları uğur-larken, ardından dokuzlar, ARGK'lı yigit savaşçıların ve daha nicele-rini...

Viranşehir'de 1980'ın o dedbe-beli Kasım'ında yakalandım. Bir devrimcinin yaşamında en acı ve talihsizliklerden biridir düşmanın eline geçip tutsak kalmak. Baharını yaşayamayan ağaç gibi cıplak kalımayım kim ister? Kim ister, bin yıllık düşmanın zindanında çürü-meyi ya da darağacında son nefesini vermemi. Madem vardı, pro-planlarını sistemci adı, üzüntü ve çileşlelik, bu zorunluluğu kabul-lenmekten başka çaremi de yok-tu. Sözümdü vardı halka; çetin ve zoru başarmada katlanacak bir cefaya. Ne olursa olsun sındire-cektilik... Sözle söyledim tüm bunla-rı. Şimdi yolum yudum, tatmaktaki yazıya... Gerçek savasbilmece-yecektik işkencede. Kurtarılabilece-miydik devrimci onurumuzu ve gururumuzu? Pratikte karşılaşıba-

leceğimiz zorlukları altedebile-cek miydik?

Tüm dünya ülkeleri devrimcilerinde görüldüğü gibi, biz de sınav-da, işkencede başarılı çıktık diye-meyeceğiz. Hatalarımız, eksiklik-lerimiz oldu. Her ne kadar benli-ğimizi ve kişiliğimizi koruyabildi-ysek de, esas PKK'ye yakışır, mil-lanıza bir tavra giremedim. Polis karşısında daha kararlı, komünist-çe tavır göstereceğime; ancak basit direnmeyi yeğledim. Gerçi, militanıza tavır sergilemek, o günün koşullarında her ne kadar çok ol-saydı da; önmüze koyduğumuz birlik tutum ve davranış değıl-miydi bu seçeneğe? İşte bari hatı-larımızdan biriydi. Yaşamızda bunu unutmadık. Sürekli bir iz kalacak mazimizde.

Anlatılmırlarına, Diyarbakır 5 No-lu'da yaşadığımız karabasanlı, di-ğeri bir adla teslimiyet aktarmadan geçmeyeceğiz. Denilebilir ki, en korkunç yenilgi ve darbe yedi-ğimize, hayatta unutamayacağımız olaydı 1981 yenilgisinin sonuçları. Öyle ki, onu anmak ve hatırlamak ürper-ti vermeye yeter, artar bile. 1981 direnişinin başlangıcında burada bulunmamam, gecikmeli olarak cezaevine gelişim, direniş katilamlarının haklı gerekçesi ola-maz hiçbir zaman. Partinin "dire-niş zafere, teslimiyet ihanete götü-r-üş" şiarını özümsettiremedim. Kendi kişiliğimde o anki tavırları. PKK'nin şian doğrudur. Biz onu kavrayıp gerçek anlamda pratikte işletemedik. Kaldı ki, Hayri, Kemal ve Akifler teslimiyeti kırıp asil ko-münistice tutumu sergileyeceği değeri yaşamalarını yitirmeleriyle PKK'nin asil direnişçi ruhunu ispatla-mışlardır. Cezaevi genelindeki "Ey-lül ve Ocak direniş"lerinin görkemi zafere, anılan yoldaşların inanılmaz metanetlikleri, kararlılığı saye-sinde beklenen sonucu verdi ni-hayet...

Bundan böyle, gerek yaka-larımda böyle siirs sorgusunda, ge-rekse 5 Nolu'da yaşanan acı tecrü-beyi bir daha yaşamamaya, cezaevi şenitlerinin tutarı ve kararlı tutum-larından, davranışlarından ders çıkararak; onların içinde yürüyece-ğime söz veriyor, dava uğrunda çekinmeden seve seve ölme gü-deceğimi bilmenizi isterim.

Mahkeme duruşmalarında, sö-mürgeci kuruma karşı davranış-larım olumluydu. Zaten teslimiyet dönemindeki olumsuzluğum yanın-da, Partimizin düşüncelerini, yüce Marksizm-Leninizm ideolojisini o-nurla savunmam ve devrimci tavır koymam, bir nebze de olsa yaşa-tyordu beni. Şimdi ise, karar öncesi i tekrarladığım "son söz"e layık olmak kalıyor.

Tüm mücadeleli yoldaşları!

Sesiniz, yankınız bir hayli iyi gel-

Davut UTKUN

"Darağacında, verilmiş sözüme bağlı kalarak, davamıza layık olacağım"

mekte. Çok mesafe katetmişsiniz biz içeri düştüğümüzden beri. Bir Hakkarî'de, bir Adıyaman'da habi-re türmenişsin biten Kürdistan toprağında. Dar gelmiş memleke-timin toprakları size. Ta smırlar ötesinde, ta dünyanın uca köşele-rinde, Nikaragua'da, Libya'da, Vi-etnam'da, sizinle daha güçlüyüz, kararlıyız. Sizler ve bu vatan için ne feda edilemez ki... Yürekten sizleri selamlıyor, şehitlerin bıraktığı mü-cadeleyi sürdürceğimize inanım tamdır.

Başkan APOİ..

Senin yaratıcı yeteneğini, gü-cünü, bugünlerde daha belirgin olarak görmek, onurlandırıyor biz-leri. Yüceltiğin, giderek daha an-lamlaşılmaktadır. Ölümüne giden ARGK'lı savaşçı yoldaşlar gibi, dar-ağacına giderken atacağım adımla-rıa derman olacak, güc katacak senin o ihişimlisinin, büyüklüğün. Sadece Kürt halkının gözleri sende değıl, tüm Ortadoğu halklarının dikkatleri sende ve özgürlük muş-tusunu senden beklemektedir.

Siz başvan yoldaşlar ve yigit Kürdistan kadını!

Dar ve zor anlarda bizi yalnız bı-rakmayan, ölümü beraber kucak-layan Çiçek, Besey, Leyla, Aysel yoldaşları!

Yüz yılların kokuşmuş kof gele-neğini bir yana bırakıp, erkek yoldaşlarıyla bugün dağı, köy, şehir demeden, yoldaşlarıyla beraber sıcak savaş içerisinde sizleri gö-rek, mücadelemizin seyrinin nasıl geliştiğini göstermekte ve daha da anlamlaşılmaktadır. Sizler, Kür-distan halkının ve tüm dünya insa-nlığının övünç kaynağısınız! Sizlerle ilthih ediyoruz.

Halkımıza beraber esaret altında yaşayan, daha katmerli baskı ve çağdaş yaşama mahkum olan,

Kürdistanlı anaları!

Ne mutlu sizlere! Bugün mü-cadeleyi doruklara çıkararak oğlan ve kız çocukları doğurdunuz. Ne mut-lu sizlere ki, kanını akıtarak top-raklara şehit evlatları analık ettiniz. Uğurlarken onları, ne olur gözyaşı aktırmayın! Zılgıtlarla uğurlayın on-ları. Yüreğinize kor girmesin, yiğit-lerimizi yitirmişsiniz diye. Kütlâyın, kurtulsun hızla giden başarıları, bizler için. Sizinle öğünüyoruz Kür-distanlı anaları..

Fedakar, çileşek Kürdistan halkı.

Binlerce yıldır esaret altında yaşadın. Varlığını ve benliğini kay-betmeye kalmışken... Ancak, to-parlanıp direnişçi geleceğini yeni-den canlandırarak öz gücünü ya-rattın ve dönüşümü uğrattın tarihi-ni. Bu tarih, senin yenden diriliş tarihindir. Başvan güvenen kader, kendi gücünde bu inanılmaz muc-iye başvan varlığının geçer. Dahası, kendi parçandan bir daha yaratmış. Kendi dilinden bir sözcük, ezilmiş, horlanmış, Kürt halkını bu-tun insanlık bilsin, öğrensini diye yarıttın onu. O, seni yaşatacak, büyütecek ve olgunlaştıracak. Yine de esas göz senin! Can veren sensin... Kuru ömür..

Sizlere sözümüz vardı: "Alev-lendireceğiz sönmeye yüz tutan ateş" diye. İşte Alevler yükseliyor! Güçlendirin o! Darağacına gider-ken, size karşı sorumluluğum bilin-ciende olarak kararlı yürüyüp sana layık olacağımı söz veriyorum..

Faşist cunta tarafından yoksul-

—Yaşasın Partimiz PKK!

—Yaşasın ARGK-ERNK'nın ulusal kurtuluş mücadelesi!

—Yaşasın proleterarya enternasyonalizmi!

—Yaşasın Başkan APOİ

—Kahrolsun sömürgecilik ve emperyalizm

Davut Utkun
4 Nisan 1987

Selahattin ÇELİK

"...İdam sehpasına
giderken, bağımsızlık
yolunda
ölümsüzleşenlerin
anlarına bağlılığını
bir kez daha
haykıracamı..."

Arkadaşlar;

Üçkağıtlık, hilebazlık ve her türlü alpacık kılıklara bürünenler insanları sömürüp ense ve göbeke-rini şipşiren, insan kanı akıtırıp can alarak ayakta tutunmaya çalışan ve aşağılık, iğrenç bir düşüncüyle başkalarının yaşamı üzerine ya-samak kuranları kof gezdiği ve bun-lara karşı soylu, yüce ve kutsal mücadeleye girenlerin her geçen gün daha da arttığı bu dünyaya insan olarak geldik. İnsan olarak yaşamak da en doğai hakkımızdır.

İnsan özgürlüğünü ve yaşamını her geçen gün menegenye biraz daha sıkıştırmaktan ve her türlü vahşilik yapmaktan çekinmeyen insanlık düşmanlarına karşı koy-mak, insanlık onurunu çiznetme-k ve özgürce yaşamak için insanlık uğruna her türlü acıya kat-lanıp savaşmak, her insanın temel ve acil görevidir.

Tüm dünya insanlarını seven,

acı ve mutluluklarını her an yürek-ten paylaşıp bir insan olarak so-rumluluğumun bilincine insanlık yolundan şaşmadın, yaşamım sü-resince taktığın cemelдерden yılma-dan zulme karşı savaşta yerimi aldım.

Faşist sömürgecilerin işkence-hanesine sokulduğum ilk gün, ihanet hançeri yüreğimin derinli-ğine daldırılarak ve tüm vahşice işkenceler, gülmence acımasızca bir kanı vururken; ihanete ve zulme boyun eğmedim. Faşist sömürge-cilerin zindanında da zulme karşı yapılan tüm direnişlere katıldım. 1981 Ocak ayından itibaren direnen tüm insanlar gibi, 36 koğuşun hücrelerine ben de kundum. Ben de en son kalan ve 75 direnen insa-dan biriydim. Ancak 1981 Mart ayı sonunda teslimiyet batoğna ben de düştüm. Bu düşüş 1983 Eylül direnişine kadar tüm diğer insanlar gibi ben de teslimiyet menenge-

sinde ezip durdu. Teslimiyet sü-re-sinde düşmanca propagandaya karşı boş durmadım. Alpacık, haince kurulumuz tuzaklara ben de düşmeleleri için birlikte kaldığım insanlara yardımıcı oldum. Hatta pasifçe direndim de denilebilir. Yani sömürgeci faşistlerin istediği şekilde yürüdüm, "eğitilmiş" yapmadım, her dedigine evet de-dimdim. Bunun yanında, ben söz-de yargılan, vahşetin temsiliati mahkemede de gerçekleri haykı-ramadım. Açık açık lanetleye-medim, faşist sömürgeçliği. Bu teslimiyet menegenesinde tüm iş-kencelere rağmen insanlık ruhum, düşüncelerim asla teslim alina-madı.

Teslimiyet menegenesinde kal-mak, benim için çok ama pek çok onur kırıcıydı. Böyle bir ısratı üzerimden atmak için ilk fırtını kolladım hep. Cezaevinde 1983 Eylül ayından itibaren başlayan direnişe büyük bir sevinç ve coş-kuyla katıldım. Bu direnişim, ya-samım boyunca da hep devam e-decektir.

Tüm insanların mutluluğu için, özgürlük ve bağımsızlık yolunda en güzel, en soylu yaşam için, ilkinem her insanı gibi ben de en ağır bedeli ödedim. İnsanlık dışı, en acımasız işkencelere yıllarca maruz kalarak, cezaevi kampında aç-susuz, sıca-koşuk demeden her hafta saat-lerce bekleyen sevdiklerimin acı çığlıklarını kulaklarıma duyduğum, yüreğimde hissettirm hep. Yıllarca

Devamı 19. sayfa

Bir kartalın efsanesi...

Baştarafı 17. sayfada

re daha yetkin sarılma ve durdurulmaz intikam duygusuna dolup taşı. 1938'de dedelerini katleden kahpe düşman, şimdi de onların torunlarını Ulaş. Haydarları katletmemiş miydi? Artık kim sabredebilirdi buna? Bu nedenle Halim'in ağzından çıkan laflar artık: "antikamınlıkları almaliyiz, sözcüğünden başka bir şey olmuyordu. Bu intikamın nasıl alınacağını yıl ve yöntemlerini kendî kendine araştırıyor ve bunu sık sık birliğinde diğer üyeleriyle tartışma konusu yapıyordu.

Ulaş ve Haydar yoldaşların sahadeti takımıyla önemli bir başarı yarattı. Halim de diğer yoldaşları gibi bu boşluğu sıkı sıkıya gördü ve bunu doldurmanın azmi içinde bulunuyordu. O dönem yaşanan eylemleriyle aşmak için yapılan planlama çalışmalarına yardımcı olmak için yoğun çaba gösteriyordu. Zaman zaman ortaya çıkan sorunlara, uygun olmayan şartlara hemen müdahale ederek uygun bir üslupla bunların aşılmasını sağlıyordu.

Nihayet beklenen gün geldi. Takımın, Mayıs ayının ortalarında Dersim mekineze bağlı Kaşlar köyü muntakasına bir noktaya döşediği mayın tuzajının patlaması sonucu faşist ordudan bir subay ile üç er savası dişi kaldı. Bu olaydan sonra adalet çığının altında düşman güçleri hemen operasyonlara girişti. Gerilla takımı Dersim merkezine bağlı Babacoğlu köyü muntakasına, birbirine fazla uzak olmayan iki ayrı noktada iki grup biçiminde oturmıştu. Dokuz kişilik ikinci grubun içinde Halim de vardı. Tarih 16 Mayıs 1988. Saat 16.30. Halim'in bulunduğu grubun üzerine gelen faşist timin öncülerini ilk intikam mermileri kullandı. Düşman timinin öncülerinden bazılarının imha edildiği ve bazılarının gerisin gerisi kapırdığı kayıtlar arasında kurulan

bu puslu eyleminde Halim en önde çarpıştı. Saat 18'da gerçekleştirilen bir eylemde düşmana etkin bir darbe vuruldu. Ancak, bir gerilla yaralandı. Ve başka bir gerilla yaralıya çatışma alanında uzaklaştı. Ne ye uğradığını şaşırın 50 kişilik bir köyü kendisini toparlayarak bütün gücüyle karşı saldırıya yöneldi. Gerillalar, sayı ve donanım bakımından çok daha üstün olan düşman timi arasında, labirent gibi daracık çatışma alanında içinde yitirdiği bir çatışma başladı. Çatışma kayıtlarının arasında birkaç metredevan yapılan yakın mesafeli savaşına döndü. Düşman timi silahlarına ve sayısına dayanarak ilerlemek istiyor, gerillalar ise direnişi bacakları üzerinde sonuna kadar götürerek ona izin vermiyorlardı. Adeta her şey içine geçmişti. Gerillalar, tim üyeleri, silahlar, tüfekler birbirine sıra vermeden, nefes almadan kaçıyor, kurşun ve elbombaran kalınlıkla çarparak müthiş sesler çıkıyor, parçalanmış taş parçaları ve havaya kalkan toprak etrafı toz-duman boğuyordu. Düşmanın kullandığı silah silahlara neydeyse kaç parçaları yağdı gibi oluyordu.

Halim sağak bir mevzi tutmuş düşmana fırsat tanıyordu. Elinde Siminof bir Kalasnikof gibi çalışarak düşmanın ilerlemesine imkân tanımıyordu. Kayıtların arkasına saklanarak ilerlemek isteyen faşist tim üyeleri her başlarını kaldırdıklarında Halim'in etkilî atışlarına hedef oluyordular. Kendi mevzisini etkin bir çatışmaya savanarak düşmanın ilerlemesine fırsat vermediği gibi, diğer arkadaşların mevzisini de savunuyordu. Halim o an yenilmez bir savaşçı olduğunu bir kez daha gösteriyordu. O, düşmana aman tanımayan kara bir kartaldı. O dar yerde, düşman timi tarafından etlinin üzerinde elbombaran gerillaların üzerine atılması rağmen, düşmanın ilerleyemediği

iki mevziden birisi Halim'in kiydi. Çatışmanın bir saat kadar sürmesinden sonra düşman timi bazı mevzileri gerillalara ilerlemeye başladı. Tehlikeyi gören gerilla birliği komutanı her çekilme emrini verdi:

"Yeşil Çınar Ağacı, Yeşil Çınar Ağacı!"

Şifreli bir şekilde geri çekilme emrini alan gerillalar geri çekilmeye başladılar. Ancak Halim o karışaşa, silah, bomba, MG-3 ve tüfeklerin şakırtısından emri duymadı. Ve çatışmaya devam etti. Bir süre sonra düşmanın her tarafın ilerlediğini görünce bu durum gayri ihtiyari dikkatini çekti ve etrafına bakındığında kimseyi göremeyince arkadaşlarının geri çekildiğini anladı. Düşmanın timi ise her taraftan ilerlemesine rağmen, bu geçit veremeyen direngen mevziye, artık tek cara olarak peşpeşe elbombaran ve silahları yaralı saldırıyor çektir. Halim, arkadaşlarının çekilmesi olmasından dolayı kendisi de geri çekilmeye hazırlandığı sırada —tam bu sırada düşman timinin bir üyesi ayağa kalkarak taşın üzerinde basını uzattı ve cıyak cıyak bağırıyordu—

"Beyler kaçmayın. Hey... Apocular nereye kaçıyorsunuz. Nahi kahramandınız, ne oldu size uian. Haydi arkadaşlar korkmayın. Cesur olun. Bakın Apocular nasıl kaçıyor, yürüyün üstlerine."

Halim'in yüzünde aniden, horlamaya karışık hafif bir tebessüm parladı. Kendi içinden, "imidi görürsün gününü, bu meydanların pezevengi, biraz önce niye konuştuyordun?" diye söylendi. Ve son olarak tetiğe bastı. Berki bir top gibi hızla kayıtların içine gömüldü.

Çatışma alanını terk eden Halim tek başına yola çıktı. Fakat alanı yeterince tanıyordu. Karanlık da artık iyice çokmuştu. Acaba tek başına gidebilecekti miydi? Bu düşüncelerle kafasını meşgul ederken, tesadüfen aç ildere, çatışmanın ilk anlarında yaranalan arkadaşını ve ona yardımcı olan iki gerillayı gördü:

"Ah... siz misiniz?"

"Evet, evet!"

"Ne yapıyorsunuz, niye geride kaldınız?"

"Arkadaşları kaybettik ve geride

kaldık."

Halim hemen yaralı arkadaşının koltuğundan altına geçti. Çünkü yaralı yanında gerillaların bir henüz 14-15 yaşında olan çok genç bir gerillayı ve yardımcı olamıyordu. Diğer gerilla ise tek başına bu işi yapıyordu.

Halim diğer gerillalarla birlikte yaralıyı geçebeyi taşıyıp uygun ve emin bir yere bırakarak, birlikteliği bağlamak için haber gönderdi. Bu haber üzerine takım hemen bir manga yola çıkartarak yaralının yanına gönderdi. Halim de dahil tüm gerillalar yaralıya da alarak geri beraber üsse döndüler.

30 Mayıs 1988. Kürdistan başgimsiz savaşında yüce şehitler ayı Mayıs'ın son günleri, boydan boya koyu kirmizi boyanmış olan Mayıs sona ermek üzereydi. Bugüne kadar şehit kanıyla kızıl bir seritte dönmüş olan Mayıs ayı, bu son günlerinde nedense ağırlaşmış, her zamanki gibi yerini kolay kolay Haziran'a bırakmak istemiyordu.

30 Mayıs 1988. Canlanımda, dinamız ve yaşam mevzisi, Bahar'ın son günleri. Her şeyin yeniden doğduğu bahar, artık bütün canlılara elveda edecek bir gün sonra yerini bunaltıcı yazı bırakacak, bugün güne çağrı yapacak. Acanca kendisiyle birlikte canlanın geçişini ve dinamızın temsillerini de beraberinde mi götürecekti?

30 Mayıs 1988. Gökyüzü iyice asık, denize batırılmış kurşunları bir çarşaf gibi. Sanki erdem tanırları bütün gözyaşlarını bir defadan boşaltıyor. Hava koyu kurşun rengine boğulmuş. Ölü gibi donuk yüzleri asık suratlı bulutlar, kayıtsız ve acımasız başkılarla bütün doğaya kara kara bakıyor. Engin semada hiçbir açıktık bırakmayarak güneşin önünü tamamen tutmuşlar. Güneş kurşunları bulutların arkasında zincirleme vurulmuş. Güneş çaresiz güneş göçmüş, güneş zavalı bir ihtiyar o çu. "Bırakın beni bırakın!" diye göğüsünü mosmor ederek. Ama nafle, nafle, hepsi nafle! Zala m kötlük tanıfisi binlerce zehirli okuyla kanlar içinde güneş, doğu dilsizler dünyası o gün. Hayvanlar alemi ölü o gün. Ölü bütün canlı Hepsine kırın girmiş sanki. Bal anının kanat sesi bile yok. Kek-

lik soyu bile suskun o gün.

30 Mayıs 1988. Birliğin çoğunluğu dağlık bir alanda konumlanmış durumda. Öğleden sonra baş gerillalar bir iş için inceklerdi. Partimizin seçkin militanı Musa (Kemal KURU), Halim ve diğer bir kaç kişi saat 14.00'e doğru mataralarını alıp aşağı indiler. Altta kükyerek akan derenin başına diyorlardı.

Saat tam 14... aniden Halim ile Musa yoldaşların gittikleri dereden durmak nedir bilmeyen kurşun sesleri yükseldi. Düşmanın silahları, özellikle MG-3 kendileri için, çoktan bir özlemle bedkledikleri bayram günüyü değil uzun süre alçağa çağırdı. Dereyi tarumar eden kurşun sesleri, zorla ege kimseyle istemesine susmak nedir bilmeyen. Bırızdan derenin rengi değişmeye başladı. Berrak su yavaş yavaş kirmizilaştı, ve sıcak. Giltiğe kirmizilaştı, giltiğe isindi. Kopyoku bir kirmizilaşa döndü. Buz gibi soğuk su artık hiç sıcak değil artık. Koyu kirmizi sıcaklığı taşıyan derye gürül gürül aktı. Ve öndükel bütün engelleri aşarak, bütün benti kırarak Kürdistan deryasının derinliklerine süzülür. O derinliklerle yettimedi, derinliklere, sürekli derinliklere aktı.

Dersim kitesinin gönlünün fatih Musa (Kemal KURU) yoldaş ile Başgimsiz Neslinin büyük bir genç direnişisi dağa şehit dönmüştü. Halim toprağa dönmüştü. Bu ülkeden bir Halim göçüp gitmişti...

Halim'in Kürt esmeri yüzü, göz kamastırıcı parlaklığı belirgin bir tebessümle örtülmüştü. Özgür renkli asır bulutlara dikili ve özgür geleceğe yüküldü dopdolu başkılarında, Xani dağlarının zirvesindeki diğerleri dommuş duruyordu.

Bırızdan, Halim'in bakişlarının dikili olduğu bulutlarda küçük bir pencere açıldı. Güneş parlak ve yakıcı ışınları hızla bu pencere-den boşalttı. Küçük pencere gidecek büyüldü, madeni bulutlar hızla çözülecek parparçaya oldu. Doğa yeni bir güne, yeni bir yaşama başladı.

Bir yoldaş

20 Aralık 1988

İdam sehpasına giderken...

Baştarafı 18. sayfada

acı ve ölem içinde yaşadım. Sonuçta geleceğ kızıl günlerin bedelini boynuma ödüyordum. Yaşamım boyunca da hiçbir kimsenin en ufak bir zarar vermemenin gurur ve mutluluğuna yaşıyordum.

İnsanlık düşmanı sömürgeci zalimlerin açtıkları bir tek yol olan idam sehpasına giden yolda insanlık onuruna dimdik yürüyordum, yürüyeceğim de.

İdam sehpasına açılan yolda yürürken her zamanki gibi, tüm insanların mutluluğu için özgürlük ve bağımsızlık yolunda ölüme seve seve kucaklayıp şehit dönmüş, tüm soylu, yüce, kutsal insanların, dağlarına, yoldaşlarının anısı önde saygıyla eğiliyor, tüm insanlık alemine, ülkem insanlarına, dağlarına, topraklarına çiçeklerine

selama dururken; ülkemi aydınlatıp karanlıkları ertien, can veren güneş'i Partimin sempatisini olarak geleceğ güzel günlerin mutluluğu ile çarpan bir yürek ve ılıdayıp güzel umut dolu gözlerle son bir kez dünyaya veda ederken önce de sömürgeçliği lanetleyerek, onların yakın olduğunu hatırlatacağım.

Sömürgeçlerin tutsak ettiği yaşamımıza son ereceği sehpada, ölümsüzleşen bir yaşama kucaklamak için seve seve kendimi sonuza bırakacağım.

—Yaşayan Başkan APOİ

—Yaşayan Bağımsızlık ve özgürlük!

—Yaşayan PKKİ

—Kahrolsun sömürgeçlik!

Selahattin Çelik

26 Nisan 1987

Alman emperyalizminin açtığı PKK davaları...

Baştarafı 9. sayfada

kesilen, o hain, usak Kürt içbirlikçilerinin de maskelerini biraz daha düşürerek yapıyorlaçığı.

Görülüyor ki, eğer bu yargılama günleri bir biçimde başarılacak, yalnız Alman emperyalistlerinin hakkı bir girişimleri değil, bütün emperyalizmin tarih dayanaklarını, Türk faşizminin, Türk gerillalarının, Türk barbarlığının o lusumculuğu bütün rolünü, bunda emperyalist sistemin, NATO'nun, AET'nin, Avrupa Parlamentosunun rolünü ortaya çıkaracağı. Kürtlük adan gelştirilen senaryoların gerilicini, bunları Kürt hakimiyatının ortadan kaldırılması karşısında aslında timsahın sahte gözyaşları olduğunu ortaya koyacağı. Tabii bütün bunlar yapıldığında, nasıl ki Diyarbakır zindan direnişileri o mahkemeyi Kürdistan halkının bir varlık alanına dönüştürdülerse, Alman mahkemelerinde de güçlü geleştirilecek bir savunmaya Kürdistan devrimin savunulması, Kürdistan halkının savunulması, PKK'nin savunulması, insanlığın güçlü bir savunulmasına dönüştürülecektir.

Avrupa'nın tam da ortasında ve Avrupa'nın çoktan "bizim öz malımızdır" deyip, ama neredeyse tarihin köplüğüne atıkları bu soylu

demokrasi ve sosyalizm kavramlarına da güçlü bir savunmayla sahip çıkamaz sözkonusu olabilir ki: bu da PKK'nin enternasyonalizme ve sağlam katkılarında birisi olacaktır. Görülüyor ki, PKK çizgisi nerede olursa olsun hakkı bir uygulamada tabii tutulmak istenildiğinde onun doğru bir savunulmasını getireceği karşısında güç ne kadar büyük olursa olsun, kendini ne kadar efendi görse görsün PKK tarafından yargılanmak kurtulmayacağı açıktır. Bu açıktık, Partimizin, onun çizgisinin büyük haklılık, insanlık, bağımsızlık temelinden kaynaklanır. Yine bu açıktık, karşı tarafın büyük-ölü adına tarihin kirine, geriliciliğine, ilklere kadar batırılmış olmasından kaynaklanır. Bu tip yargılama lar Engizisyon mahkemelerinde tutulma Hitler mahkemelerine kadar tarihin her döneminde olur ama, karıştırdıkları ne kadar azınlık olurlarsa olsunlar, kendilerini savunmak ne kadar yoğun kılınacak istenirlerse istensinler, tarih her zaman bu tarzda yargılama yapmaya kalkışanları yargılandığı ve tarihin hükümünü de bu resmi yargılayıcılığa göre, yargılananların lehine tecelli ettiğini göstermiştir. Tarih bize de bu temelde bir

sans tanımaktadır. Belli ki, biz bu şansı iyi değerlendireceğiz. Tarihin tandığı en çarpıcı, en despot ve günümüzde de en faşist rejimine karşı Kürdistan devrimin savunulmasını yapmakla, bize dayattıkları mahkemelerin insidii bir kürsü haline getirilecek, bu anlamda açtıkları yenilen savaşta ve kazanılan zaferlerden daha yaman bir savunmaya burda verileceğimize karşınamaada gösterdiğimiz direnişiciliği, Alman mahkemelerinde de göstereceğiz. Bunun sonucunda belki cezalar çok olur, belki şehit vermeler de olur. Ama yine de bu sefer güçlü bir emperyalist devlete ve onun arkasındaki sisteme karşı, büyük bir yargılama gücü ve bu anlamda ulusal kurtuluşumuzun enternasyonalist anlayışının parlık bir örneğini oluştura- cağız. Buna böyle yapmak da özlü çok güçlü olan devrimci bir örgütün, bir Partinin şahsındadır, şanlı görevlerindedir. Buna sahip çıkıyoruz. Bu şansa sahip olmayı bir gurur vesilesi de yapıyoruz. Şüphesiz gerekleri yerine tam getirildiğinde, yine kazanacak olan Kürdistan halkıdır; onun önderi Kürdistan işçi Partisi'dir; ve yüce enternasyonalizmdir.

SERXWEBÛN

Abone Fişi

Adı, Soyadı :
Adres :
Etilik

6 Aylik
Almanya içi: DM 16
Almanya dışı: DM 20
1 Yillik
Almanya içi: DM 36
Almanya dışı: DM 40

Abone Hesap Numarası:
Stadsparkasse-Köln
Konto-Nr.: 1 74 21 96
BLZ: 370 501 58

Yazma Adresi:
SERXWEBÛN
Postfach 10 16 83
5000 Köln 1

Not: Bu fişi doldurarak ödeme makbuzu ile birlikte yukarıdaki yazma adresine gönderiniz.

1 MAYIS, TÜRKİYE İŞÇİ HAREKETİ VE GÖREVLER

103. yıldönümünü kutladığımız 1 Mayıs'ın bir dayanışma ve mücadele gününe Türkiye işçi sınıfı, tarihinde görülmemiş eylem biçimleri ile girdi. 12 Eylül faşist askeri darbesi ardından çıkarılan sendikal yasalarla Türkiye ve Kürdistan işçilerinin sendika, grev vb. hakları kulanılması hale getirildi. Bugün grev yapmak, yasalarla yasaklanmıştır. İşte, böylece bir ortamın sonucunda Türkiye işçi sınıfı bu olağanüstü koşullarda bulup ortaya çıkardığı yaygın eylemliğini irdelemekte ve bu temelde görevlerini belirtmekte büyük önem var.

Türkiye işçi sınıfı hareketliliğinin 1 Mayıs öncesinden başlayarak yaygın bir seviyeye ulaşması, bu yılı 1 Mayıs'ın önemi daha da artırdı. 1 Mayıs'ın dünyada kutlanmasının yaygın olduğu ender ülkelerden olan Türkiye ve Kürdistan'da 1 Mayıs'ın anlamına uygun olarak kutlamak büyük bir önem sahiptir. Bütün bu hususları birleştirildiğimizde üzerinde önemle durulması ve mutlaka doğru sonuçlar çıkarılması gereken gelişmeleri yaşadığımızı söyleyebiliriz.

Biz bu yazımızda Kürdistan'daki gelişmelerden ziyade Türkiye işçi sınıfı hareketinin bugünkü durumunu irdelemek istiyoruz. Her ne kadar her iki ülke mücadelesi birbirine sıksı sıkıya bağlı ve direkt olarak birbirini etkilese de çokça yaşadığımız Kürdistan'daki durumu göz önünde bulundurarak, okurun sonuna yaklaşacağımızı umuyoruz. Bugün Türkiye'deki gelişmelerde Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesinin oynadığı rol belirleyicidir. Bu açıdan çıkmış olan gerçek üzerine daha fazla yazmamız gerekmektedir—en azından bu yazının kapsamına—inanıyoruz.

1 Mayıs'ın işçi sınıfı mücadelesinde olduğu kadar, ezilen halkların ulusal kurtuluş mücadelesinde de küçümsenmez bir yer sahip olduğu açık olan bir gerçektir. Türkiye'de de 1 Mayıs'ın büyük bir önem taşıdığı açık olan bir gerçektir. Fakat, Türk egemen sınıfı büyük bir iyizlilikle 1 Mayıs'ın bahar bayramı olarak ilan edip, işçilerin kendii bayramlarına sahip çıkmasını yasakladılar. 12 Eylül faşist cuntası öncesinde yasaklanarak rağmen, 1 Mayıs kitlesi her şekilde kutlandı. 1977 1 Mayıs'ında 40'ye yakın ilerin kitlesel katılımına rağmen, devlet 1 Mayıs kutlamalarını engellemeydi.

12 Eylül faşist darbesi ardından, tüm demokratik haklarla birlikte 1 Mayıs'ın kutlanması da yasaklandı. 1 Mayıs gızlı olarak kutlanırsa da, açık kitlesel gösterilerde kutlanmaları engellendi. Bugün dünyanın büyük bir çoğunluğunda 1 Mayıs resmi işçi bayramı olarak kabul edilmiş durumda. Türkiye'de yasaklı durumu hala devam ediyor.

Yaygın işçi eylemliliğinin 1 Mayıs'ın yaklaşıldığı dönemde büyük bir yoğunluk kazanması 1 Mayıs'ın kutlanıp kutlanmayacağı sorunu da gündeme getirdi. Faşist rejim yapılan kutlamalara karşı açık tavır alarak engelleyeceğine inanılabilen edenler, işçilere karşı silah kullanma tehditinde bulundu.

1 Mayıs günü, tüm tehditlere rağmen işçiler alanlara çıktılar. İstanbul'un birçok semtinde, Ankara, İzmir, Adana gibi büyük şehirler başta olmak üzere birçok alanda 1 Mayıs kutlandı. İstanbul, Taksim (1 Mayıs) Meydanı'ndaki kutlamalara karşı polis silah kullandı. Hedef gözetenek açılan ateş sonucu devrimci **M. Emin DALCI**

başından aldığı kurşun yarısıyla 1 Mayıs'ın dümsüzleşen simgesi oldu. 1 Mayıs'tan sonraki günlerde de gösteriler devam etti ve polis en açık faşist saldırısı kınandı.

İstanbul'daki 1 Mayıs gösterilerinde, Türk ve Kürt işçileri, öğrencileri aydınları elele "*Yasasın 1 Mayıs, Biliş Yek Gülen*" sloganlarını atarak yürüdüler. Bu birlik, aynı zamanda 12 Eylül faşist rejimine karşı Türkiye ve Kürdistan halklarının ortak mücadele koşullarını daha da geliştirmeye hizmet ediyordu. Ortak eylemliğin sosyal-sövenizmin peşerinin kırılmasını sağlarken, faşist rejime karşı daha aktif mücadelenin koşullarını da Türkiye işçi sınıfı açısından geliştirdi. Kürdistanlı işçiler, hem yürütükleri ulusal kurtuluş mücadelesiyle ve hem de Türkiye'deki eylemliliğe aktif olarak katılarak en önemli desteği Türkiye işçilerine sunuyordu.

Türkiye işçi sınıfının sorunlarını ve bu temelde görevlerini irdeleyen Kürdistan gerçekliği de gözönünde bulundurmamak zorundaydı. En başta Kürdistan'daki gelişmelerin Türkiye devrimci-demokratik hareketi üzerinde belirleyici önemde bir etkisi vardır. Bu bakımdan Türkiye işçi sınıfının bakiş yönünü bu doğrultunun dışına çıkarmak, işçi sınıfının sosyalizm mücadelesine büyük bir zarar verir.

O halde, Türkiye işçi sınıfının sorunlarını irdeleyen önemli bir hareket noktası olarak, Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesi karşındaki tutumunu ele almak gerekmektedir. Geçmişte Kürdistan sorununun adeta üstünün kapatılması çalışıldığı bilinen bir durumdur. Hatta birçok sosyal-söven hareket tarafından Kürt halkının varlığı bile kabul edilmedi. İstenmedi, açıkta böyle bir halkın varlığı inkar edildi. Bunun hem Türkiye devrimci-demokratik hareketine büyük bir zarar oldu ve hem de Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesine. Stratejik ittifaka girebilmek her iki halkı da çalıştırdı. Yeni dönemde böyle bir gelişmenin yeniden yaşanmaması, en azından Türkiye devrimci hareketinin doğru bir çıkış yapaabilmesi için bu konuda ki yaklaşım temelidir. Kürdistan sorununa doğru yaklaşılmalıdır, Türkiye'de devrimci-demokratik bir hareketin sekillenip, gelişmesi de mümkün değildir.

Son işçi hareketlerinde görülen gerçeklere baktığımızda, bugün devrimci bir çıkış için koşulların büyük bir olgunlaşmaya yaşadığı rahatlıkla görülebilmektedir. Öyle ki işçi sınıfının tüm saldırlarına, tehditlerine ve sendika ağalarının engellemelerine karşın, sokaklara dökülmek, yaygın eylemli süreci başlatmış. Zaman zaman Türkiye işçi sınıfı tarihinde bu tür veya benzeri eylemler gerçekleşmişse de, ilk defa kendidilgin ve böylelikle yaygın bir eylemliğin yaşanıyor. Tabii ki, bu da küçümsenmez bir gelişmedir.

Genel olarak Türkiye halkı, özel olarak da Türkiye işçi sınıfı ulusal olmakla eleştirilir. Bu da doğru olan bir eleştiridir. Artan hayat pahalılığı, sabit ücretler ve yükselen saat ücreti fiyatları 3-4 kat artırmaya haklarını yaşamamış kitlelerin bir hale getirdi. Buna rağmen son dönemlerde kadar topluma kayda değer bir tepki bile ortaya çıkmadı. Habu ki, diğer ülkelerde baktığımızda %15'ten fazla zamlar ya da tek malın fiyatındaki artış, kitlelerin sokağa dökülmesine yetiyor. Oysa

Türkiye'de yaşanan durum bunun tam tersi. Büyük yüzbinlerce işçi ailesi adeta açık sınırla gelip dayanmıştır. Son birkaç ay kadar da toplumdaki tepki adına en ufak bir kıpır bile yoktu.

12 Eylül faşist rejimi bu duruma bakarak, halka zamları bindiridike bindirdi. Enflasyon oranındaki yükselme ücretlerde günlük olarak reel bir gerilemeye de yol açtı. Manhattın Chass Bankası'nın Türkiye temsilcisi Ekonomik Panorama dergisine verdiği demeçte, mevcut ekonomik politikanın devam ettirilmesini isteyerek, enflasyondan halkın sıkıyaletti olmadığını söyledi. Sözlerine devamlı, "*Sokaklarda gösteriler yok, halk protestoda bulunmuyor, bu da enflasyonun çekilmez olmadığını gösteriyor*" biçiminde konuşan banka temsilcisi Türkiye'nin bu gerçekçe de dikkat çekiyordu. 12 Eylül faşist rejiminin uygulamaları, esas olarak da Türk egemen sınıflarının tarihten beri Türk toplumu üzerinde yarattıkları şartların böylece bir sonucu olı açtı.

Son aylar içerisinde yüzbinlerce işçinin katılmaya gelişen eylemler oluşturunca bu yaygın parçalandığından da bir işaret olarak kabul edilebilir. İşçiler başta olmak üzere, toplumun yoksul kesimleri çekilmez hale gelen yaşamın basırlarına olan faşist rejime karşı seslerini daha fazla yükseltmeye başladılar. Grevlerin yasaklanması karşısında işçiler yeni eylem türleri keşfettiler ve uyguladılar. Yürüyüş, toplu ziyaret çıkma, sakal uzatma, saç kesme, topu boşanma davası açma gibi daha bir çok eylem çeşidini uygulayan işçiler, ücretlerin yükseltilmesinin yanısıra, demokratik-sendikal haklarını genişletmeyi de talep ettiler.

Bazı işkollarında (grev yasası kapsamına girmeyen) grevlerle başlayan işçilerin yaygın, eylemlerin çapı daha da genişledi. Başlangıçta İstanbul, Ankara, İzmir gibi büyük şehirler kapsayan işçi eylemleri, son gelinen noktada Türkiye'nin her alanına yayılmış durumda. İşçilerin yaptıkları eylemlere halktan da büyük bir destek verilmektedir.

İşçi eylemliliğinin sendika ağalarının tüm eylemlerine rağmen gelişme kaydetmesi rejimi de ciddi olarak tehdit eden bir gelişme haline geldi. Sırdıye kadar, bir bakıma sarı-sendikalar aracılığıyla da kontrol altında tutulan işçiler, artık bu tür barajlarla da engellenememektedirler. Bu gelişmeler karşısında 12 Eylül faşist rejimin hükümeti, yeni tedbirler başvurdu. Polisite tedbirlerle de 12 Eylül faşist rejimi herhangisi bir sonuç alamayacağına göre, kamu işyerlerinde de işçilerin taleplerinin çok az bir kısmını yerine getirerek, ücret uzlaşmazlığını gidermeye çalıştı. Hükümetin bu girişimine Türk-İş de büyük bir yardımda bulunarak, işçilerin aleyhindeki sözleşmeye imza attı.

Böylece hükümet ve sendika yönetimi elele vererek işçi hareketi karşısına, bu türden yeni bir baraj oluşturmaya yendiler. İlk yıl için %140'luk bir ücret artış öngören sözleşmenin işçilerin enflasyon karşısında sürekli bir şekilde gerileyen ücretlerini bile dengelemeye yetmeyeceği açık. Daha sonrakı yıllar için öngörülen ücret artışının durumu da faklı bir nitelikte değil, Bütün bu gerçekçe rağmen, verilen zammın çok yüksek olduğu yüzünden basında yoğun bir kampanya başlatıldı. Hükümet ilk

1 Mayıs '89'un şehidi M. Emin DALCI'nın anısı Türkiye ve Kürdistan halkının ortak direnişinde yaşıyor

açıkladığı oranı, erken bir seçime yatkın amacıyla da yükseltecekti, miktar oldukça geri bir meblağı oluşturun.

Hükümetle sendikayı alelacele böyle uzlaşmaya götürsen esas neden işçi hareketindeki büyüme, giderek rejimin varlığını daha da tehdit eden bir düzeyde yükseltilmesidir. Anlaşmanın gecikmesinin, işçi hareketini önümüzde yeni bir noktaya getirme olasılığı büyüktü. Bu durumda rejimin önemli bir krize daha karşı karşıya geleceği açık olan bir durumdur. İşte bunu önlemek için alelacele sözleşmeye varılarak, işçi hareketini hızı yavaşlatılmaya çalışılıyor.

Kamu işyerlerinde çalışan işçilerin toplu sözleşmeyle ücretlerinin deki uyuşmazlığı gidermelerine rağmen, özel işyerlerinde işçilere yine bazı kamu işyerlerinde toplu sözleşme sorunu hala gündemde bulunuyor. Yine verilen zam oranının düşüklüğü işçiler arasında yeni bir dalgalanmaya da her an doğurabilir. Bu bakımdan sorunların bittiği söylenemez. İşçilerin sadece ücretler konusunda değil, demokratik ve sendikal hakları konusunda da ciddi sorunları mevcut. Bu sorunların da giderek yoğun bir şekilde gündeme gireceği açık olan bir husus. Önemüzdü süreç her bakımdan bu sorunların canlı bir şekilde gündemeleşeceği dönem olacaktır.

Bu gelişmelerin yanısıra, öğrenci hareketindeki kabarmayı da gözönünde getirdiğimizde, önümüzdeki dönem işçilerinin ne kadar önem taşıdığı kendidilgin anlaşılabilmektedir.

İşçi hareketindeki kabarmaya, işçi sınıfı mücadelesinin daha bir öneme ele alınmasıyla da gerekli kılıyor. Mevcut gelişmeler çerçevesinde baktığımızda Türkiye devrimci demokratik hareketi, önderi olmadınlarsı ıleri sürdüğü Türkiye işçi sınıfından daha geri bir düzeyde yaşıyor. İşçi sınıfının bu önderlere rağmen, kendidilgin yaygın bir eylemli sürecine girmesi gerçeğin boyutunu göstermektedir.

Türkiye işçi sınıfı son birkaç ayda mi böyleli eylemlere uygun bir olgunluğa erişti? Kuşkusuz hayır! İşçi sınıfı bundan önce de, sadece ekonomik-demokratik mücadele için değil, siyasal iktidarı ele geçirmek için de mücadelede atılacak bir olgunluğa sahipti. Ama işçi sınıfına önderlik yapması gerekenlerin yaşadığı geri konum, işçi sınıfının da hareketi gecikmesine yol açtı. Eğer bugün işçiler, sokağa çıkıyorlarsa, bu biçimden artık kemi-

şe dayandığını gösteriyor. Mevcut sınırlı ve baskı ortamında işçiler daha fazla yaşamayacaklarını bu eylemleriyle dile getirdiler. Bir bakıma açığın artık gerçek anlamda çekilmez bir boyuta ulaşması karşısında işçiler eylemlere başvurmak zorunda kaldılar.

Bu değeriendirilmiş çerçevede baktığımızda işçilerin dayattığı görevler üzerinde de durabiliriz. Türkiye işçi sınıfı hem kendi pratiğinden ve hem de tüm uluslularına rağmen Türkiye devrimci-demokratik hareketinin mücadele tarihinden önemli bir bilincelenmeyi de yaşıyor. Bugünkü eylemliliğinin temelinde de bu bilinc yatmaktadır.

Devrim için böylesine uygun bir malmaze, her dönemde bulunmaz. Bu bakımdan devrim için son derece uygun olan koşulların da dönemde gerektiği gibi kullanılması gerekir. Bir kez olsun işçi hareketini ekonomik-demokratik mücadelesinin rotasından siyasal mücadelesine kanalize etmesi gerekir. Bunun öğrenci gençlik ve köylü hareketiyle de birleştirilmesi, koşulları devrim için daha da elverişli bir hale getirecektir. Türkiye devrimci hareketinin yükselmesi için de böylesi doğru bir yaklaşımın tutturulma zorunluluğu vardır.

Bugünkü sok hareketlerinin durumuna baktığımızda yeniden ciddi hatalara yol açabilecek olumsuzları yendiklerini görüyoruz. Geçmişte olduğu gibi bugün de legal dergilerin etrafında devrimci mücadele geliştirilmeye çalışılıyor. Devrimciler, varolan her türlü imkanları yararlanıyorlar. Ama bunu yaparken tali çağışmaları temel çalışmalarını yerine geçirmiyorlar. Bugün Türkiye devrimci-demokratik hareketlerinin temel çalışma alanına (illegal örgütlenme) ağırlık vermiyor, legal dergiler etrafında bir yerlere varmak istemeleri varolan bu mevcut imkanların heba edilmesi tehlikesi de içinde taşıyor. Bu olumsuzluğun aşılması ivedi bir görev durumundadır.

Mevcut hareketler gerekli yenilenmeyi sağlamazlarsa işçi ve öğrenci eylemliliği, Kürdistan'daki ulusal kurtuluş mücadelesiyle sıkı dayanışma içerisinde yeni oluşumlara da gebe bir durumda. Bu bakımdan Türkiye'de böylesi bir gelişmeyi de beklemekte gerekir.

Sonuç olarak, ok yandan ilerledi; gelişmeler bundan sonra, devrimci hareketi yükseltmesine daha fazla olanak sunacak bir ilerlemeye ulaşacaktır.